

SAVAŞA KARŞI YAŞASIN HALKLARIN MÜCADELE BİRLİĞİ

İzmir Çiğli'de Mücadele Birliği Platformu, "Kürdistan'da Direnen Halklar Kazanacak" diyerek pankart astı, yazılamalar yaptı.

İstanbul Karaköy ve Kadıköy'de de Mücadele Birliği Platformu imzası ile "İşgale Karşı Sınıf Savaşını Yükseltelim" şiarıyla "Rojavanın İşgaline Karşı Ayağa Kalk", "Savaşa Karşı Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Savaşa Karşı Birleşik Devrimi Yükseltelim", "Savaş Yıkımdır, Yoksulluktur Sefalettir", "Saraylara Savaş Kulübelere Barış" stic-kerları yapıldı.

**Kürdistan Faşizme Mezar Olacak!
Rojava'da Direnen Kürt Halkına Bin Selam!**

MÜCADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

16 - 30 Ekim 2019 / S 85 / 2 TL

SARAYLAR SALTANATLAR ÇÖKECEK

NATO'nun ikinci büyük ordusu günlerdir Rojava'yı bombalıyor. Rojava devrimci güçleri yoğun obüs ve top atışları, hava saldırıları altında destansı bir kahramanlıkla direniyor.

Savaş büyük bir ayrıştırıcıdır. Dost düşman belli olur. Sahtekarların yüzündeki maskeler düşer. Daha dün kadar "demokrasi ittifakı" diye kapıları çalman, baş köşelere buyur edilenlere bakın! Hepsi, ama hepsi dinci-faşist iktidarın (onların deyimiyle "sarayın") ardında hizalandılar! Gördünüz değil mi "içi yana yana tezkereye evet" diyenleri? Ya da "her şey çok güzel olacak" çılgınlıkları eşliğinde göklere çıkarılan Ekrem'i? İşte size CHP! Saadet'in, İyi Parti'nin veya diğer burjuva partilerin farklı olduğunu mu düşünüyorsunuz yoksa?

Bütün bu burjuva temsilciler iyi kazılsın hafızalara. Bu savaşın rüzgarları savrulup gidince yine sureti haktan görünmeye çalışacaklar. Yine aramızdan birileri utanmadan bu katil yardakçıları pazarlamaya çalışacak bizlere... "en geniş birlik" niyetine! Kanmayın, inanmayın bunlara. Görün işte, hepsi orada, emekçilerin karşısında saf tutmuş. Hepsi elbirliği içinde ölüm kusuyor bizim saflarımıza!

Alın size "demokrasi ittifakı" işte! Sahi Berlin'de konferans salonlarında boy gösterenler nerede şimdi? Madem sözkonusu olan demokrasi, neden ileri atılmıyor hiçbiri? Bir halkın üzerine bombalar yağmasına yüksek sesle karşı çıkmak demokrasinin ilk gereği değil mi?

Evet, savaş ayrıştırıcıdır. Politikanın devamı olarak her savaşın sınıfsal bir özü vardır. İlerici veya gerici. Ona göre konumlananlar da ilerici veya gerici...

Rojava'yı işgal ve ilhak etmeyi amaçlayan, Kürt halkının tüm kazanımlarını kan ve ateşle boğmayı hedefleyen Türk burjuva sınıfının bu savaşı gerici! Bu savaşın arkasında sıralanan tüm güçler de aynı şekilde gerici. Burjuva güçlerin hepsi, istisnasız hepsi, bu savaşta faşist devletin arkasında sıralandılar. Sözümona "AKP faşizmini geriletmek" adına ittifak arayışı yapılan hangi burjuva parti, kurum ve kişi varsa, tek bir fire vermeden Rojava'yı yakıp yıkmayı hedefleyen bu savaşa destek verdiler. Katil sürüsü çetelerle kol kola girmekten gocunmadı hiçbiri.

Evet, savaş ayrıştırıcıdır. Safları netleştirir. Burjuva kampın saflarını sıklaştırdığı gibi emek cephesinin saflarını da sıklaştırır. "Milli çıkarlar" diyerek, "ulusal güvenlik" diyerek pazarladıkları bu savaş geniş emekçi yığınlarda bir şoven dalga yaratamadı. Başaramadılar! Sınıra koşan gazeteci kılıklı gerici güruhla, her akşam ekranlarımızı zorla işgal eden ağzı bozuk "bilir kişileri" ile onca uğraşmalarına rağmen, başaramadılar. Bu gözü dönmüş "gazeteci" kılıklı adamlar, sokaklarda röportaj yaptıkları halktan istedikleri cevabı alamayınca polise şikayet edecek kadar çaresizleşmişler. Burjuva dünyada çürüme ve yozlaşma, bu çukur insanları en görünür yere çıkarıyor!

#ROJAVAKAZANACAK

Birkaç gündür gündemde TC'nin Rojava'yı işgal edebilmesinin önünü açan gelişmeler vardı ve her an bir işgal saldırısı bekleniyordu yürekler ağızda. Ve 9 Ekim günü saldırılar başladı.

Milli Savunma Bakanlığı twitter hesabından TC ordusunun ÖSO bozması "Suriye Millî Ordusu" ile Fırat'ın doğusuna kara harekâtına başladığını duyurdu ögüle saatlerinde. Hava saldırılarının ardından kara harekâtı da başladı. Türk kara birliklerinin Resulayn ve Tel Abyad'da 4 koldan giriş yaptığı öğrenildi.

Gazetemiz yayına hazırlanırken, saldırılar ve çatışmalar devam ediyordu.

DUVARLARI DELEN ÇİZGİLER

İHD İstanbul Şubesi Hapishane Komisyonu'nun organize ettiği, aralarında fotoğraf sanatçısı ve yazar Adil Okay'ın da bulunduğu "Görölmüştür" ekibinin hazırladığı "Özgürlük" temalı "Duvarları Delen Çizgiler" karikatür sergisi, 12 Ekim günü Divriği Kültür Derneği'nde açıldı. Sergide hapishanelerde tutsakların çizdikleri "Özgürlük" temalı karikatürler yer aldı.

Serginin açılışında, İHD İstanbul Hapishane Komisyonu'ndan Mehmet Acettin, serginin, büyük bir çaba ve yoğun bir emekle "Görölmüştür" ekibi tarafından hazırlandığını belirterek ekipte yer alanlara tutsaklarla dışarıdakileri buluşturmış oldukları için teşekkür etti.

IMF'YE KARŞI GREV VE OHAL

Dünyanın dört bir yanı emekçilerin, işçilerin eylemleri ile sarsılıyor. Küresel çapta yaşanan ekonomik krizler, halkları her bahaneyle sokaklara döküyor.

Ekvador'da da bütçe açığını kapatılmak için yakıt sübvansiyonlarının kaldırılacağına açıklanması, taşımacılık sektörünü sokaklara döktü. Yakıt fiyatının 2 kattan fazla zamlanmış olması üzerine kamyon ve taksit şoförleri ile başlayan eylemler kısa zamanda tüm ülkeyi sardı ve OHAL ilan edildi.

3 Ekim Perşembe günü taksit ve kamyon şoförleri başkent Quito sokaklarını doldurdu, trafiğe kapattı. Eyleme katılan öğrenciler ve işçi sendikaları da barikatlar ördü ve araba lastiklerini yaktı. Eylemlere polis gaz bombaları ile saldırdı, gençler de karşılık verdi.

>>Editör...

ROJAVA HALKLARI KAZANACAK!

Başlık, soyut bir temenniye değil, sürmekte olan işgal savaşında Türkiye'nin uğrayacağı akıbetle ilişkin, olgulara dayanan bir öngörüye dayanıyor.

Nedir bu olgular?

Her şeyden önce Türkiye, son derece üstün askeri gücüne, hava ve ileri askeri teknolojisine rağmen, işgal saldırısının 5. gününde ciddi hiç bir ilerleme sağlayamadı. Birkaç köy dışında, ciddi bir yerleşim merkezini işgal edebilmiş değil.

Rojava'nın askeri devrimci güçleri, ancak destanlarda görülebilecek bir kahramanlık ve yüksek moralle savaşıyorlar.

**Devrimci Süreç
Durdurulamaz Bir Güçle İlerliyor**
C.Dağlı 2

**Yeni Girilen
Dönem Üzerine**
Umut Çetiner 4

Damat Karikalar Diyarında
Ali Varol Günel 5

Devrimin Turnusolu
Sibel Deniz 6

**Gidecek Başka
Gezegelimiz Yok**
K.Taylan Kızıldağ 7

**Türkiye'nin İşgaline
Fırsat Verilmemeli**
Taylan Işık 10

DEVİRİMCİ SÜREÇ DURDURULAMAZ BİR GÜÇLE İLERLİYOR

C.DAĞLI

BAŞYAZI

Sosyalizme geçişin politik biçimlerinin ne olduğu, yetmişli yıllarda yoğun olarak tartışıldı. Geçiş sorunu devrimci komünist güçler tarafından çözüme bağlandı ve bir programla ortaya kondu. Sosyalizme, Demokratik Halk Devrimi, Demokratik Halk İktidarı, Halk Demokrasisi yoluyla varılacak. Geçişin bir devrimle olacağı çok kesin ve net olarak belirtilmiştir. Proletaryanın devrimci sınıf partisi, Leninist Parti'nin devrim programı işçi sınıfının, kurtuluşunu gerçekleştirecek bir içeriğe sahiptir.

Geçiş sorunu, teorik olarak ele alındı ve devrim programında en iyi ifadesini buldu. Hızla devrimde doğru ilerlediğimiz günümüzde, bu sorun, pratik bir sorun olarak, pratik olarak yaşama uygulama, pratik olarak örgütlenme sorunu olarak önümüze gelmiştir. Süreç, devrimi formülasyon dünyasından, pratik olarak gerçekleşme dünyasına aktarma süreci olarak geliyor. Dönemin bize verdiği görev, devrim ve devrimde zaferdir.

Proletaryanın devrimci sınıf partisi, emekçi kitlelerin en yaşamsal sorunlarının gerçek çözüm yollarını ortaya koyuyor. Sorunların, çelişkilerin devrimci çözümü olmadan, koca bir toplum, bir grup insanın, işçinin emeğine dayanarak varlığını sürdürecektir. Bu yüzden toplum düzensizliklerden, çalkantılardan, kaos ve gerilimlerden kurtulamaz. Devrim, sermayenin emek üzerindeki diktasına son vererek, bundan kaynaklanan tüm bu sorun ve sonuçları yok edecektir.

Sınıf ayrımını ve sınıf karşıtlıklarını geride bırakacak olan yeni bir toplumun doğuşu karmaşık, sancılı ve uzun zaman alır. Fakat, biz eylemlerimizle bu süreci yakına çekebiliriz. Devrimci kitleler, yeni ve daha etkin eylemlere başvururken, şu gerçeğin bilinciyle hareket

etmelidir: Zafer, tek bir çarpışmayla gelmeyecektir. Devrimde zafer, bir dizi çarpışmadan, bu çarpışmaların bütünlüğünden doğacaktır. Devrimci kitleler kendilerini yeni yeni çarpışmalara ve arka arkaya gelecek olanlara hazırlamalıdır. Gelecekte değil, bugünden.

Son derece örgütlü davranan düşman, ancak ondan daha sağlam, etkin, ileri disiplinli bir örgütlenmeye yenilgiye uğratılabilir. İşçiler, bu mücadelede çok disiplinli davranarak ve yöntemli çalışarak kazanabilir. Disiplin ve yöntemli çalışma örgütlü hareket etmenin özellikleridir. Emekçiler savaşında üstün gelmek için, bireysel gücüne değil, örgütlü gücüne dayanmalıdır. Bu savaş, bir sınıfın diğerine karşı örgütlü savaştır. Sorunun konuluşu son derece açıktır, bunda anlaşılacak bir yön yoktur. İşçi sınıfının bu savaşı, siyasi devrimci parti örgütlenmesiyle, devrimci komünist partiyi kazanacağı da aynı şekilde çok açıktır.

Devrimci kitlelerin girdiği her çarpışma, çarpışmada dayandığı her eylem, sonuçları geleceği etkileyecek bir araçtır. Mücadele araçları amaçla, gelecekle bağı içinde ele alınmazsa, kendi başına, rolleri anlaşılabilir. Bu bağlamda bazı eylemler, kendilerini, kendi dönemlerini aşan, etkisi daha ileriki zamanlarda da görülen sonuçlar yaratırlar. Birçok siyasi grup, devrimci eylemleri, isyan ve ayaklanmaların sonuçlarını sadece kendi dönemine etkisi ölçüsü düzeyinde değerlendiriyor. Halbuki, kitlelerin büyük devrimci hareketleri, eylemleri yeni bir geleceğin kapısını açtığı için, gelecekle bağı, etkisi açısından değerlendirilmelidir. Proletarya ve bütün devrimci kitleler, büyük devrimci eylemlerinin sonuçlarının, dünyayı değiştirmedeki etkisini kavramalıdır.

İleri işçiler biliyorlar ki sınıflar sa-

vası ekonomik çıkar çatışmalarından beslenir, fakat ideolojik ve politik alanda sürer. Proleter kitleler bu savaşta bilimsel ve devrimci dünya görüşüne ve teoriye dayanır. Devrimci teori, bugünü yansıtır, bugünün değişimini (dünyayı değiştirme) hedefler. Ama etkisi bugüne sınırlı değil, geleceği de etkiler. Ortaya konan görüş çağı en ileri yönleriyle yansıtırsa, kendi çağından hareketle, gelecek çağların kaçınılmazlığını açıklıyorsa, bu görüşün gelecek çağlarda da dikkate alınacağı kesin. Biz önceki çağların en büyük, en ileri filozoflarının, sanatçıların ve edebiyatçıların düşüncelelerini irdeliyoruz. Bugüne kadar ki materyalist düşünürlerin görüşlerini emekçi kitlelere taşıyoruz. Devrimci kitleler, en ileri, en zengin teori, bilgi, anlayışla donanmış olarak tarihsel olarak tayin edici kavgaya giriyorlar. Kavgaya teorik/sanatsal birikim yönünden donanımlı girmek, etkisini ileride de gösterecektir.

Tarihsel birikimleri ve güncel mücadeleyi, proletaryanın sınıf kavgası çıkarına doğru olarak değerlendirmek için, işçi sınıfının kurtuluşu amacı ve devrimci bakış açısı olmalıdır. Amacı gerçekleştirmeyi başka zamanlara bırakmamışsan, başvurduğun bütün araçları, çalışmalarını, diğer politik etkinlikleri amaca bağlarsın. Reformistler de, bundan söz ederler, fakat onlarda, amaç ve devrim başka zamanların sorunu olduğu için, bu bağlama lafi havada kalıyor boş bir söze dönüşüyor.

Amaç, yıkacağımız şeyin yerine neyi koyacağımızın bilincinde olduğumuzu gösterir. Yıkacağımız şeyin yerine (teknelci sermayenin egemenliğinin yerine) neyi koyacağımızı, (emeğin devrimci iktidarını) net olarak koyamazsak başarılı bir devrim olanaksızdır. Kitle içinde parti çalışmasının, bütün güncel

politik mücadelelerin etkili olması, ne için mücadele ettiğimizin açık olarak ortaya konmasıyla doğrudan bağlantılıdır. Devrimin aktüel olduğu bir süreçte, sorunun bu netlikte konuluşu yaşamsaldır. Emekçiler içinde çalışan komünist işçiler, bu konuda kesin bir bilinç açıklığı içinde olmalıdır.

Reformist parti ve örgütler, burjuvaziyle açık kapışmaktan uzak durdukları için, işçileri, emekçileri bu kapışmanın dışında tutmak için, şu açıklamaya başvuruyorlar: Burjuvaziyle hesaplaşmak için, hesaplaşacak bir güce ulaşmak lazım. Onların örgüt anlayışı devrimci mücadeleden kopuktur. Devrimci mücadele yeteneği olmayan, proletaryanın savaşan partisi konumunda olmayan bir örgütün burjuvaziyle hesaplaşma yeteneği hiçbir zaman olmaz. Onların anladığı türden nicel olarak güçlü partiler, birçok kapitalist ülkeler var. Onlar, ne politik anlayış olarak, ne örgüt ve mücadele anlayışı olarak, burjuva sınıfla hesaplaşacak durumda değil.

Proletaryanın iktidar mücadelesinde en güçlü silahı kendi partisidir, yani devrimci sınıf partisidir. Proletaryanın savaşan gücüdür, proleter iç savaş örgütüdür. Devrimci mücadele yeteneği kazanmış olan militan partidir. Yalnızca böyle bir parti, burjuvaziyle kesin hesaplaşmaya girer ve emekçi sınıfı kurtuluşa götürür.

Politik örgütün güçlü bir yapıya sahip olması, yani devrimin öznesinin nitel olarak, nicel olarak devrimde hazır bir konumda olması kendi başına devrimin zaferini getirmez. Devrimin olması için, bütün koşulların bir araya gelmesi yeterli değildir. Devrimci sınıfın, devrimi gerçekleştirme anlayışını pratikte sergilemesi gerekiyor. Eğer politik bir cesaret yoksa, devrimin toplumsal güçleri, edilgendir. Komünistler ve diğer

devrimciler, kitleleri bu yönde teşvik etmeli, yüreklendirmeli. Reformist çevrelerin her zaman ileri sürdüğü, devrim için gerekli olan öznenin henüz oluşmadığı, olmadığıdır. Gezi Haziran halk ayaklanması, 6-8 Ekim ayaklanması pratikte gösterdi ki, devrim için eksik olan öznenin yokluğu değil, küçük burjuva hareketlerin politik cesaret yoksuludur. Halbuki hareket çeşitli yetersizliklerini eksikliklerini vb politik cesaretiyle giderebilir. Bu savaşlarda çok sık görüldüğü gibi, isyan ve ayaklanmalarda da görülen bir durumdur. Proletaryanın sınıf mücadelesi tarihi ve sosyalizm tarihi bunun örnekleriyle doludur.

Devrimci kararlılık, cesaret, eylemsel yaratıcılık ve atılganlık sonuç alabilir. Dünya proletaryanın, kadınların ve gençliğin kapitalizme karşı başkaldırısı ve küresel savaşı, devrimci kavgamıza yeni bir ivme katıyor. Kapitalizm tarihsel olarak, kendi yıkılışını hazırladı. Burjuvazi bizim için çalışıyor. Kapitalizmin yıkılışı, sıçramalı çöküş biçiminde ilerliyor. Halk kitleleri için apaçık görünen kapitalizmin çöküşü, burjuvazinin kendisine de böyle görünüyor. Bu süreci yavaşlatmak için attığı her adım, tersi sonuç vererek, çöküşünü biraz daha hızlandırıyor.

İşçi sınıfının ve halk kitlelerinin burjuvaziye karşı devrimci kavgası, devrimci pratiği süreklileşti. Nesnel hareket tarafından desteklenen süreç, devrimci süreç olarak gelişti. Kitlelerin bilinci, en sağlam temelde, sınıf mücadelesinde, devrimci savaşta biçimlendi. Bu, devrimci süreci devrimde dönüştürmek bilincidir.

Kitlelerin cesur eylemleriyle ilerleyen sürecin, devrimin doruklarına varması engellenemez.

BİRLEŞİK DEVİRİMİ YÜKSELTELİM

İşçiler, emekçiler, ezilen halklar,

Savaş kapıda. Yaklaşan savaş, sizin savaşınız değildir. Dinci faşist iktidar ve faşist devlet, sizin oğullarınızı, ölüme götürüyor. Zenginler daha çok kazansın, servetlerine servet katsın diye ölecek gençleriniz.

Dinci faşist iktidar ve faşist devlet, Rojava'yı işgal için başlatacağı savaşı, Türkiye'nin güvenliği için yaptığını iddia ediyor; yalan söylüyor, sizi kandırıyor. Bu savaşın Türkiye'nin güvenliği ile hiç bir alakası yoktur. Bu savaşla işgal ve ilhak amaçlanmaktadır.

İşçiler, Emekçiler;

Bu savaş da diğer tüm savaşlarda olduğu gibi, sizin yaşam koşullarınızı iyileştirmeyecek, aksine ağırlaştıracak ve katlanılmaz hale getirecektir. Savaş, ölüm ve gözyaşının yanı sıra, vergi demektir, zam demektir, yokluk ve yoksulluk demektir. Elbette savaşın bu sonuçları zenginler, sömürücüler için değil, sizin için söz konusu olacaktır. Zenginler dışında toplumun tümü daha da yoksullaşacaktır.

Savaşı önlemenin koşulu, başta Kürt, Türk ve Arap halkları olmak üzere tüm halkların mücadele birliğini örmesinden geçmektedir. Ancak halklar birlikte mücadele eder ve her türden milliyetçiliğe ve sovenizme karşı birlikte durursa bu oyun bozulur. Ve unutulmamalıdır ki ancak birleşik bir devrim tüm bu savaşı, sömürüyü, ölümü ve gözyaşını bitirebilir.

Devrimimiz sadece Türkiye ve Kürdistan halklarını değil, bütün Ortadoğu halklarını, hatta dünya halklarını büyük bir beladan kurtaracaktır.

Rojava'yı İşgal Savaşına Karşı Ayağa Kalk!

Birleşik Devrimi Yükselt!

Yaşasın Halkların Mücadele Birliği!

MÜCADELE BİRLİĞİ PLATFORMU

SARAYLAR SALTANATLAR ÇÖKECEK

Baş tarafı 1. sayfada

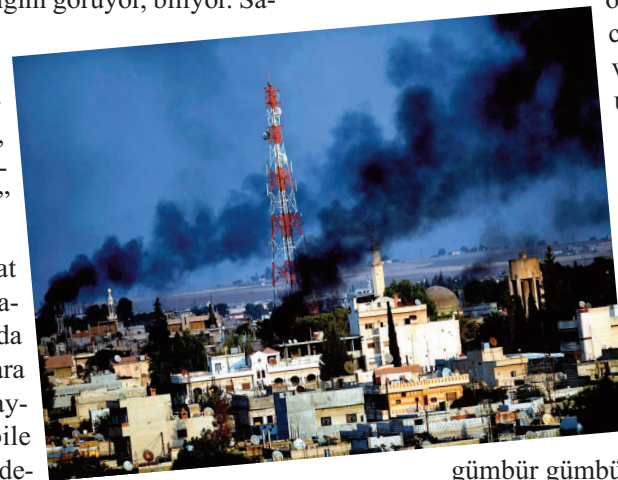
Savaş ayrıştırır. Emekçiler, hiçbir şey bilmiyorsa, bu savaşın tüm yükünün kendi omuzlarına bindirildiğini görüyor, biliyor. Savaşın bedeli olarak ölüm emekçi evlerin payına düşer. Zamlar, yokluklar yine emekçilere. Grev yasakları, savaş hali uygulamaları, eylem yasakları, sansür, baskı, kovuşturma... tümü emekçilerin payına. Öyle ya, "vatan için fedakarlık" etmek gerek ne de olsa!

Saraylarda saltanat sürenler, şatafat içinde ömür geçirenler, cebinde çifte pasaportlarla dolaşanlar, çocuklarını yurtdışında "seçkin okullarda" okutanlar, askerliği para ile yapıp "vatan millet Sakarya" diye haykırınlar, bu kendi gerici savaşlarında bile asla cephe yüzü görmeyecek, asla bedel öde-

meyecekler. Yoksulların çocuklarının kanı üzerinden "vatan" sevecekler! Onların emrine amade basın ordusu, televizyoncusu, okumuş profesörü, diyaneti, camide hocası... üstümde süslü sözlerle "vatanserverliğin erdemlerini" saralayacak utanmadan.

Kanacak mıyız?

Savaş yoğunlaşıyor. Gittikçe daha derinlere saplanıyor Rojava'yı işgale giden ordu. Bizim olmayan, bizim çıkarımıza olmayan bu savaşın ağır yükü gittikçe daha fazla biniyor emekçi halkın omuzlarına. Bu yükün ağırlığı yavaş yavaş belirlemekte olan savaşta başarılarla birleştiğinde Sarayların, burjuva iktidarların gümbür gümbür yıkıldıklarını hep birlikte göreceğiz.

Birleşik Mücadeleyi Yükseltelim!

Türkiye ve Kürdistan İşçi, Emekçi, Öğrenci Gençliğine!

Faşist devlet geçtiğimiz günlerde "barış" adı altında Kürt halkına yönelik saldırılarına bir yenisini daha ekledi. Çocuk, genç, yaşlı demeden dinci-faşistlerle kol kola katliamlar, yıkımlar Rojava'da birbirini izliyor. Daha önceki saldırılarda olduğu gibi hedef, Kürt halkının kazanımlarını yok etmek ve özgürlüğünü elinden almaktır.

Daha öncesinde IŞİD eliyle kitle katliamları yapan, kentleri yıkan, işgal ve ilhak amaçlı saldırılar düzenleyen dinci-faşist iktidar, daha önceki saldırıların bir benzeri olan ama daha kapsamlı bir savaş ile yanı başımızdaki bir halkı, onun yoksul, kendi özgürlüğü için mücadele eden evlatlarını katlediyor.

İşgal ve ilhak amaçlı yapılan bu gerici savaş Türkiye ve Kürdistan'da yaşayan yoksul gençliğin savaşı değildir. Bu savaş zenginlerin, sermaye sahiplerinin savaşıdır. Çünkü her gerici savaşta olduğu gibi bu savaşın yükü ekonomik olarak bizim gibi yoksul, işçi, emekçi çocuklarına kesilecek,

yoksulların çocukları ölüme yollanacaktır. Katlanan zamlar, vergiler, artan yurt ücretleri, yemek ve ulaşım zamları faşist devletin savaşı daha uzun süre sürdürebilmesi için yapılan bir soygundur.

Bizden aldıkları vergilerle kendi şatafatlı hayatlarına devam ederken, sermayedarlar karlarına kar katarken, ejder meyveli sarayları, katlanan servetleri onların bu savaşta ekonomik çıkarlarıdır. Zaten açlığa, yoksulluğa, geleceksizliğe mahkum olan işçi,

emekçi ailelerin öğrenci çocukları bu savaş ile daha da yoksullaşacak, sefaletle daha da mahkum olacak. Eğitime, bilimsel ilerlemeye bütçe ayırmak yerine tanklarını, topları ilerletebilmek, uçaklarını uçurabilmek için savaş bütçesi oluşturup geleceksizlik, yoksulluk sarmalında hayatlarımızı mahvedecekler.

Bugün yanı başımızda bir halkın katledilmesine, savaşın sonucunda oluşacak ekonomik yıkıma ve baskılara karşı Arap, Kürt, Türk, Ermeni, Laz, Çerkez halklarının gençliği bu gerici savaşa karşı açık bir tutum almamalı, harekete geçmelidir. Ancak yoksul halkların gençliğinin mücadele birliği bu gerici savaşı engelleyebilir, her türden gerici, milliyetçi, şoven anlayışı püskürtebilir.

Kürt halkı katledilirken bile özgür olamayız şiarı ile devrimci mücadeleyi her yerde büyütelim! Birleşik Devrimi Yükseltelim! Yaşasın Halkların Mücadele Birliği Gençlik Birleşik Mücadelesi Kazanacak!

DEVİRİMCİ ÖĞRENCİ BİRLİĞİ (DÖB)

Editör

ROJAVA HALKLARI KAZANACAK!

Baş tarafı 1. sayfada

Türkiye'nin başedemediği ve başedemeyeceği güç budur. Burjuva dar kafalı askeri yöneticilerin hesaplayamadığı ve darkafalılıklarından dolayı hesaplayamayacakları nokta da budur.

İkinci nokta: Türkiye askeri teknolojinin yanı sıra, devşirdiği çetelere, katil sürülerine, onların savaşçılığına güveniyor. Oysa katil sürüsü çeteler ciddi bir savaş yürütemezler. Onlar ancak yakaladıkları sivilleri, silahsız insanları hunharca katlederek dehşet saçmayı bilirler. Ciddi bir savaşta nasıl çil yavruları gibi dağıldıklarını en son Han Şeyhun'da gördük. Şimdi onbinlerce çete, en modern silahlarla silahlanmış olmalarına rağmen, Rojava'nın devrimci güçleriyle karşılaştıkları her noktada kaçacak delik arıyorlar.

Üçüncü nokta: Savaşın en kritik günleri, işgalci gücün hiç bir ciddi ilerlemesi olmadan geride kalıyor. İlk beş-on gün, saldırgan gücün en avantajlı olduğu zamandır. Çünkü bu zaman diliminde düşmanın toparlanmasına fırsat vermeden hedeflerinin büyük bir kısmını gerçekleştirir. Savaşın gidişatından görüyoruz ki, Rojava devrimci güçleri çok hızlı toparlandılar ve karşı saldırılara geçmeye başladılar. Serakaniye'deki durum bunun kanıtıdır.

Dördüncü ve kısa vadede belki de en önemli nokta: Suriye-SDG-Rusya arasında anlaşmaya va-

rdığı haberleri geliyor. Bununla, a) Suriye, öyle anlaşılıyor ki, Rojava devrimci güçlerine ve Kürt halkına karşı izlediği katı şoven politikaların, Türkiye işgali nedeniyle, kendine zarar vermeye başladığını; bu politikalarla kendi ayağına siktığını görmeye başlamıştır; b) Rusya, ABD ile aralarını açayım derken Türkiye ile girdiği oyunun tehlikeli bir hal almaya başladığını; Türkiye'nin işgalinin bir ilhakla tamamlanacağını ve bunun da kendisinin Suriye'deki varlığını tehlikeye atacağını görmeye başlamıştır; ve c) Rojava'nın devrimci güçleri, emperyalistlerden bir halkın özgürlük savaşına dost olunmayacağını, bu sırtlan sürüsünün eninde sonunda ezilen halkı "satışa" getireceğini -en azından şimdilik- anlamış görünüyorlar. Rojava askeri komutanların, "ABD tarafından ihanete uğradık" yönlü açıklamaları buna işaretler.

Sayıdığımız bu üç güç arasındaki anlaşma, gerçekleşmesi halinde, Türkiye, işgal ve ilhak amaçlarının hiç birini gerçekleştirilmeden, savaşın seyrini Türkiye aleyhine güçlü biçimde değiştirecek. Rusya ya da Suriye'nin veya her ikisinin birden Suriye hava sahasını kapatmaları, savaşın seyrinin değişmesi için yeterli olacak. ABD, kendisini "dost" zanneden Rojava devrimci güçlerin gözlerinin içine baka baka, hava sahasını Türkiye için kapatmaya yanaşmadı. Çünkü Türkiye'nin Rojava topraklarını

işgal ve ilhakı en çok da ABD'nin çıkarıdır. Ama Suriye bunu yapabilir; bir Türk istilasından kaçınmak istiyorsa yapmak zorundadır da.

Beşinci nokta: Her işgal hareketi, kaçınılmaz biçimde, ezilen halklarda, özgürlük isteğini güçlendirir, isyan ve ayaklanma duygularını harekete geçirir. Bu nedenle, savaş uzadıkça, işgalci güce karşı savaşmak için taze güçler cepheye akın etmeye başlarlar. Türkiye'nin bu işgal savaşında bu olgu çok kısa zamanda karşımıza çıktı. Türkiye'ye ve katil sürüsü çetelere karşı savaşmak için her taraftan gençler, orta yaşlılar devrimci cepheye katılmaya başladılar. Burjuva darkafalı askeri komutanların asla hesaba katmadıkları bir noktadır bu.

Yoğun propaganda imkanları sayesinde şimdiden "zafer naraları" atanlara söylenecek söz şudur: Son gülen iyi güler.

Şimdiki durum ne olursa olsun geçicidir ve Rojava halkları, bu geçici durum dışında, şimdiden kazanmaya başlamışlardır. ABD ve diğer emperyalistlerin kendilerine "dost" oldukları yanılsamasından, büyük acılara katlanmak pahasına da olsa, kurtulmuşlardır. Artık hiçkimse ABD ve diğer emperyalistleri evlatlarını, kızlarını, yaşlılarını kaybeden bu acılı halka "dost" olarak yutturamayacak.

Demokratik Suriye Meclisi Eş Başkanı İlham Ahmed kendini "*Suriyeliler ile Amerikalılar ara-*

sındaki ilişkilerin sürdürülebilmesi ve geliştirilebilmesinin ana savunucularından biriyim" diye tanımladıktan sonra, ABD tarafından nasıl bir ihanete uğradıklarını şöyle anlatıyor:

"ABD'li yetkililer sınırdaki tahkimatları yıkamamızı, ağır silahları savaşçılarımızı geri çekmemizi istedi. Bu talep ailelerimizi ve çocuklarımızı, Türkiye ve cihatçıların saldırılarına açık hale getirdi ve arkasından "Bunun yerine ihanete uğradık. Başkan Trump ABD Birliklerine, bizi yok etmek isteyen Türk birliklerinin işgaline maruz bırakacak şekilde geri çekilmeyi emretti."

Türkçesi, ABD, Kürt halkının elini-kolunu bağladıktan sonra işgal için yolu düzledikten sonra Türkiye'ye yol verdi. Türkiye'ye verdikleri askeri istihbarat vb işin cabası. Bazen "bir musibet bin nasihattan evladır". Kürt halkı, şimdi "silah ambarı", "silah satışını durdurma" vb kararı alan emperyalistler dahil, tüm emperyalistlerin sahtekar ve özgürlük düşmanı olduklarını anlayacak politik bilince sahiptir. Bu gerçeğin bilincine varmak, uzun vadede, Rojava halklarının en büyük kazanımı olacaktır.

Rojava halklarının tarihi zaferini görmemiz için çok beklememiz gerekmeyecek!

Rojava Halkları Yalnız Değildir!

9 Ekim günü Rojava'ya yönelik işgale karşı açıklama yapan Halkların Birleşik Devrim Hareketi, "*Rojava halkları ateş altında sürdürdükleri özgürlük mücadelesinde bir kez daha işgal ve katliam tehdidiyle karşı karşıya*" dedi.

"Rojava Devrimi, en kısa ve öz tarifıyla, Ortadoğu coğrafyasında, ezilenlerin özgürlük düşüncesinin yeşertilmeye çalışıldığı topraklardır. Başta Kürt Halkı olmak üzere bu coğrafyada yaşayan bütün ezilenlerin zorlu mücadelesi ve ödenen büyük bedellerle kazanılmıştır. Eldede ettiği bütün kazanımlar ve halklarımızın özgürlüğü yolunda kattığı mesafe ile gerek bölgenin tüm gerici güçlerine gerek dünyanın kam emici emperyalist efendilerine korku salmıştır. Rojava Devrimi, içinde bulunduğu olağanüstü şartlara rağmen yarattıklarıyla, dünyaya egemen olan ve insanlığa hiçbir gelecek vadetmeyen sömürü ve vahşet düzenine karşı koymanın, yeniyi yaratmanın örneğini sunmuştur. Bu özellikleriyle bütün ezilenlerin sempatisini kazanıp içlerindeki umudu yesherten Rojava Devrimi, yine aynı özellikleriyle dünya üzerindeki tüm gerici faşist güçlerin ve emperyalistlerin kendi sonlarını gördükleri bir örnek oluşturmuştur" denilen açıklamada "*İçinde bulunduğumuz bu kritik süreçte, bir kez daha ve en yüksek sesimizle haykırıyoruz, Rojava Devrim pratiği ezilen halklar için bir umut ışığıdır! Bu ışığın karartılmasına izin verilmemelidir, korunmalı ve büyütülmelidir*" diye haykırdı.

Açıklamada "*Bizler Halkların Birleşik Devrim Hareketi olarak bu işgal girişimine karşı tüm gövdemizle Rojava halklarının yanında yer alacağız. HBDH bu işgal girişimine tüm gücüyle karşı koyacak, mayasında ölümsüzlerinin alıntıları olan bu devrimi korumak için var olduğu her alanda harekete geçecektir. Bütün güçlerimiz işgal girişimine karşı tüm alanları kapsayan bir direniş hattını oluşturmak için sürekli hareket halinde olacaktır.*

İşgalci T.C devleti ve tüm faşist kurumları, Rojava halklarının yalnız olmadığını ve gerçekleştirmeye çalıştığı işgalin büyük bir bedeli olacağını görmelidir. İşgal ettikleri yeri yakıp yıkip kendi saraylarında rahatça yaşayacağını sananlar yanılıyorlar. Bu doğrultuda işgal hareketi içerisindeki tüm askeri unsurlar, lojistik yada mali destek kurumları ve işgal destekçisi tüm basın hedefimizdir" denilerek Türkiye ve Kürdistan'ın tüm ezilenlerine çağrı yapıldı:

"İşgale karşı çıkın! Sizin kaderiniz Rojava halklarının kaderinden bağımsız değildir! Rojava devrimi nezdinde yok edilmek istenen sizin gelecek umudunuz, sizin özgürlük düşüncünüz! Bu umuda bu düşe sahip çıkın!

Sizin yarınımızı karartanlar geleceğinizi ipotek altına alanlar, kendi bekalaları için, yani bu zulüm düzeni bu bezirgan saltanatı sürsün diye mazlum Rojava halklarına saldırıyorlar. Bu işgal girişiminin ezilenlerin yararına sağlayacağı hiç bir şey yoktur. Tüm çabaları Rojava Devrimi'nde gördükleri kendi sonlarından kurtulmaktır. Onların sonu sizin kurtuluşunuzdur! İşgale karşı sesinizi yükseltin.

Bulduğunuz her yerde ve elinizdeki her araçla işgal girişimine karşı koyun, harekete geçin!

Rojava Halkları Yalnız Değildir! Rojava Devrimi Yalnız Değildir!"

Kandıra Zindanı'nda Kitap Yasakları

İki sayıdır gazetelerimizin Kandıra 1 Nolu F Tipi Cezaevi'ne alınmadığını, hiç açılmadan "Kabul Edilmiyor" diyerek iade edildiğini söylemiştik.

Dün yakınlarını ziyarete cezaevine giden aileler, götürdükleri kitap ve gazetelerin alınmadığını söylediler. "Artık bunları almadıklarını" söyleyen gardiyanlara nedeni sorulduğunda "Anayasa Mahkemesi Kararı"na göre tutsaklara posta ve kargo yoluyla gönderilen, ailelerin ya da avukatların getirdiği ve elden idareye yatırdığı kitap ve dergileri almayacaklarını bildirdiler. Kararın örneğini isteyen ailelere ve tutsaklara karar gösterilmedi.

Tutsakların nasıl kitap alacakları sorusuna ise "*kantine yazacaklar, buradan para ile alacaklar*" denildi.

Ailelere sadece bayramlarda ve doğum günlerinde "hediye" olarak 1 adet kitap yatırılacağı söy-

leniyor. Bu kararlar birlikte, tutsakların bulundurabileceği kitapların sayısının kişi başına 20'ye indirileceği söyleniyor.

Son süreçlerde tutsaklara yönelik baskılar artmış durumda. Bir dizi cezaevinde devrimci tutsaklar kitap, yayın, gazete alamıyor. Cezaevlerinde tutsakların kaldığı fiziki koşullar, yemekler, ayakta sayım dayatmaları, kitap sınırlamaları ile giderek kötüleşiyor.

Kandıra 1 Nolu F Tipi'nde tutsaklar, bu duruma karşı slogan attıklarını, kapı dövdüklerini belirttiler. Ayrıca yine aynı cezaevinde 3 hücre geçtiğimiz günlerde baskın arama ile talan edilerek, tutsakların radyo, kitap gibi eşyalarına el konulduğu da belirtildi.

Zindanlara ve devrimci tutsaklara yönelik baskılar yeni değil.

Onlarca yıldır süren baskı, yasak ve saldırılar, devrimci tutsakları yıldıramadı. Bundan sonra da yıldıramayacak.

Hapishanelerde İşkence Ve Kötü Muameleye Son Verilsin

Tekirdağ 2 Nolu T Tipi Hapishanesi'nde tutulan Mehmet Balaban sürekli baskı, şiddet ve işkenceye maruz kalıyor. Kendisine yönelik işkence ve kötü muamelenin durdurulmasını isteyen Mehmet Balaban, 35 gündür açlık grevinde.

İHD İstanbul Şubesi Hapishane Komisyonu, 4 Ekim günü saat 13.30'da Galatasaray Postanesi önünde "Mehmet Balaban'a yönelik işkence ve kötü muameleye son verilsin!" diyerek faks çekme eylemi ve basın açıklaması yaptı.

İHD basın açıklamasında Mehmet Balaban'ın hapishane-deki infaz koruma memurları tarafından "*sen teröristsin, pis Kürtler, yaşamaya hakkınız yok...*" denilerek işkence, kötü muamele, hakaret ve tehditlere maruz kaldığını söyleyerek; böyle bir saldırı olayını durdurabilmek için boğazını kestiği halde sonrasında hastaneye götürüldüğünde darp raporu verilmeyişi, Cumhuriyet Başsavcılığı'na şikayette bulunsu da baskının devam etmesi üzerine 31 Ağustos tarihinde açlık grevine başladığını anlattı.

Görüş sırasında ailesine durumu anlatan Balaban, bu olayların 1.müdür ile başgardiyan Mehmet Ali Kılıç sorumluluğunda gerçekleştiğini, bu baskıya karşı açlık grevine başladığını ve bu görüş sonrası dudaklarını dikerek açlık grevini sürdüreceğini, bu baskı son bulana kadar da eylemine son vermeyeceğini bildirdi.

Ailesi bu görüşme sırasında Balaban'ın çeşitli yerlerinde darp izleri olduğunu ve boğazındaki dikiş izlerini gördüğünde duruma tepki gösterince zorla görüş yerinden çıkartılarak ablasına da 9 ay görüş cezası verildi.

Basın açıklamasında yaşanan hukuki süreci de aktaran İHD, yeni gelen bilgilerinde Mehmet Balaban'ın uğradığı hak ihlallerinin devam ettiği, açlık grevini sürdürdüğü, dudaklarının halen dikişli olduğu, sağlık durumunun hızla bozulduğu yönünde olduğundan, faks çekerek ilgili kurumlara yeniden başvurdu.

Duvarları Delen Çizgiler

Baş tarafı 1. sayfada

İHD İstanbul Şubesi Başkanı Gülseren Yoleri, hapishanelerden gelen karikatürler, tutsakların duvarları delerek dışarıya çıktıklarını, onların yaşamla dışarıyla bağlarını bir kez daha gösterdiğini belirtti.

"Görölmüştür" ekibinden Adil Okay, 50 tutsaktan "Özgürlük" temalı karikatür istediklerini, engellemelerden kaynaklı 22 tutsağın gönderebildiği 70 karikatürle sergiyi açtıklarını ifade etti. Konuşmaların ardından sergi ziyaretçilere açıldı. Daha önce de tutsaklarla ilgili pek çok etkinlik düzenlemiş olan "Görölmüştür" ekibinde yer alan Adil Okay gazetemize serginin nasıl ortaya çıktığını anlattı.

"Görölmüştür" Ekibi Kimlerden Oluşuyor? Amacı Nedir?

Devletin tecrit politikalarına karşı hem tutsakları dışarıyla buluşturmak, hem de dışarıdakilerin tutsaklarla bağ kurmasını sağlamak çabasında olan tutsak yakınları, daha önce tutsaklık yaşamış olanlar, aydınlar, sanatçılar, akademisyenler ve insan haklarına duyarlı kişilerden oluşuyor. Tutsaklar, özgürlük için mücadele eden, bedel ödeyenler. Onlar yalnızca kendi özgürlükleri için bedel ödemiyorlar. Asıl olarak biz dışarıda olanların özgürlükleri, hakları için bedel ödüyorlar. Bu nedenle de dışarıdaki her bir insanın onlarla bir iletişim bir bağ kurması gerekir. Mahpus-taki tutsağın dışarıdaki sesi olması gerekir. Bunu sağlayabilmek için de çeşitli etkinlikler, sergiler yapıyoruz.

Karikatür Sergisi Fikri Nasıl Oluşturdu?

Görölmüştür ekibi olarak elimizde tutsaklardan gelen binlerce mektup, yazı, şiir, resim, karikatür var. Bunlar sitemizde ve çeşitli yayın organlarında yayımlandı yayınlanmaya devam ediyor. Karikatür çizen pek çok tutsak olduğunu da biliyoruz. Çizdikleri karikatürler de yayımlandı. Bu etkinlikle bir farklılık yapmak istedik ve tutsaklardan bir tema üzerine çalışmalarını istedik. Bu kez işleri daha zorlu çünkü kendi istedikleri bir şeyi değil, bir kavramı bunu nasıl düşündükleri, hissettiklerini çizgilerine yansıtmaları gerekti.

Ne kadar bir zaman aldı sergiyi oluşturmak?

Bu sergiyi açma fikrinin ardından tutsaklara mektuplar gönderdik fakat çok zorlu ve ciddi çaba gerektiren bir çalışma oldu. Çünkü hapishanelerdeki engellemelerden kaynaklı mektupların bir kısmı bize bir kısmı tutsaklara gitmedi. Bir kısmı çok geç ulaştı. Bir kısmı takip etme çabamıza rağmen kayboldu. Öyle oldu ki hem biz, hem İHD Şubelerindeki arkadaşlar, hem avukatlar bunları takip etmek araştırmak durumunda kaldı. Hatta postanelere sürekli ve düzenli gitmek gerekti. 50 tutsakla iletişime geçtik. Fakat yine engellemelerden kaynaklı 22 tutsak tarafından gönderilen daha doğrusu bize ulaşabilen 70 karikatürle sergimizi açtık ve bu 7 ay gibi bir zamanı gerektirdi.

Tema Neden Özgürlük Olarak Belirlendi?

Tutsaklar açısından en önemli kavram ve ifade edilmesi de kolay değil, özellikle bunu karşı tarafa göstermek hissettirmek oldukça zor. "Özgürlük" yalnızca tutsaklar için değil dışarıdakiler için de çok önemli bir kavram. Burada bir tutsağın çizimiyle özgürlük kavramını anlatması ve dışarıdaki insanlarla bağ kurması önemli. Dışarıdaki bir insana tutsakların birer rakam değil, yaşayan, canlı, bizler için de bedel ödeyen insanlar olduğunu anlatmak gerekiyor. Bu sergimizde de tutsakların çizimleri duvarları aşarak dışarıdakilere ulaşmaya çalışıyor.

YENİ GİRİLEN DÖNEM ÜZERİNE

Umut Çetiner

Bilinir ki, her olgunun, nesnenin, sürecin bir geçmişi ve bir de geleceği vardır. Çalışma ve yaşam koşullarını iyileştirme ve bu doğrultuda yasal düzenlemeler elde etme mücadelesi de (sendikalist mücadele), işçi sınıfı hareketinin geçimidir. Görece geri biçimidir.

Makine kullanımının ve sanayi üretiminin hızla yoğunlaşması ve yaygınlaşması, sendikalist mücadelenin, Engels'in deyimleriyle "kapitalistlere karşı direniş" mücadelesinin aşılması için gerekli koşulları yaratacaktır. Ki bu koşulların en başında bilimsel sosyalist hareketin doğuşu gelir.

Proletaryanın sınıf hareketi gibi, kökleri kapitalist üretim ilişkilerinin yarattığı koşullarda yatan ve tıpkı işçi sınıfı hareketi gibi, kapitalizmin yarattığı sefalet ve yıkıma karşı mücadele içinde doğup gelişen sosyalist öğretisi, Marx ve Engels tarafından bilimsel temellerine kavuşturulacaktır.

Üretici güçlerdeki gelişmeyi ve sonuçlarını yakından takip eden Marx ve Engels, tarihi materyalizm anlayışına dayanarak, kapitalist toplumun varmış olduğu gelişim düzeyinin tahlilini yaparlar. Ve insani bir toplumsal düzene geçmenin olanaklı ve zorunlu hale geldiğini gösterirler. Yani üretim araçlarını özel mülkiyetine son vererek, ücretli kölelik düzenine son vermenin olanaklı hale geldiğini. Bu tespiti yapmakla da yetinmezler. Tarihin, sınıf savaşımının tarihi olduğunu gösteren sınıf savaşımını teorisini geliştirerek, bunun yol ve yöntemlerini de ortaya koyarlar. Bu doğal tarihin sürecin ve bu süreçteki rollerinin işçi sınıfı tarafından anlaşılması, bilince çıkarılması -bilimsel sosyalizmin kavranması için, 1860' lardan itibaren hem teorik hem de pratik alanda hummalı bir çalışma başlatılır. İşçi sınıfı hareketi ile bilimsel sosyalizmi birleştirmeye, buluşturmaya yönelik bu çalışmayla; işçi sınıfının dikkatini geçmişten ve geçmişin mücadelesinden geleceğe ve geleceğin mücadelesine yöneltmek ve bu mücadelede onları cesaretlendirmek için büyük uğraş vereceklerdir. İşçi sınıfının, geçmişin anılarından ne kadar hızlı bir şekilde

kurtulabilirse geleceği kazanmaya o denli hızlı yürüyebileceğini bilen Marx ve Engels, bu nedenle geçmişin anılarını ve bilincini canlı tutma çabalarına karşı da ödünsüz bir savaş açacaklardır.

İşte, sınıf hareketinin eski düzeyini aşmasını sağlayacak olan, kökleri aynı yere dayanan ama birbirinin yanı sıra doğup gelişen bu iki hareketin; sınıf hareketinin ve bilimsel sosyalist hareketin birleşmesi olacaktır.

Aşma kavramı ile, iyileştirmeler ve yasal güvenceler elde etme mücadelesinin diyalektik olumsuzlanmasını ifade etmiş oluyoruz. Bu, birinci olumsuzlanmadır. Önceki durum hem olumsuzlanmış hem de korunmuştur. Bu korumanın ikili anlamı vardır. Birincisi, daha önceki gelişmeler olmaksızın sınıf hareketinin daha ileri düzeyinin ortaya çıkamayacağını söylemiş oluyoruz. İkincisi ise, sınıf hareketinin tüm tarihsel gelişim süreci içinde korunan her şeyin, sınıf hareketinin ulaştığı yeni düzeyin kendine özgü özellikleri temelinde dönüşüme uğradığını söylemiş oluyoruz.

Bu yadsıma, işçi sınıfının siyasi iktidardan ele geçirmesiyle birlikte yeniden yadsınarak; işçi sınıfının iktidarı altında işçi sınıfının maddi ve manevi tüm ihtiyaçlarını karşılama mücadelesine dönüşecektir. Böylece yadsımanın yadsınması gerçekleşmiş olacaktır.

Bu durumun, yani aşma kavramının ifade ettiği diyalektik olumsuzlanmanın anlam ve içeriğinin anlaşılması önemlidir. Çünkü bunun anlaşılmasını, iyileştirmeler ve yasal güvenceler elde etme mücadelesinin eski biçimiyle sürdürülmesine, sınıf hareketinin görece geri biçiminin korunmasına neden olur. Diyalektik gelişme anlaşılmasa, mekanik ilerleme anlayışı egemen olur. Reform mücadelesi artı "devrim" mücadelesi. Reform mücadelesinin yanı sıra "devrim" mücadelesini savunmak; sınıf hareketinin tarihsel olarak ulaştığı ileri düzeyi savunmak olarak anlaşılır. Reform mücadelesiyle elde edilen olanakların devrim için kullanılması, reformların devrime tabi kılınması sanılır. Dolayısıyla devrimci mücadeleden uzaklaşılır ve devrim bir sıçrama olarak kavranmaktan çıkar. Ted-

rici iyileştirmelerin bir ürünü, bu sürecin sonunda varılacak yer olarak görülür. Ki bunu, açıktan savunanlar ya da gelişmenin diyalektiğini anlayamadıkları için pratikte böyle davrananlar ola gelmiştir.

Marx ve Engels daha sonra ise Lenin, sınıf hareketinin bu diyalektik gelişimi üzerinde duracak, sınıf savaşımına dair pratik politikalarında temel alacaklardır. Ve bize, bu aşılmanın nasıl gerçekleşeceğinin bir anlatımını da yapacaklardır. Hem bu tarihsel gelişmenin daha iyi anlaşılmasını sağlayacağı hem de günümüzdeki birçok günlük gelişimde nasıl bir yöntem izlenmesi gerektiğini gösterdiği için, bazı makalelerinden bölümler aktarmak istiyoruz.

1881'de Labour Standard'ta Engels'in çeşitli makaleleri yayınlanır. Bunlardan bazıları, "Adil Bir İşgünü Karşılığı Adil Bir Ücret", "Ücret Sistemi" ve "Sendikalar" a dairdir. Engels bu makalelerinde, kapitalist toplumda "ücretlerin düzeyinin sosyo-ekonominin başı başına ve kesin çizgilerle belirlenmiş bir kanunu tarafından belirlendiğini" ve bu kanunun, "ücretlerin ekonomik kanununun yadsınamayacağı" anlatır. Ve dolayısıyla, üretici güçlerin gelişimiyle ortaya çıkan yeni koşullarda, 19 yüzyılın başlarında işçi sınıfı hareketinin gelişiminde işe yarayan olan "adil bir işgünü karşılığı adil bir ücret" şiarının miladını doldurduğunu belirtir. İşçi sınıfı hareketinin, "çalışma araçları-hammaddeler, fabrikalar, makineler- halkın kendisinin olması" ilkesini benimsemesi gerektiğini ortaya koyar. Ve bu bağlamda sendikaların durumunu ele alır ve şu tespiti yapar;

"... Ülkenin sendikaları hemen hemen 60 yıldır bu kanuna karşı mücadele ettiler. Sonuç ne? İşçi sınıfının sermayenin -yani kendi emeğinin ürününün bağlarından kurtarmayı başardılar mı? İşçi sınıfının tek bir kesiminin olsun ücret köleleri durumundan çıkmasını, kendi hammadde, araç ve makinelerine yani kendi üretim araçlarına sahip olmasını, böylece kendi emeğinin ürününe kendisinin sahip çıkmasını sağlayabildiler mi? İyice biliniyor ki, bunları yapamadıkları gibi, yapmaya çalışmadılar bile..."

Ücret kanunu sendikaların mücadelesiyle sarsılmaz. Tersine bu mücadele ücret kanununu yürürlüğe sokar... Bu yüzden sendikalar ücret sistemine saldırmamaktadır...

İşte böylece işçi sendikaları aracılığıyla ücret kanunu işverenlere karşı olarak uygulanabilmekte, iyi örgütlenmiş herhangi bir iş kolundaki işçiler işverenlerine sattıkları emek gücünün tam değerini, hiç olmazsa yaklaşık olarak alabilmektedirler. Ve devlet kanunları aracılığıyla iş saatleri, hiç olmazsa emek gücünü zamansız tüketecek olan maksimum uzunluğu çok aşmayacak sınırlar içinde tutulabilmektedir. Bugünkü örgütlenmelerle sendikaların elde edebileceklerinin en çoğu bunlardır. Bunu da yalnızca sürekli mücadele ile, büyük ölçüde güç ve para sarfıyla başarabildiler. Bundan sonraki iş hayatındaki dalgalanmalar; en azından on yılda bir, kazanılanları bir anda alıp götürür: Böylece aynı mücadele bir kez daha verilmeye başlar. Bu içinden çıkış olmayan bir kısır döngüdür. İşçi sınıfı olduğu yerde cartist atalarının söylemeye çekinmediği gibi ücret köleleri sınıfı olarak kalır. **Bunca emeklerin, fedakarlıkların, acıların sonucu bu mu olacaktır? Bu daima ... işçilerinin en yüksek amacı olarak mı kalacaktır? Yoksa ülkenin işçi sınıfı sonunda bu kısır döngüyü kırarak ücret sisteminin Bütünüyle Kaldırılması hareketinde bir çıkış noktası bulmaya teşebbüs edecek midir...** (Sendikalar Üzerine C-1 / 109-118).

Marx ise, Ücret-Fiyat-Kar'da şöyle der;

"... Kapitalist üretimin genel eğilimi, ortalama ücret seviyesini yükseltmek değil, tersine düşürmek, yani emeğin değerini neredeyse en alt sınıra indirmektir. Ancak bu, sistemdeki olguların eğilimi, böyledir diye, işçi sınıfının sermayenin saldırılarına karşı direnişten vazgeçmesi ve durumunu geçici olarak düzeltmek amacıyla eline gelen fırsatları değerlendirmemesi mi gerekir? İşçi sınıfı böyle yapacak olursa, kendini kurtuluş umudu kalmayız ezik yaratıklar kitlesi düzeyine indirecektir. İşçi sınıfının standart ücretler uğruna verdiği mücadelenin ücret sisteminin bütününden ayrılmasız

olaylar olduğunu, ücretleri yükseltmek çabalarının %99'unun emeğe verilen belirli bir değer koruması yolundaki girişimlerden oluştuğunu ve emekçilerin değerini kapitalistlerle tartışmak ihtiyacının, işçi sınıfını kendini bir meta gibi satmaya zorlayan koşullarda saklı bulunduğunu gösterdim sanırım. İşçi sınıfı, sermaye ile olan günlük çatışmasında taviz verirse, **daha büyük hareketlere** girişmek olanağından kendini yoksun bırakmış olur.

Aynı zamanda ve ücret sisteminin getirdiği genel kötüleşmenin dışında olarak, işçiler; bu günlük mücadelenin **nihai sonuçlarını abartmamalıdır**. Sonuçları doğuran nedenlerle değil de, sadece sonuçlarla mücadele ettiklerini, **düşüş hareketini biraz geciktirdiklerini** ama yönünü değiştiremediklerini, hastalığı iyileştirmeden sadece yatıştırıcı çareler aradıklarını unutmamalıdır. Yani sermayenin hiç bitmeyen saldırılarından ya da piyasa değişikliklerinden doğan kaçınılmaz **küçük savaşlara kendilerini bütünüyle kapırmamalıdır**. Şimdi sistemin onlara zorla yüklediği bütün sefaletle rağmen, bir yandan da ekonomik yönden **toplumun yeniden kurulması için gerekli maddi koşulları ve toplumsal biçimleri doğurduğunu** işçiler anlamalıdır. İşçiler bayraklarına tutucu bir deyiş olan "Adil Bir İş Gününe Karşı Adil Ücretler!" sözlerini yazacaklarına, şu devrimci sloganı yazmalıdırlar: "Ücret Sistemi Kaldırılmalı!"...

İşçi sendikaları, sermaye saldırılarına karşı direniş merkezleri olarak görevlerini yaparlar. Kısımın, başarısız olmalarının nedeni, güçlerini akılsızca kullanmalarındandır. Sendikalar; mevcut sistemin doğurduğu etkilere karşı küçük küçük çarpışmalardan ibaret bir savaş yürütmekle yetinip, bunları yaparken aynı anda, **sistemi değiştirmeye çalışmadıkları, örgütlü güçlerini emekçi sınıfın nihai kurtuluşu, yani ücret sisteminin tümüyle yok edilmesi için bir manivela olarak kullanmadıkları zaman genellikle başarısız olurlar.**" (Sendikalar Üzerine 1/78)

Bir Gider Bin Geliriz!

4 Ekim günü yazılı bir açıklama yapan HBDH, 3 Ekim 2019 tarihinde saat 11.00 civarında, Hatay'ın Belen ilçesi Çerçikaya bölgesinde Amanos'a yönelik operasyona çıkan askeri birliğe yönelik eylem gerçekleştirildiğini duyurdu.

HBDH güçlerince zırhlı araçla seyir halindeki askeri grubun uzun namlulu silahlarla hedeflendiği, zırhlı araç şoförünün korku ve panikle direksiyon hakimiyetini kaybettiği ve aracın uçuruma yuvarlandığı söylenen açıklamada, 2 uzman çavuş ve 2 rütbeli askerin öldüğü, 5 askerin ise yaralandığı açıklandı.

"Erdoğan rejimi savaştan, katliamlardan beslenmeye, mazlum halkların üzerinde işgal planları yaparak iktidarını sürdürmeye çalışıyor. Bir gece ansızın gireceğiz dediği Kuzey Suriye'ye tehditler savuruyor; halklar üzerine TOKİ kurmak istiyor. AKP-MHP faşizminin yıkılıyordığı olduğu artık bir gerçek, ancak onlar kendi yıkılışlarını işçi sınıfı ve ezilen halkları da yıkararak gerçekleştirmek istiyor.

Faşizm telaş içinde, saldırıları paniktendir. Türkiye işçi sınıfı ve ezilen halklarının mücadelesi onları korkutmakta, milis güçlerimizin varlığı onları korkutmakta, birleşik devrim hareketimizin varlığı onları korkutmaktadır. Rojava devriminden, halkların özgürlüğünden korkmaktadırlar" denilen açıklamada Adana'da polis otosuna yönelik gerçekleştirilen eylemden, yanan fabrikalardan, silah depolarından korktukları; halklar üzerine yağın bomba ve kurşunların şimdi faşizmin

üzerine yağmaya başladığı, devamının geleceği söylendi.

Bu korkudan kaynaklı tüm polis, özel hareket güçlerini HBDH bileşenleri savaşımları katletmek üzere harekete geçirmişlerdir. Devrimcilerle yönelik operasyonlarını, gözaltılarını arttırmışlardır denilen açıklamada "Türkiye ve Kürdistan halklarına, işçi sınıfına, kadınlara ve gençlere sesleniyoruz. AKP-MHP faşizmini yıkaçığız! Halkların Birleşik Devrim Hareketine işyerlerinizden, evlerinizden, mahallelerinizden, okullarınızdan bulunduğunuz her alanda destek verin. Lojistik imkanlarınızı, istihbari bilgilerinizi sunun. Faşizme karşı neyin var ise onunla eyleme geçin!

Demokratik mücadele yürüten tüm muhaliflere, sosyalistlere sesleniyoruz. Sesinizi faşizme karşı gürleştirin. Faşizm işgal planı yapıyorsa, sizler Saray'ı işgal planı yapın. Güçlerinizi birleştirin" çağrısı yapıldı.

Açıklama şöyle sonlandı: "HBDH olarak gerçekleştirdiğimiz bu eylemi, Adana'da çevik kuvvet otosuna yönelik bombalı eylemi gerçekleştiren ve Eskişehir'de bulundukları evde kahramanca direnerek ölümsüzleşen iki komünist savaşçı Ozan Sökmen ve Fırat Şeran anısına gerçekleştirmiş bulunuyoruz. Onların faşizmin üzerine yürüme kararlılığı, teslim olmayan feda çizgileri birleşik devrim hareketimizin mayasıdır. Faşizmin gerçekleştirdiği hiçbir katliam yanına kalmayacaktır. Yaşasın Birleşik Devrim Mücadelemiz! Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!"

2 Devrimci Katledildi

Eskişehir Odunpazarı'nda bir eve yapılan baskında 2 devrimci ölümsüzleşti. ETHA'nın yaptığı açıklamaya göre hayatını kaybedenler MLKP Savaşçıları Fırat Şeran ve Ozan Sekman...

Süleyman Soylu twitter hesabından yaptığı açıklamada polisin evde katlettiği Fırat Şeran ve Ozan Sekman'ın Adana Yüreğir'de özel hareket polislerini taşıyan minibüse yönelik yapılan eylemi gerçekleştiren savaşçılar olduğunu söyledi.

Cenazelere De İzin Yok

Eskişehir'de polisin ev baskısıyla katlettiği MLKP savaşçıları Fırat Şeran ve Ozan Sökmen, yapılan otopsilerin ardından 2 Ekim gecesi İstanbul'a getirildi. Cenaze törenlerinin 3 Ekim günü Gaziosmanpaşa ve Gazi Mahallesi'nde yapılacağı duyurulmuştu.

Fırat Şeran'ın GOP Beşyüzevler'de defnedilmesi planlanı-

ken, gasulhane çok sayıda sivil ve çevik kuvvet polisi tarafından ablukaya alındı ve babasının dışında kimsenin içeri girmesine izin vermedi. Apar topar cenaze aracına bindirilen Şeran'ın tabutu Beşyüzevler Camii'ne götürüleceği söylense de Habipler Yayla Mezarlığı'na götürüldü. Polis Şeran'ın erkenden defnedilmesi için ailesine baskı yaparken, Ölümsüzlerin ve Tut-sakların Sesi Platformu (ÖTSP) da O'nu uğurlamak için herkesi mezarlığa çağırdı.

Cenazenin defnedilmesinin ardından yoldaşları mezarı başında kısa bir anma yaparak "ideallerine bağlılık" sözü verdi.

Ozan Sökmen'in saat 15.00'de Gazi Mahallesi Cemevi'nde gerçekleşecek anması da engellendi. Yıkama ve hazırlık için Gülsuyu Cemevi'nde bulunan Sökmen'in cenazesinin Gülsuyu Mezarlığı'na defnedilmesi için yapılan yoğun polis baskısı üzerine, Ozan Sökmen öğle saatlerinde Gülsuyu Mezarlığı'na defnedildi.

Ardından Gülsuyu Cemevi'nde ailesi ve yoldaşları tarafından lokma verildi.

Hıdır Ve Taylan Uğurlandı

10 Temmuz 2019'da Dersim'de ölümsüzleşen Hıdır Çallı ve Taylan Kutlar'ın cenazeleri, 9 Ekim günü Gazi Cemevi'nde yapılan tören ve anma ile son yolculuğuna uğurlandı.

Anmada Dersimli Hıdır Çallı'nın İstanbul'da başladığı devrimci mücadelesini Rojava'da Kobanê, Siluk ve Girê Spî'de, Başur Kürdistan'ında Şengal'de ve en son Dersim'de gerilla olarak sürdürdüğü anlatıldı.

Seydo Azad olarak tanınan Taylan Kutlar'ın Malatya Arguvanlı emekçi bir ailenin çocuğu olduğundan bahsedildi. Ve yoldaşlarına 21 Mart 2015'te yazdığı mektubunda, "Bundan sonraki mücadelemi Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da sürdürmek, dağda aldığım eğitimi ve Rojava'da edindiğim deneyimi pratikte hayata geçirmek istiyorum" cümleleri okundu.

Yapılan anmanın ardından kitle Gazi Mezarlığına yürüdü. Makbule annenin çığlıkları karşıyordu öfkeye: "Xido beni terk etme"... Analarımızın ağıtlarına karşın, devrimci şiarlarıyla yoldaşları ve siper yoldaşlarının sıkılı yumrukları arasında iki devrimci sonsuzluğa uğurlandı.

Mahallede yoğun polis ablukası sürerken, Gazi Cemevi'nde iki devrimci için yemek verildi.

"Çocuklarımız Dağlarda Özgürlük İçin Savaşıyor"

THKP-C/MLSPB, bugün yaptığı yazılı bir açıklama ile 4 yoldaşları Fırat Yıldırım (Tamer Kasabalı), Muhammed Tiril (Mahir Ernesto), Umut Özsepet (Çayan Kızılbaş) ve THKC Gerilla Birliği birinci dereceden kurucu ve komutanı Fırat Çaplık (Alper Koçer Çakas)'ın 16 Eylül 2019 tarihinde Türk ordusunun Medya Savunma Alanlarına yönelik saldırısı sonucu ölümsüzleştiğini duyurdu.

"Düşenler geride kalmazlar, onlar; emekçi halkın kalbinde, ruhunda ve bilincinde, devrimin önder ve itici sembolleri olarak yaşarlar. Her engebede düşen gerillaların gövdesi bir devrim fırtınası yaratır" diyen THKP-C/MLSPB, ölümsüzleşen savaşçıları anarak "Sonuna Kadar Savaş" çağrısı yaptı.

Unutmayacağız! Affetmeyeceğiz

"10 Ekim'i Unutma Unutturma!"

Ankara Gar Katliamı'nı protesto etmek için Beyazıt'ta anma yapıldı.

10 Ekim 2015'te KESK, DİSK, TMMOB ve TTB'nin "Savaşa İnat Barış Hemen Şimdi"

sloganıyla düzenlediği Emek, Barış ve Demokrasi mitingi öncesinde Ankara Gar'da kitlenin toplanmasını bekleyen İŞİD, iki ayrı intihar saldırısı düzenleyerek 103 kişiyi katletmiş, 500'ün üzerinde kişiyi yaralamıştı.

Katliamın 4. yılında ilçerinde Devrimci Öğrenci Birliği'nin de bulunduğu gençlik örgütleri 10 Ekim Perşembe günü saat 14.00'te Beyazıt Meydanı'nda buluştu. Polis, öğrencilerin üzerine arayarak alana aldı, kimi dövizlere el koydu. Bir öğrenci "Katil Devlet Hesap Verecek" dövizini alana girmek istediği için gözaltına alındı.

Öğrenciler toplandığında polis yaklaşarak "Devletimizin şu an içinde bulunduğu operasyondan bahsetmezseniz açıklama yapmanıza izin vereceğiz" dedi.

Ardından gerçekleştirilen basın açıklamasında "Bizler, bu coğrafyada mücadele eden devrimci gençlik örgütleri olarak ne katledilenleri unuttuk ne de katilleri affettik. Sözde adalet dağıtan mahkemelerde, göstermelik davalarla katliamın sorumluları ortaya çıkarılmadı. Adalet sağlanmadı. Bizler bu katliamın tanıkları olarak adalet mücadelesinin tıpkı 10 Ekim günü sokağa çıkan binlerin yaptığı gibi direnişle, sokakta kazanılabileceğini biliyoruz.

Katillerden hesap sorana dek adalet mücadelemize devam edeceğiz" denildi.

Açıklama, "10 Ekimi Unutma Unutturma!" sloganlarıyla sonlandırıldı.

Unutmayacağız, Affetmeyeceğiz

10 Ekim Ankara Katliamı'nın 4. yılında, yaşamını yitiren 103 kişi, Kadıköy İskele Meydanı'nda gerçekleştirilen eylemle anıldı.

İstanbul Emek ve Demokrasi Koordinasyonu öncülüğünde yapılan eylemde, katliamda hayatını kaybedenlerin aileleri, sendikalar, üniversite öğrencilerinin yanı sıra çok sayıda siyasi parti ve kurum katıldı.

Yoğun polis ablukasında gerçekleşen anmada, katliamda yaşamını yitirenlerin fotoğrafları taşındı, "10 Ekim 2015 Ankara/Unutmayacağız Affetmeyeceğiz", "Katilleri Tanıyoruz/Katliamların Hesabını Soracağız" pankartının açıldığı anmada "Sözümüz Barış", "10 Ekim'in Hesabını Emekçiler Soracak" dövizleri taşındı.

Açıklamada ilk olarak 10 Ekim Derneği adına, Suruç Aileleri adına konuşmalar gerçekleşti. Hiçbir zorluğun barış mücadelesinden geri döndüremeyeceğinden bahsederek, dayanışma çağrılarında bulundular.

Ortak açıklamayı okuyan DİSK Yönetim Kurulu Üyesi Kam

Amed'de Kayyuma Karşı Eylemler Sürüyor

Amed halkı, kayyumlara karşı süresiz eylemlerini sürdürüyor. 30 Eylül günü eyleme destek veren, GAP Belediyeler Birliği oldu. 17 ayrı ilden belediye eşbaşkanları alana pankartla girdiğinde büyük coşkuyla karşılandı.

1 Ekim günü yine beyaz tülbentli anneler alanda idi. Günün hakim sloganı ise Rojava'ya başlatılabilecek harekate karşı "Biji Berxwedane Rojava" oldu. Polis bu sloganın atılmaması için sık sık anons yaptı, tehdit etti. Eylem, 10 dakika oturma eylemi ile sona erdi.

Eylemin 53. günü olan 10 Ekim'de ise polis engeli ile karşılaşıldı. Rojava'ya başlatılan harekate birlikte Amed'de, valilik tarafından açık alanda yapılan bütün eylemlere yasaklama getirildi. Alandaki polis engellemesine karşı milletvekilleri ve halk, HDP Amed İl Binası önüne geldi. Burada da

ber Saygılı söz olarak "Emek, demokrasi ve barış mitingi yapılabilecekti Ankara'da. İki İŞİD'li canlı bomba ellerini kollarını sallayarak on binlerce insanın arasına girdi" dedi ve katliam günü alınmayan önlemlere dikkat çekti.

Saygılı, "Sırttan makamları unutmayacağız. Yerde yaralılar yatarken gaz bombası atılmasını, su sıkılmasını unutmayacağız" dedi.

Açıklama okunduğu sırada "Rojava Halkı Yalnız Değildir" sloganları atılır atılmaz polis saldırısı gerçekleşti. Küfürler edilerek darp edilerek bırakılanlar olduğu gibi, gözaltına alınanlar da oldu. Açıklamanın yapıldığı meydana bulunan anıtın üstünde bulunan aralarında Mücadele Birliği muhabirinin de bulunduğu gazetecileri polisler darp etti, görüntü almaları engellenmeye çalışıldı.

Polis uzunca bir süre yerlere kalkan vurarak, insanlara saldırarak ara sokaklara sürmeye çalıştı. Buna karşın hemen yanı başlarında yumrukları sıkılı slogan atan insanlar vardı. Kitle bir süre sonra Kadıköy sokaklarına dağıldı.

10 Ekim'de Katledilenler İzmir'de Anıldı

Ankara katliamının 4. yılında İzmir'de Emek ve Demokrasi Güçleri'nin çağrısıyla birçok siyasi kurum ve gençlik örgütleri tarafından anma etkinliği gerçekleştirildi.

Alsancak Türkan Saylan Kültür Merkezi önünde düzenlenen anma etkinliği, saldırının gerçekleştiği saat olan 10.04'te yapılan saygı duruşu ile başladı. Anmada "Onlara Sözümüz Barış Olacak", "Onlara Sözümüz Devrim Olacak", "10 Ekim'i Unutma Unutturma", "Katil İŞİD İşbirlikçi AKP" sloganları atıldı.

İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri adına basın açıklamasını DİSK Ege Bölge Temsilcisi Memiş Sarı okudu, "Türkiye tarihinin en büyük kitle katliamında kaybettiğimiz bütün arkadaşlarımızı saygı ve özlemle anıyoruz" dedi.

Açıklama, "Bilinmelidir ki, insanlığa karşı işlenen bu suçların faillerini gizleyenler, bu suçların ortağıdır. İktidarını korumak için toplumu kaos ve şiddet sarmalına sürükleyenleri asla unutmayacağız. Kardeşlerimizin hayatlarından, bizlerin acılarından oy devşirenleri asla affetmeyeceğiz.

Yakın tarihimizdeki katliamlar, siyasiler tarafından topluma empoze edilen ayrımcılık ve nefret söylemlerinin ürünüdür. Savaş söylemleri nedeniyle yitirdiğimiz canlarımızı andığımız bugün, halkların barış içinde yaşadığı bu kadim coğrafyaya reva görülen savaşın ve yıkımın bir örneği ile yine karşı karşıyayız. Halklarımıza ölüm, acı ve yoksulluktan başka bir şey getirmeyecek olan savaşa karşı durmak, barış politikalarını savunmak, bu ülkede bir daha 10 Ekimlerin yaşanmasını engelleyecek yegane politikadır. 101 canımızın, bizlere miras bıraktıkları barışı ve kardeşliği savunmak onlara ve halklarımıza borcumuzdur.

Eşitlik, özgürlük, demokrasi ve barış mücadelesi, yitirdiğimiz arkadaşlarımızın en büyük emanetidir. Bizler bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da bu doğrultuda kararlı mücadelemizi sürdürmeye devam edeceğiz.

Katliamın dördüncü yılında, bir kez daha sesleniyoruz: Kaybettiklerimizi unutmayacağız, unutturmayacağız! Sorumlularını unutmayacağız, affetmeyeceğiz" denilerek sonlandırıldı.

Basın metninin ardından eylem alanında gençlik örgütleri "Elerinde Pankartlar" diyerek halaya durdu. Polisin gençlere dağılmaları için yapılan anonslar ve tacizlere rağmen gençler alanı terketmedi. Marşlar ve sloganlarla alanda kalmayı sürdürdü.

Anma "10 Ekimi Unutma Unutturma!", "Onlara Sözümüz Barış Olacak!" sloganlarıyla sonlandırıldı.

büyük bir abluka ile karşılaşan kitle, milletvekilleri ile birlikte oturma eylemine başladı.

İl binası önünde yapılacak basın açıklamasına izin verilmeyeceğini anons eden polis, çok geçmeden tazyikli su ve jopla kitleye saldırdı. Aralarında HDP Amed İl Eşbaşkanının da olduğu 25 kişiyi darp ederek gözaltına alan polisler, alandaki basın mensuplarını da darp etti.

"Rojava halkıyla dayanışacağız. Onlar bizim kardeşlerimizdir. Bütün halkımıza çağrımızdır: olduğunuz bütün alanlarda tutumunuzu ortaya koyun. Bu direniş hatımızı birlikte öreceğiz" diyen Amedliler, dayanışma çağrısı yaptı.

Basın açıklaması "Biji Berxwedana Rojava" sloganı ile sona erdi.

Mücadele Birliği / Amed

DAMAT HARİKALAR DIYARINDA

Ali Varol Günel

30 Eylül tarihinde Damat Berat, "Değişim Başlıyor" başlığı altında önümüzdeki 3 yılı kapsayacağı varsayılan Yeni Ekonomi Programı açıkladı. Programın açıklanmasının IMF heyetinin yaptığı ziyaretin hemen sonrasına denk gelmesinin ise bir tesadüf olmadığı programın detaylarına bakılınca daha iyi anlaşılıyor.

Her şeyden önce program her ne kadar "yeni" başlığı ile duyurulsaydı da "Türkiye yeni bir ekonomik modele geçiyor" diye lanse edilse de programda "büyüklere masallar" dışında yeni bir şey yok. Üstelik bir önceki programın da "yeni" başlığı ile sunulduğunu akıldan çıkarmamak gerekiyor.

Bir önceki programda Bütçe Açığı tahmini 80,6 milyar lira olarak tahmin edilmişken "yeni" programda açık tahmini, 125 milyar lira olarak belirtiliyor. Hem de bu yıl Hazine, "Yedek Akçe Fonu"na resmen el koyduğu halde! (Öyle ya, cümle alemin diline dolanmış olan "hükümet, Ali Ağaoğlu gibi batık inşaatçıları kurtarmak için Yedek Akçe Fonu'na el koydu" sözleri orta yerde dururken buradan aktarılan meblağların nereye gittiğini tahmin etmek zor olmasa gerek) Denilebilir ki, "bu kadar bütçe açığı herkeste olabilir"; elbette olabilir, kapitalist ekonomiler özellikle de Yeni Evre'de buna benzer bütçe açıklarıyla karşılaşılıyorlar ve karşılaşmaya devam edecekler; ama hiç kimse bu kadar bütçe açığına rağmen "gayet iyi durumdayız" vb diyemiyor.

Damat Berat, bu yılın son çeyreğinde büyüme oranının %0,5 olarak gerçekleşeceğini, önümüzdeki yıl da bu rakamın %5'e çıkacağını söylüyor. Ekonomistlerin çoğuna göre bu tutturulabilir bir rakam değil. Türkiye'nin yılda 40 milyar dolar dış borç almadığı koşullarda böyle bir sürdürülebilir büyüme oranı yakalaması mümkün değil. Dış borç alabilmesi de istikrarlı bir ekonomi olmasına bağlı. Oysa Türkiye içinde bulunduğu politik belirsizliklerden dolayı yabancı kredi derecelendirme kuruluşları tarafından "riskli" ülkeler kategorisinde bulunuyor. Üstelik bu tahmin Türkiye'nin bir dış savaşta henüz girmediği koşullarda yapılmış bir tahmin durumunda. Yani Damat Berat, %5'lik büyüme hedefini açıklarken Türkiye henüz "Barış Pınarı" ile Ortadoğu'yu sulamaya başlamamıştı!

İşin bir de cari açık yönü var tabii. Damat Berat, bu büyüme oranının cari açık verilmeden ("sıfır cari açık") yakalanacağını iddia ediyor. Bu artık bir tahmin olmaktan öte olsa olsa bir temenni olarak değerlendiriliyor. Bir çok iktisatçı buradan yola çıkarak Damat'ın hazırladığı programa "merdiven altı hazırlanmış bir program" diyor, yani fason olarak üretilmiş bir program. İktisatçılar bu noktada da kalmıyor ve "bizi değil daha çok kayınpapasını ikna etmek için hazırlanmış bir program" diyorlar. Damat, ihracatın önümüzdeki sürede artacağını varsayarak cari açık vermeyeceklerini düşünüyor; ama gelin görün ki, Türkiye'nin ihracatı artmak yerine azalıyor.

Damat Berat, "yeni" programda bu yıllık enflasyon tahminlerinin bir miktar üstünde kalacaklarını, ama önümüzdeki yıllarda enflasyonun düşeceği müjdesi veriyor. Bunun olup olmayacağı bir yana, programın gerçekleşen enflasyon yerine beklenen enflasyonu kendine baz aldığı anlaşılıyor. Yani bizim anlayacağımız şekilde "evdeki hesabın pazara uymadığı" anlaşılıyor. Damat'a bakarsanız, üç vakte kadar enflasyon tek haneli rakamlara iniyor! Halka sorarsanız bir baba hindi sürekli onların sırtına biniyor!

"Yeni" programın, en "yeni" yanlarından biri de, "az kazananın az vergi, çok kazananın çok vergi alınması" hedefi! İlk etapta insanın kulağına hoş geliyor değil mi? Aslında olay tam tersi! Getirilen yeni düzenlemelerle "doğrudan gelir vergisi" hedefleniyor; yani vergi bundan sonra tabana yayılıyor. Yani aldığımız asgari ücretin belli bir kısmına devlet vergi olarak el koyuyor. Ve bu şimdi bir marifetmiş gibi lanse ediliyor. "Hokus pokus, el çabukluğu marifet" denilerek vatandaşın cebindeki üç-beş kuruşa da göz dikiliyor.

Bir diğer "yenilik", dolarizasyonun azaltılması oluyor. Nasıl yapılabileceğine dair hiçbir belirleme yok; ama "hedefleniyor". Kim bilir belki de Rusya ile yapılan ticarete karşılıklı olarak doların kullanılmaması, yerli paraların kullanılması göz önünde bulundurularak programa konmuş bir maddedir; ama gerçek yaşamda hiçbir karşılığın olmadığı olmayacağını anlamak için münecim olmaya gerek yok. Dolarizasyonla mücadele bu şekilde olmaz. Küba gibi yerli paranızı ABD dolarıyla birebir, hatta daha değerli olacak şekilde eşitlersiniz ve dolarla alış veriş yasaklarsınız o zaman dolarizasyonun hakkından gelirsiniz. Yoksa konjonktürel gelişmelere göre, "küstüm oynamıyorum" diyerek dolarizasyonu düşürebilirsiniz.

Şimdi bir çok iktisatçı, ekonomideki gidişi, navigasyondan gelen "rota yeniden belirleniyor" sözüne benzetiyorlar. Bir önceki ekonomik programla gidilemeyen yol, şimdi rota yeniden belirlenerek gidilmeye çalışılıyor. Ve tabii bir kazaya kurban gitmezse! Gidebileceğinin belirtileri, Trump'ın attığı "Türkiye'nin ekonomisini mahvederim" tweetlerinde görülüyor. Yani Damat'ın anlattığı masallar, Trump'ın bir tweetiyle kabusa dönüşüyor. Anında dolar yükseliyor; piyasalar tetepetaklak oluyor. Elbette bunu da "aşlında biz hedeflerimizin hepsini tutturacaktık; ama gelin görün ki küresel güçler bize karşı ekonomik savaş başlattılar" diyerek yuturmaya çalışacaklardır.

Damat Berat harikalar diyarında gezinirken işçi ve emekçilere ne olduğu ya da olacağı ise kimsenin umurunda değil anlaşılır. Bu programın hayatı geçmesi için işçiler daha fazla güvencesizleşecekler; reel ücretleri daha fazla düşecek; söylenilen tersine istihdam düşecek ve işsizlik daha fazla artacak. Bunların üzerine savaşın getirdiği/getireceği ağır yıkımlar eklenecek. İnşaat sektörünün patronlarını kurtarma sevdasına fona aktarılan her şey çarçur edilirken, olası bir İstanbul depreminde insanlara toplanma alanı bile bırakılmayacak. Ve tabii en önemlisi "yeni" programda hiç bahsi geçmeyen kıdem tazminatları uygun bir ortamda fona devredilerek iç edilmeye çalışılacak.

Ama unutulmaması gereken bir şey daha var: Damat harikalar diyarında gezerken sınıflar mücadelesi de devam ediyor olacak; işçiler ve emekçiler kendileri için hazırlanan bu karartılmış geleceği kabul etmeyecek ve er ya da geç büyük gövdeleriyle ayağa kalkıp masaldaki devin neler yapabileceğini de gösterecekler.

DEVİRİMİN TURNUSOLU

Sibel Deniz

Hep söyleriz, Türkiye devrim tarihinde Kürdistan sorunu, Kürt ulusal sorun bir turnusol kağıdı görevi görür. Kürt sorunu gündeme geldiğinde yahut Kürtlerin içine dahil olduğu hangi konu olursa olsun, insanların, partilerin, örgütlerin şoven ve kan emici yüzleri açığa çıkarılır.

Hümanizm, eşitlik ve özgürlük söylemlerini ağızından düşürmeyen liberaller, sosyal demokratlar, küçük burjuvalar kadar "sosyalist" ve "devrimci" geçinenler için de Kürt ulusal sorunu, devrimci olmak ya da olmamak arasındaki çizgidir.

Rojava'ya yönelik son savaşta da Kürt düşmanlığı açık ve net şekilde ortaya saçıldı. Dilinden özgürlük ve barış, adalet sözcükleri düşmeyenler, Kürt sorunu söz konusu olunca nefret saçıyor bir kez daha.

"İçleri yana yana" sınırdışı operasyonlar için tezkereye "evet" diyenlerin farklı bir tavır göstermelerini beklemiyorduk elbette. Kimse de beklemeli. Yahut "AKP faşizmini geriletme" için yerel seçimlerde oy verilen burjuva partilerin temsilcilerinin savaşa giden askere güzellikler yapması da şartı değil. Aydın-sanatçılardan gazetecilere, küçük burjuvalara kadar herkes hemen dinci faşist iktidarın ardında sıralandı.

Öyle ya, elbet savaş karşıtı olunmalı, elbet barış savunulmalıydı. Ve elbette emperyalizme kapitalizme karşı mücadele etmek gerekiyordu. Ama şu anda bir savaş ortamı söz konusu iken, milli birlik ve beraberlik için, "Mehmetçğin" morali için birlik olmak gerekiyordu!

Oysa "milli birlik" dedikleri şey, zenginlerin çıkarı uğruna yoksulların birbirini boğazlaması, emekçilerin acımasızca sömürülmesi, üstelik tüm bu yağma ve talan savaşının yükünün de çalışanların sırtına yüklenmesi demek. Zenginle yoksulun, patronla işçinin çıkarı hiç aynı olur mu! Bu utanmazlar hepimizi patronların çıkarı için ölmeye ve öldürmeye çağırıyorlar! Bir avuç zengin için başka yoksul halkları boğazlamamızı istiyorlar!

Eylemlerde, basın açıklamalarında "sınır dışı operasyon hakkında" bir şey söylememek kaydı ile polislin saldırmaya çağı söyleniyor. Evet, "Barış" sloganı yahut sosyal medya paylaşımı şu an en tehlikeli şey. İktidar her tür aracı ile savaşa girerken, cephe gerisini de buna göre düzenlemeyi ihmal etmiyor. İki gün içinde yüze yakın insan savaş karşıtı paylaşımları nedeni ile gözaltına alınırken, mecliste savaş karşıtı konuşma yapan HDP milletvekillerine jet hızıyla soruşturma açılıyor, haber yapan gazeteciler evleri basılarak gözaltına alınıyor.

Ve esen rüzgara göre yön değiştiren liberaller, küçük burjuva oportünistler hızla ait oldukları saflarda yerini alıyor. Mehmetçğin mutlu ve mesut evlerine dönmesini dileyenler, onları hızla başka aileleri yok etmeye, evleri yıkmaya gönderiyor.

Camilerde "Fetih" sureleri okunurken, orduya bu kapıyı açan yerli Gandhi, "biz oraya huzur için gidiyoruz işgale değil" diyebiliyor.

Bir örnek de, geçtiğimiz aylarda Kazdağları'nda yapılacak siyanürlü altın madenine karşı isyan eden kitlelerin sözcüsü olan, eylemleri örgütleyen "Su ve Vicdan Komisyonu"... Çevreci bu komisyon, Kazdağları'ndaki doğa katliamının durdurulması için 12 Ekim günü yapılması planlanan mitingi iptal etti. Gerekçe tam da bu, "içinde bulunulan hassasiyet" ve "milli birlik ve bütünlük oluşturulması"...

Bu vesileyle bir kez daha tekrarlayalım. Hiçbir mücadele gibi, ekoloji mücadelesi de siyasetler üstü değildir. Kazdağları'nı talan eden kim? Ona izin verenler kimler? Bu izni verenlerle şimdi yanı başımızda bir halka bomba yağdırırlar aynı değil mi? Hangi akla hizmetle Kazdağları için düzenlenecek mitingi iptal ediyorsunuz? Aklınız bu kadar mı esir alındı? Göremiyor musunuz doğamızı katledenlerle bu savaş başlatanların bir ve aynı olduğunu?

Bugün dünyanın içinde bulunduğu ekolojik tehlike de sistem sorunudur. Greta Thunberg yahut her gün medyada boy gösteren sayısız çevreci örgüt, çözümünü emperyalist-kapitalist sistemin sınırları içinde arıyor. Kirliliğin önlenmesi, karbon salınımının azaltılabilmesi için denetimlerin artırılması, cezaların artırılması vb vb... bütün bunlar sorunun çözümü için göstermelik önlemler olmakla kalacak, dünyamızın ömrünü birkaç on yıl daha uzatmaktan başka işe yaramayacak. Tıpkı reformlar için mücadele ederek sömürücü sisteme kan taşımak gibi.

Elbette kimse savaşın İŞİD'e karşı verildiğine inanmıyor. Şu an savaş besleyen ve her kesimi aynı safta toplayan en büyük olgu, Kürt düşmanlığı. Söz konusu Kürt halkı olduğunda her cümleye "ama" ile başlayanlar, bir halkın katledilmesine de, kadın-erkek-yaşlı-çocuk demeden yerlerinden yurtlarından edilmesine, bölük bölük zindanlara atılmasına sessiz kalıyor.

Kürt halkının tek dostu devrimcilerdir, devrimci proletaryadır. Ve onlar, Denizlerin, Mahirlerin yoldaşları sınırın her iki yanında Kürt halkının yanında olmaya devam edecek.

Laboratuvar Önlüğümüz Kefenimiz Olmasını

26 Eylül'de İstanbul'a meydana gelen 5.8 şiddetindeki depremde hasar gören, Çapa'da bulunan İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi'nde eğitim gören Moleküler Biyoloji ve Genetik/Biyoloji bölümü öğrencileri depremde hasar gören binalarda eğitim görmek istemediklerini belirterek eylem yaptı.

Öğrenciler "Deprem sonrasında fark ettik ki bu binada can güvenliğimizin yok" diyerek eğitim görmeleri için yapımını 5 yıldır bekledikleri binanın da başka birime verilecek olmasına tepki gösterdiler.

3 Ekim günü Fen Fakültesi bahçesinde toplanan öğrenciler "Bilim Enkaz Altında", "Çığlıklarımızı Duymadan Sesimizi Duyun", "İ.Ü. Binama Dokunma", "Ölmek İstemiyoruz Bilim Yapmak İstiyoruz", "Sesimizi Duyan

Var mı?", "Laboratuvar Önlüğümüz Kefenimiz Olmasını" dövizleri taşıyarak binaların yıkılma tehlikesine dikkat çektiler.

Öğrenciler, dersane ve laboratuvar yetersizliğinden dolayı eğitim/öğretim haklarının sekteye uğratıldığını ve öncesinde depreme dayanıksızlık belgesi verilmiş olan Sosyal Bilimler binasında ders görmeye mecbur bırakılarak yaşam haklarının da ihlal edildiğini söyledi.

Öğrenciler, eğitim, öğretim ve araştırma yapmalarının engellenmekte olduğunu ve herhangi bir çözüm sunulmadığı sürece hakları olanı savunmaya devam edeceklerini belirterek dersliklerine gitmeyerek bahçede bekleyişlerini sürdürüyor.

Kazdağları İçin İstanbul Konseri

İstanbul Kazdağları Dayanışması, 5 Ekim akşamı Kadıköy Yoğurtçu Parkında bir etkinlik düzenledi.

Kanada merkezli Alamos Madencilik şirketi tarafından Kazdağları'nda maden aranmasının yol açacağı doğa tahribatına dikkat çekmeye çalışan Kazdağları İstanbul Dayanışması, eylem ve etkinliklere devam ediyor.

Kazdağları İstanbul Dayanışması, Kadıköy Yoğurtçu Parkı'nda saat 17.00'de düzenledikleri konser için, "Sanatçı dostlarımızın katkısıyla gerçekleştireceğimiz

etkinlikte sesimizi hep birlikte bir kez daha yükselteceğiz ve şirketin

13 Ekim'de yenilenecek ruhsatının iptalini talep edeceğiz" çağrısı ya-

pılmıştı.

Erkut Küçükşahin, Kardeş Türküler, Ne Münasebet, No land, Salih Yılmaz, Yeni Türkü'nün yanı sıra çok sayıda sanatçı, yazar ve eylemci de katılarak etkinliğe destek verdi.

Etkinliğin sonunda Kazdağları İstanbul Dayanışma gönüllülerinden 8 kişi, "Geleceğimiz ve Kazdağları için Ankara'ya yürüyoruz" şiarıyla Ankara'ya yürüyüşlerine başladı.

Yürüyüşe geçen 8 kişinin, sabah saatlerinde gözaltına alındıkları öğrenildi.

"Mutlu Olmadığınızı Biliyorum!"

5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü'nü geride bırakırken, meslek hayatımın en değerli anlarından birini sizlerle paylaşmak istiyorum.

İstanbul'da Silivri açıklarında gerçekleşen 5,8'lik depremde okuldaydık. Depremi hissetmez öğrencileri mümkün olduğunca sakin bir şekilde sınıflardan ve ardından binadan çıkardık. Hiçbir öğretmen sınıfları, katları ve binayı tamamen boşaltmadan dışarı çıkmadı. Daha da çarpıcı olanı ise, kendi çocuğu da aynı okulda olan öğretmenlerden hiçbirisini öğrencileri tahliye etmeden kendi çocuğunun yanına gitmedi. Herkes bahçeye çıktığında ve tüm öğrencileri güvenli alana yerleştirdikten sonra çocuklarına baktılar.

"Meslek içgüdüsü", "insanın özünde iyi olduğu" gibi başlıklar altında tartışılabilir bu konu. İnsan özünde iyi midir ya da insanın doğası bencil midir?

Ya da insanın bir doğası var mıdır? Tartışma daha da derinleştirilebilir. Uzun tartışmaları şimdilik bir kenara bırakmak istiyorum. Bence insan, kapitalist sistemin her türlü kırımına, pasına karşı direnir. Temiz kalmak, insan kalmak için büyük çaba harcıyor. Ama bu dire-

nişi zafere götürmek bu sistemin içinde salt ahlaki iyilik mücadelesiyle mümkün değil. Salt ahlaki mücadelenin sınırları, iyi-kötü kavgasının nihayetini belirleyemez.

İyi-kötü kavramlarını nereden tutarsanız tutun, toplumsal yaşamdan ve sistemden bağımsız olamaz. Kapitalizm, insanları sadece iktisadi anlamda kötü bir yaşama mahkûm etmez. Ahlaki kötüyü de tekabül eden bir sistemdir. En basit örnekle kar hırsı ve sömürü, bencilliği kaçınılmaz kılar. Bu noktada "iyi kalma uğraşı", kendi dünyanla sınırlı bir uğ -

"Devrimin Öğretmeni, Öğretmenin Devrimi Hep böyle süreceği sanılır bir gül hikayesinin Hep böyle sürer gerçi amma bir gün sonu değişir"

Turgut Uyar

raştır. Ya da kendi sınırlarını aştığını düşündüğün "çevreyi, doğayı koruma uğraşı" da yine belirli sınırlara mahkûm bir uğraştır, direniştir.

En küçük sınırlardaki iyi olanın zaferi de, en büyük sınırlardaki iyi olanın zaferi de bütünsel bir iyinin zaferine mahkûmdur. Bu bağlamda iyi, iktisadi olarak da ahlaki olarak da sosyalizmde vücut bulur.

Eğitim emekçisi meslektaşlarım, Mutlu olmadığınızı biliyorum. Kendi canınızı hiçe saydığınızda dahi tek bir güne sıkıştırılmış bir mutluluk vaat ediyorlar bize. Geleceğin nesillerini yaratmamıza rağmen geleceksizleştiriyorlar bizi. Peki, hep böyle mi sürecektir? Hep böyle mi sürer sanıyorsunuz? Sürmez! Sonu değişir gül hikayesinin.

Ben DEK'li bir öğretmenim. Komitem bana yol gösteriyor. Örgütlü ol, güçlü ol diyor. Ben de komitemin çağrısını yeniliyorum sizlere; emekçiler en öne, komitelere!

Tek bir güne sıkıştırılmış göstermelik mutlulukların müsebbibi bu sistemi gelin el ele yıkalım. Kapitalizmin memuru değil, devrimin öğretmeni olalım.

DEK'li Bir Öğretmen

olan Selah Özkan'la kendi evinde yapılan dost sohbetten yola çıkarak hazırlanan anı-belgesel bugün Divriği Kültür Derneği'nde ilk defa Selah Özkan'ın ve kültür sanatın dostlarıyla buluştu.

Divriği Kültür Derneği'nde akademisyenler, sanatçılar, insan hakları savunucuları, tutsak yakınları, demokratik kitle örgütlerinden pek çok sanat ve emek dostları bir araya geldi.

Ayışığı Ekin Sanat Derneği'nin de Selah Özkan için hazırladığı bir anı-belgeselin de gösterimi bu esnada pek çok emek ve kültür sanat dostunun katılımıyla gerçekleşti.

Anı-belgeseli izlerken, geçmişe yolculuklarda bilenler o dönemi hatırladı, bilmeyenler zihinlerde canlandırmaya çalıştı 1960'ları, 1970'leri... O zamanlardaki Selah Özkan'ı... 1980'ler biraz 1990'lar ve günümüzde Selah Özkan'la birlikte geçirilen dönemler... Dünyada ve ülkede yaşanan geliş-

Selah Özkan'la Hayata ve Sanata Dair...

Aydın top-

luma karşı sorumlu olması gerektiği bilinciyle hareket eden toplumu gerçekçi şair ve aynı zamanda eğitimci

olan Selah Özkan'la kendi evinde yapılan dost sohbetten yola çıkarak hazırlanan anı-belgesel bugün Divriği Kültür Derneği'nde ilk defa Selah Özkan'ın ve kültür sanatın dostlarıyla buluştu.

Divriği Kültür Derneği'nde akademisyenler, sanatçılar, insan hakları savunucuları, tutsak yakınları, demokratik kitle örgütlerinden pek çok sanat ve emek dostları bir araya geldi.

Ayışığı Ekin Sanat Derneği'nin de Selah Özkan için hazırladığı bir anı-belgeselin de gösterimi bu esnada pek çok emek ve kültür sanat dostunun katılımıyla gerçekleşti.

Anı-belgeseli izlerken, geçmişe yolculuklarda bilenler o dönemi hatırladı, bilmeyenler zihinlerde canlandırmaya çalıştı 1960'ları, 1970'leri... O zamanlardaki Selah Özkan'ı... 1980'ler biraz 1990'lar ve günümüzde Selah Özkan'la birlikte geçirilen dönemler... Dünyada ve ülkede yaşanan geliş-

meler, olaylar, eylemler... Ve tabii bunların bizlerin yaşamına ve sanata etkileri...

Önsöz Dergisi Genel Yayın Yönetmeni Sengül Yücel ve anı-belgeselin kurgusunu yapan Sena Şat gösterimin ardından sözü Selah Özkan'a bıraktı.

Selah hoca "Benim için de keyifli bir sohbetti...Hep de beni konuşturmuşlar daha ne isteyeyim..." dediğinde salonda neşeli gülüşler, alkışlar yükseldi. Ve Ayışığı Kitaplığı'ndan çıkan iki yeni şiir kitaplarını imzalamaya geçti.

Selah Özkan şiirsevenlere doğan günü selamlayan, güne hazırlayan şiirlerinin yer aldığı "Günaydın Şiirleri" kitabı ile düşleri ve yapmak istedikleri için yola çıkanların yaşamını aktaran "Yolcudan Yolcuya" adlı kitaplarını imzaladı.

Selah hoca söyleşi sırasında "Artık iyileşiyorum, yakında benden çেকেğiz var" diyerek herkesi mutlu eden haberi verdi.

Biz de eylemlerde, tiyatro ve şiir çalışmalarında, sohbetlerde, keyifle dinleyeceğimiz şiirlerle Selah Özkan'dan 'çekmeyi' sabırsızlıkla bekliyoruz...

Irak'ta Eylemler Ve OHAL

Irak'ın başkenti Bağdat'ta işçi ve emekçiler, kamu hizmetlerinin işlenmesi ve iş talepleri ile 1 Ekim Salı gününden bu yana hükümete karşı, yolsuzluklara karşı sokaklarda eylemde.

Bağdat'ta Salı günü bini aşkın kişi bir araya gelerek sokaklara çıktı ve Tahrir Meydanı yıllar sonra ilk defa eylemlerle sarsıldı. Ülkenin günündeki Zi Kar ve Neceft'e de protesto eylemleri yaşandı ve polis gerçek mermiler, gaz bombaları ve tazyikli sularla saldırdı.

Bağdat'ta ilk gün eylemlerde emekçilerin sloganı "Hırsızlar bizi yağmaladı" idi ve Iraklı yöneticilere tepki gösterildi. İlk gün 160'ı emekçi, 200 kişi yaralandı. Yaralanmaların bir kısmı gaz bombaları, bir kısmı da plastik mermiler ile oldu. Akşam saatlerinde ise ölüm haberleri geldi. Tahrir Meydanı'nda ve Zi Kar vilayetinde birer kişi hayatını kaybederken, yaralılarından biri de 2 Ekim sabahı hastanede hayatını kaybetti.

2 Ekim Çarşamba günü Bağdat'ta yaşanan eylemlerin merkezi El Şaab ve Zafaraniye mahalleleri oldu. Eylemlerin ilk 2 gününde hayatını kaybeden eylemcilerin sayısının 18 olduğu açıklandı.

Eylemler kısa süre içinde Zikar, Necef, Kerbela Ve Kerkük'e de yayıldı. Neceft'e halkın Valilik binasını ateşe verdiği öğrenildi. Bağdat'taki eylemlerde çeşitli noktalara roket mermileri atıldığı da söylenenler arasında.

Eylemlerin sosyal medya üzerinden örgütlenmesi üzerine Irak sosyal medya hesaplarına sınırlama getirdi, Çarşamba gecesi Kerkük ve Maxmur da dahil olmak üzere Irak genelinde internet kesildi.

Başbakan Adil Abdul Mehdi sivil ölümlerden "saldırgan" dediği eylemcileri sorumlu tutunca büyük tepki topladı. Abdul Mehdi, 2. gün akşamı Irak Güvenlik Konseyi'ni topladı ve Olağanüstü Hal ilan etti; 3 Ekim Perşembe günü için (bugün) Bağdat ve diğer bir çok kentte sokağa çıkma yasağı ilan edildi, eylemler yasaklandı. Bağdat'ta sabah 05.00 itibarıyla şehre giriş çıkışlar yasaklandı, şehir içinde de her tür ulaşım aracı da yasak. Ordu'nun da sokağa çıktığı görüntüleri yayılıyor sosyal medyada.

Eylemlerin yarattığı kriz nedeniyle Hüsvre ve Cezzebe sınır kapılarının kapatıldığı öğrenildi. Mukteda el-Sadr da twitterdan açıklama yaparak eylemlerin barışçıl şekilde sürmesinden yana olduklarını söyleyerek "Gösterileri, tüm halkın katılacağı şekilde genel grev ve oturma eylemleriyle destekleyebiliriz" dedi.

Altyapı yetersizliği, elektrik ve suyun kesik olması, hükümetin halkın temel sorunlarına ve ihtiyaçlarına cevap vermemesi, yoksulluk ve had safhadaki yolsuzluk, %25'e varan işsizlik, ayaklanma noktasına varan eylemlerin ortaya çıkış nedenleri...

IMF'ye Karşı Grev Ve OHAL

Baş tarafı 1. sayfada

Ekvador Kentsel Ulaşım Federasyonu (Fenatu) Başkanı Manuel Medine, "3 Ekim gece yarısı başlayarak taşımacılığa ilişkin tüm faaliyetlerin askıya alındığını duyurdu; çünkü benzinin yeni fiyatını karşılayacak maddi imkanımız yok" diyor. İşçilerin toplu taşıma ve şehirlerarası otobüs birlikleri ile Ulaştırma Odası da greve katıldı. Bunun üzerine tüm okullar da Perşembe günü dersleri askıya alma kararı verdi.

Ekvador hükümeti 1 Ekim günü yaptığı açıklamada, IMF'den kredi alabilmek için yaptıkları anlaşma gereği benzin sübvansiyonlarının kaldırılacağını, vergi ve çalışma reformlarının yapılacağını duyurmuştu. Bu açıklamaların geri çekilmesi için bir taraftan grevler örgütlenirken, diğer taraftan zaman önce akaryakıt alabilmek için istasyonlarda uzun kuyruklar oluştu. Yakıt fiyatında oluşan artış nakliye giderlerini artırarak tüketiciye yansıtacağından, domino etkisiyle tüm sektörlerde fiyat artışları yaratacak.

Ekvador'un gerici başkanı Moreno, ekonomik krizin önüne geçebilmek için işçilerin işe alımlarının kolaylaştırılacağını ve yoksulluk yardımı alanların sayısını artıracığını açıklasa da, bu yardım ayda sadece 15 ABD doları.

Ancak başlayan grev 2. gününde de büyüyerek devam etti. Eylemlere katılan 350 kişi gözaltına alındı. Ve Moreno 60 günlük Olağanüstü Hal ilan etti. Buna göre, Cumhurbaşkanı ikametgahının dokunulmazlığı, transit özgürlüğü, örgütlenme ve toplanma özgürlüğü ve bilgi özgürlüğü ile ilgili hakları "askıya alabilir veya sınırlayabilir". Hükümet, ayrıca erken vergi tahsilatı kararnameyi kararlaştırabilir, genel merkezini herhangi bir yere taşıyabilir, önceden bilgi sansürü ayarlayabilir ve "normalleşim" yeniden kurulabilmesi için başka eylemlerde bulunabilir.

Halk, bunun anayasaya aykırı olduğunu ve savunma hakkının iptali olduğunu söylerken, grevin öncülerinden gözaltındaki Marlo Santi, Jairo Gualinga ve Jorge Calderon'un ve tüm gözaltılıların derhal serbest bırakılmasını talep ediyor. Ulaştırma Sendikası'nın 4 yöneticisi de gözaltında.

İşçiler grevi 4 Ekim Cuma günü sonlandırırken, 9 Ekim Çarşamba günü daha büyük bir grev örgütlemeye hazırlanıyor.

CONAIE Başkanı Jaime Vargas da sendikalarla ortak bir basın toplantısı yaparak, "Toplulukları, dernekleri ve Ekvador halklarını haklarımızı talep etmeye ve ekonomik önlemleri reddetmeye sokağa çağırıyoruz" dedi.

Halk Cephesi lideri Nelson Erazo da "hapishanede bile Ekvador halkının mücadelesini durduramayacaklarını" söylüyor.

Sendika liderleri, "Protesto etme hakkını ve hakları için mücadeleden liderlerimizin fiziksel bütünlüğünü talep ediyoruz" diyor.

Ekvador Hükümeti Zánganoslara^(*) Karşı

Ekvadorlular, hükümetin IMF'ye milyarlarca dolarlık kredi karşılığında uygulamaya koymaya çalıştığı tasarruf politikalarını ("Paquetazo") protesto etmeye devam ediyor.

Taşımacı işçilerinin 3 Ekim'de başlattığı ve 4 Ekim Cuma günü de tüm ülkeye yayılan grev ve eylemler Moreno hükümetine 60 günlük OHAL ilan ettirdi. Paket ayrıca kamu çalışanlarının maaşlarında %20'lik bir düşüş sağlıyor; emekli aylığını özelleştirme ve işyeri güvenliği ile iş güvenliği önlemlerini kaldırmayı hedefliyor.

OHAL'e, şiddetli polis saldırılarına rağmen hız kesmeden eylemler devam etti. Ulaşım sendikaları, öğrenciler ve demokratik kitle örgütlerinin geniş ölçüde katıldığı eylemlerde 350 kişi gözaltına alındı, 1 kişi hayatını kaybetti. Ülkede ana arterler işçilerin kamyonlardan oluşan barikatlarıyla kapatıldı. Ayaklanmalar polisin şiddetli saldırılarıyla karşılandı. Ekvador'un kuzeyindeki Pichincha eyaleti eylemlerin merkez üssü olurken, eylemlerin öncülerinden biri de Ekvador'un eski başkanı olan Halk Devrim Hareketi Lideri Rafael Correa.

Gezi Ayaklanması yaşanırken, Cumhurbaşkanı Erdoğan ayaklanmacı kitlelere "çapulcular" diyerek hakaret etmek istemişti. Ancak ayaklanan halk bu hakareti kendilerine isim olarak almış, "çapulcuuyuz" diyerek onur madalyası gibi göğsüne takmıştı. Ekvador'da Cumhurbaşkanı Moreno da ayaklanan halklara, işçilere, öğrencilere "Zánganoslar" diyerek hakaret etti. Ve eylemin, eylemcilerin adı konmuş oldu: "La Revolución De Los Zánganos" (Arılan Devrimi)

7 Ekim Pazartesi günü işçiler, iktidar partisi genel merkezinin önünde eylemde idi. Okullar da kapatıldı. Hükümet otobüs biletlerinin 0,40 ABD dolarından fazla olmayacağını açıklasa da, otobüs fiyatlarına ve market ürünlerinde fiyatlar artmaya başladı.

Grev ve eylemlere bu defa topraklarındaki maden arama faaliyetlerine son verilmesi talebiyle yerli halk kitleleri katılarak başkent Quito'ya yürüyüşe geçti. Ekvador Ulusal Yerliler Konfederasyonu (CONAIE), Halk Cephesi ve Birleşik İşçi Cephesi (FUT) ülke genelinde protesto eylemlerini sürdüreceğini açıkladı. CONAIE başkanı Jaime Vargas, yerlilerin süresiz olarak eyleme geçtiğini duyurdu. CONAIE, kendi bölgelerinde yakalanacak asker ve polislerin yakalanarak "yerli adaleti"nin sağlanacağını söyledi. Ekvador anayasasına göre yerliler, atalarının topraklarının özel egemenliğine sahiptir. Yaklaşık 20.000 yerli, bugün başkente ulaştılar ve 9 Ekim Çarşamba günü yapılacak büyük protesto eylemlerine katılacaklar.

Cumhurbaşkanı Moreno bugün, hükümetin Guayaquil'e taşınacağını bildirdi. Ekvador başkentinde olağanüstü hal ilan edildi.

Gerici Moreno iktidara geldiğinden bu yana işsizlik, yoksulluk ve baskılar artmış durumda. WikiLeaks'in kurucusu Julian Assange'ın Ekvador elçiliğinden kapı dışarı edilmesi de bunun örneklerinden biri idi.

(*)Zánganos: Kovanda kraliçe arının yanında durmak, onu korumaktan başka hiçbir şey yapmayan erkek bal arısı, dron. Burjuvaların "akılsız" veya "eğitimsiz" olarak nitelendirdiği işçi ve yoksullara gönderme yapan argo bir terim.

Irak'ta eylemler ayaklanmaya dönüşmüş vaziyette devam ediyor.

Başkent Bağdat'ta devrimin simge meydanlarından Tahrir Meydanı'nda 1 Ekim'den bu yana süren eylemlerde ülke genelinde en az 100 kişi hayatını kaybetti, binden fazla kişi yaralandı, yüzlerce kişi tutuklandı. Reuters, şehir meydanlarında keskin nişancıların binalardan eylemcilere ateş açtığını söylüyor.

Eylemler kamu hizmetlerinin karşılanması, yolsuzluklara karşı mücadele ve işsizliğe karşı başlamıştı. Irak hükümeti ise eylemlere cevap olarak internet erişim engeli, 1-5 Ekim arası sokağa çıkma yasağı getirdi, OHAL ilan etti.

Bağdat caddelerinde barikatlar kuruldu, diğer şehirlerde de hükümet binaları ve burjuva medya binaları ateşe verildi. Polis ise eylemcileri gaz bombaları ve ateş açarak dağıtmaya çalıştı.

6 Ekim Pazar günü Bağdat valisi istifa etti. 7 Ekim Pazartesi günü hükümet, 450.000 kişilik istihdam yaratılacağını açıkladı. Basra bölgesindeki düşük gelirli ailelere 17.000 konut verileceği ve ülke genelinde, özellikle de en yoksul bölgelerde 100.000 konut inşa edileceği; 600.000 muhtaç aileye sosyal yardım ve işsizlik ödeneği tahsis edileceğini, çiftçilerin kira ödemelerinden muaf tutulacaklarını duyurdu.

Irak'ta eylemler henüz sona ermiş değil. Ancak hükümetin tavizleri, şunu bir kez daha gösteriyor: Savaşın Halklar Kazanacak!

GİDECEK BAŞKA GEZEĞENİMİZ YOK!

K.Taylan Kızıldağ

Okuyucular yazımızın başlığını sadece ilgi çekmek için konulmuş bir yazı başlığı olarak düşünebilir. Ancak bu başlık bugün, iklim için dünyanın çok farklı noktalarında yan yana gelen, harekete geçen, sıranın kendisine gelmesini beklemeden dünyasını, doğasını, geleceğini kurtarmak isteyen binlerce sorumluluk sahibi, duyarlı insanın sloganı haline gelmiş durumda. Yani bu başlık artık sıradan kelimelerin tesadüfen yan yana geldiği basit bir cümleden çıkıp, yaşlı dünyamızın gerçekliğini yüzlerimize vurur hale gelen büyük bir ifade.

Evet insanlığın, bizlerin, gelecek kuşakların bu dünya yok olursa, yeryüzümüzün yaşanamaz hale gelirse gidebileceği bir "B Gezegeği" yok.

Çok yoğun bir iç savaşın, sert sınıf savaşlarının yaşandığı bu topraklarda yaşamımızın çok ağır sorunlar ve çelişkiler ile çepeçevre sarmalanmış durumda. Ancak her birimizin geleceğini, hayatını doğrudan etkileyen çevre sorunu, iklim değişikliği varna ötelenebilecek bir sorun olmaktan çoktan çıktı. Bugün önümüzdeki sorunlarla uğraşalım yarın bu meseleyle döneriz gibi bir yaklaşım kabul edilemez. Yaşlı dünyamızın, doğamızın kapitalizm tarafından hunharca yok edilmesine seyirci kalmak ve bu yok oluşa ses çıkarmamak çok yakın zamanda geri dönüşü olmayacak sonuçlar doğuracak.

Dünya genelinde kapitalizmin egemenliğini sürdürdüğü her toprak parçası üzerinde emek sömürüsü, kadınların baskı altında tutulması, farklı toplumsal kesimlerin ötekileştirilmesi, birçok ulusun ezilmesi söz konusu. Sermaye egemenliğinin ezdiği sınıf kardeşlerimizle, genç işçilerle, genç sıra arkadaşlarımızla ortak bir yazgıyı, ortak sorunlar yumağını; bugün aynı zamanda sermaye egemenliğinin hızla yok ettiği "tabiat ana"nın son umudu olan çocuklarımızı biz. Doğayı ve doğal olarak kendi geleceğimizi kurtarmak için sermaye egemenliğine son vermek zorunda olan kuşaklarız.

Elli yıl öncesine kadar yalnızca bilim insanlarının araştırmalarına ve raporlarına konu olan iklim değişikliği ve küresel ısınma sınırlı çevrelerin meselesi olmaktan öteye geçemedi. Fakat iklim krizi bugün birçok kesimin, emperyalist-kapitalist sistemin sözcülerinin, bu krizde en büyük payı olan uluslararası tekelin dahi konuştuğu bir konu haline geldi. Dünyanın birçok yerindeki kapitalist örgütlenme (Ekonomik Kalkınma ve İşbirliği Örgütü, Dünya Bankası), hatta BM bile gezegekimizin gün be gün yok oluşuna dair yayınladığı raporlar ile tehlikenin boyutunu gözler önüne seriyor. Her birimizin daha düne kadar sadece bilim insanlarının dillendirdiği, çok da umursamadığımız iklim değişikliği ve yeni adıyla "iklim krizi" artık hepimizin gündeminde en yukarıdaki yerlerden birine oturuyor, oturması gerekiyor.

Neden mi, birlikte bakalım.

Geçtiğimiz sene Kasım-Aralık ayları boyunca Antalya'da, yakın zamanda da Paris'te toplanan dünyanın emperyalist-kapitalist efendileri, küresel ekonomik büyümenin %2'de sınırlandırılacağı debdebesiyle toplanırken, dünyayı en çok kirleten, yok oluşunu hızlandıran karbon emisyonunu azaltmak için herhangi bir anlaşma imzalamadı.

Hali hazırda gezegekimizin ortalama sıcaklık artışı sadece son 30 yılda hesaplamaları çoktan geçmiş durumda. Müteveffa olmak üzere bekleyen Kyoto Protokolü'nden sonra emperyalist-kapitalistleri az da olsa dizginleyecek, karbon emisyonunu azaltmaya zorlayacak herhangi bir anlaşma da mevcut değil. Paris'teki iklim zirvesinde dile getirilen burjuvaların ve kapitalist devletlerin sözde eylem planına kendileri bile inanmazken, böyle bir safsataya bizim inanmamızı kimse beklememelidir.

Bu, acı ama keskin bir bıçak gibi gerçek olan tablo, bizlere tehlikenin boyutlarını gösteriyor.

Ne mi?

Bugünkü koşullarda sera gazı salınımına bu şekilde devam edilmesi halinde; 2°C'lik ortalama ısınmanın çok daha erken aşılacağı, buna bağlı olarak deniz seviyesinin 2030'lu yıllarda üç metre yükseleceği, başta ada devletleri olmak üzere birçok alanın sular altında kalacağı, küresel ısınmanın etkisiyle mega kuraklıkların yaşanacağı, 100 milyon kişinin fakirleşeceği, 100 milyon kişinin sıtma ya kalınacağı belirtiliyor. 2050'li yıllara gelindiğinde ise iklim değişikliği sebebiyle göç eden veya yerinden olan insanların sayısının 200 milyon olarak ifade edileceği, dünyanın yaşanılabilir alanlarının yüzde 70'inin sular altında kalacağı, yüzyılın sonuna gelindiğinde 4°C'lik bir sıcaklık artışı gerçekleşeceği ve bunun da dünyadaki buzulları tamamen yok edeceği uyarıları yapılıyor. Aynı zamanda her geçen gün neslini tükettiğimiz hayvanları, yoğun bir şekilde avladığımız balıkları, kullandığımız kimyasal tarım ilaçlarının saçtığı zehri, kirlettiğimiz dereleri, suları eklemekten geçmeyelim.

Korku filmlerini aratmayan bir tablo değil mi? Peki bu umutsuz tablounun yaratıcısı burjuva sınıfın egemenliği altında bu sorun çözülebilir mi? Sistemin genetik özelliği olan aşırı kar dürtüsü tüm yerküreyi ve emek başta tüm canlıları acımasızca sömürmeye sebep olurken, aynı kapitalist tekelin göstermelik kampanyalar için kurduğu vakıflar (bunlar bile o tekel için vergiden kaçmanın ve hasımları köşeye sıkıştırmanın araçlarıdır) üzerinden bu sorunu çözmesi nasıl mümkün olabilir? En iyi niyetle düşünülse bile bu göstermelik kampanyaların ayakların bastıkları zemin, sorunun kendisini sürekli ve sürekli üretmektedir. Böylece sözkonusu kampanyalar aslında sorunu çözenin değil, sorunu yaratan asil öznenin gözlerden saklanmasına, aklanmasına vesile olmaktadır.

Bunun için özel reklamlar, kurgular düzenler sermaye, özel yatırımlar yapar. Tıpkı Greta Thunberg örneğinde olduğu gibi! Greta'nın kim olduğu, samimiyeti veya rol yaptığı bizim konumuz değil. Her biri veya hepsi olabilir. Önemli olan nokta, Soroslar, çeşitli tekelci vakıfların, kendi suçlarını gizlemenin ve "haffiletmenin" aracı olarak düzenlenen bir kampanya oluşu tüm bu girişimin. Ve asıl dikkatleri ısrarla sorunun kökünden uzaklaştırması. Sermayenin ikiye bölünmesi. Amazon ormanlarını talan edenlerin kendi ülkelerinde "yeşile saygı" şampiyonu olması... "Doğanın dengesi" adına sivrisinek ilacını yasaklayanların tüm bağımlı ülkelere "terminatör tohum" dayatması yapması... Yağma savaşlarını, silahlanma yarışlarını, fosil yakıt çılgınlığını ve daha nicelerini saymayalım isterseniz.

Kaz Dağları yok olmasın diye eylemler binlerce gencin gitmesi, dünyanın geleceği olan biz gençlerin yok oluşa karşı haklı tepkisini göstermesi çok anlamlı ama bir o kadar da doğru yere yönelmiyor. Amazon ormanlarını, Sibiryaya taygalarını, Kaz Dağları'nı yani ekosistemi yok eden, hayvan türlerini acımasızca hedef alan, iklimin dengisini ciddi anlamda bozan, ona zarar veren sermaye egemenliği için odağındadır. Bu odak dağıtılmadan sorunu çözebilmek mümkün değildir.

Buradan doğayı korumak adına yapılan eylemlerin gereksizliği gibi bir sonuç çıkmaz. Önemlidir. Çok önemlidir. İklimimiz, doğamız, ormanımız, geleceğimiz için yapılacak her eylem, her mücadele büyütülüp geliştirilmeli ama onun düzen sınırlarında tutulmasına izin verilmemeli. Çünkü bugün yürütülen her ekoloji direnişinin, eyleminin politik bir içeriği vardır. Çünkü eyleme geçen her doğa savunucusu devletin örgütlü zor gücüyle, tekelinin uluslararası imkânlarıyla, basınıyla, medyayla, politik çevire hareketiyle karşı karşıya geçecektir. Ama küresel çapta burjuvazi dünyamıza karşı işlediği suçlarla her gün karşısında daha fazla insanı bulmaya devam edecek. Asıl mesele eylemlerin anti-kapitalist yönünü büyütebilmek ve düzene karşı çevirebilmekte yatıyor!

#MadencilerAnkarayaYürüyor

Soma Holding ve Uyar Madencilik'ten tazminat hakları ödenmeden işten atılan Maden işçileri, 5 Ekim günü Soma'dan Ankara'ya; ölen 301 arkadaşları için 301 km yol yürüyeceklerini duyurmuştu. Ancak işçilerin yola çıkarılmaması atıkları her adım, polis ve jandarma engeliyle karşılaştı.

Aradan geçen 5 yıla, mahkeme kararlarına, verilen sözlere rağmen hakları ödenmeyen madenciler yürüyüş yapacaklarını ilk duyurduklarında Soma Kaymakamlığı yürüyüşün yasaklandığını ilan etmişti. Ancak işçiler ve Bağımsız Maden İş Sendikası, ne olursa olsun bu yürüyüşü gerçekleştireceklerini söyleyerek tüm emek dostlarından destek ve yardım istediler. Sendika, Kaymakamlığın yasaklama kararını Manisa 1. İdare Mahkemesi tarafından kaldırttı.

Bağımsız Maden İşçileri Sendikası öncülü-

ğünde 3 bin 500 işçiyi temsilen yapılacak yürüyüş başlamadan önce işçiler, Soma Cengiz Topel Meydanı'ndan buluşarak basın açıklaması yaptı, ardından katliamda hayatlarını kaybeden arkadaşlarının mezarlarını ziyaret ederek, yürüyüşe başladı.

Madenciler, Kırkağaç Çamı mevkiinde jandarma tarafından durduruldu. Yaklaşık 3 saat bekletilen yaklaşık 50 işçi, "Yolumuz açılsın, dönmeyeceğiz ve yürüyeceğiz" diyerek oturma eylemine başladı. İdare Mahkemesinin kararına rağmen, jandarma yürüyüşü sürdürebilmeleri için Kırkağaç Kaymakamlığı'ndan izin alınmasını dayattı.

Maden işçileri ise "Ankara'ya gidip bizi duymayan, görmeyen devlete sesimizi duyurmak istiyoruz. Bir kere yola çıktık, geri dönmeyeceğiz" diyor.

Yaklaşık 50 işçi, gece Kırkağaç Çamı mevkiinde kurdukları çadırda geçirdi geceyi. Kurdukları çadırların önünde gece boyunca halaylar çeken işçiler, "Direne Direne Kazanacağız" sloganı attı.

Sabah yürüyüşlerine devam etmek isteyen işçiler yeniden jandarma engeliyle karşı karşıya kaldı. İşçiler "Ölme Var Dönmek Yok" diyerek alanda yürüyüş için bekleyişini sürdürüyor.

Somalı Maden İşçilerinin "Ankara Yürüyüşü" 5. Gününde

Manisa'nın Soma ilçesinde 5 yıldır hakkını alamayan maden işçilerinin başlattığı Ankara yürüyüşü, Manisa Valiliği tarafından mahkeme kararına rağmen engellenmeye devam ediyor. 9 Ekim itibarıyla 5 gündür Kırkağaç ilçesinde eylem yapan madenciler, haklarını alana kadar geri dönmeyeceklerini söylüyor.

301 işçinin yaşamını yitirdiği Soma katliamının ardından Soma Kömürleri A.Ş. ve Uyar Madencilik tarafından işten çıkarılan 2 bin 831 madencinin tazminatları aradan 5 yıl geçmesine rağmen ödenmedi. Üstüne emekli olan 600 işçi daha eklendi.

Haklarını alamayan Bağımsız Maden-İş'e bağlı işçiler, seslerini duyurmak için geçen 5 Ekim günü "Ankara yürüyüşü" başlatmıştı. İşçiler, Soma'dan Ankara'ya yürüyüşlerinin ilk gününde Kırkağaç'ta jandarma ve sivil polis ekipleri tarafından durduruldu. Burada jandarma barikatıyla karşılaşan madenciler, çadırlar kurarak oturma eylemi başlattı.

Yürüyüşe devam etmek isteyen madenciler Manisa Valiliği'nin talimatıyla engelleniyor. Barikat kuran jandarma ise, "yürüyüşün kanuna aykırı" olduğunu ileri sürerek madencilerin yürüyüşüne izin vermeyeceklerini belirtiyor. İşçiler "Yapılan futbol maçlarındaki kutlama-

lara, yol kesmelere izin var ama bizim ekmek mücadelemize izin yok" diyerek, tazminat hakları için yürüdüklere, haklarını almadan dönmeyeceklerini söylüyor.

Soma Kaymakamlığı Bağımsız Maden-İş'in tazminatların ödenmesi için yapacağı eyleme yasak kararı getirmişti. Direnişteki maden işçileri, bu kararın mahkemeye taşındıklarını ve "Manisa 1. İdare Mahkemesi" 2911 sayılı Kanunun hük-

müne atf yaparak yürüyüşe izin vermemen dava konusu Kaymakamlık kararını bozduğunu belirttiler. Mahkeme kararı olmasına rağmen jandarma tarafından yürümelerine izin verilmeyen işçiler, ikinci kez valilikten jandarma barikatının kaldırılması ve mahkeme kararını belirterek izin istedi. Fakat Manisa Valiliği, mahkeme kararını yok hükmünde sayarak bir kez daha yürüyüşe izin vermedi.

İşçiler, "bizim yürüyüşümüz değil, bu yürüyüşün engellenmesi kanuna aykırıdır" ifadelerini kullandılar. Somalı maden işçileri, jandarmasının kurduğu barikata karşı hala oturma eylemi yapıp "YOLU AÇ" sloganları atarak mücadelelerini sürdürmeye devam ediyor ve sınıf kardeşlerinden mücadele desteği bekliyor.

Bugün İzmir'den devrimci avukatlar, işçileri ziyaret ederek eylemlerine destek verdi, bilgi aldı.

Devrimci Hukukçular

Dev Tekstil İş'e

Operasyon Ve Tutuklamalar

4 Ekim günü sabah saatlerinde Dev Tekstil İş Sendikası Çorlu Temsilciliği basıldı; Çerkezköy ve Çorlu'da gerçekleşen ev baskınlarıyla birlikte yaklaşık 10 kişi gözaltına alındı.

Dev Tekstil İş'in yaptığı açıklamaya göre, gizlilik kararı gerekçesiyle operasyonun nedeni ve gözaltına alınan üyelerinin durumunu öğrenilemedi.

"Bugün sermaye iktidarı içine girdiği çok yönlü krizden kaçabilmek için tüm faturayı işçilerin, emekçilerin üstüne yıkıyor. Kriz bahanesiyle her gün işten atma haberleri, ücretlerden, çalışmaya koşullarına kadar birçok fabrikadan hak gaspları haberleri alıyor. Açıklanan Yeni Ekonomi Programı'ndan (YEP) da anlaşılıyor ki bu saldırılar artarak devam edecek. Ve sermaye iktidarı da bu saldırıların kolayca hayata geçirmek için önce işçilerin örgütlerine ve öncülerine, beraberinde işçilerin her türlü hak alma eylemine saldıracak, baskısını daha da artıracak ve sindirmeye çalışacaktır. Ancak güneş balçıkla sıvanmaz. Baskıyla, zorbalıkla ne işçi sınıfının haklı ve meşru mücadelesinden bizleri alıkoyabilirsiniz, ne de işçileri bu cehennemde yaşamaya mahkum edebilirsiniz" denilerek yapılan açıklamada "Sermaye devletinin gerçekleştirdiği bu saldırı karşısında boyun eğmeyeceğiz. İşçi ve emekçilere geleceksizliği, yoksulluğu dayatanlara karşı mücadelemizi büyüterek sürdüreceğiz" vurgusu yapıldı.

Sendika, açıklamasını "Gözaltına alınan arkadaşlarımız derhal serbest bırakılmalıdır" diyerek bitirdi.

Gözaltındaki sendikacılara verilen 8 günlük ek gözaltı sonrasında 7 işçi, Veli Karaçam, Ali Karaçam, Ekrem Yavuz Balta, Emek Sedar Çiçek, Furkan İşlen, Hakan Koç ve Murat Bal hiçbir kanıt sunulmadan yasadışı örgüt üyeliği gerekçesiyle tutuklandı, 8 kişiye ise denetimli serbestlik verildi.

11 yıl önce kapatılan ve tazminatları ödenmeden işten çıkarılan Uzel Traktör Fabrikası işçileri, eylemlerini ve hukuk mücadelelerini sürdürüyor. İşçiler, ilk hukuk zaferlerini 25 Eylül günü kazandılar.

1500 işçi, geçtiğimiz aylarda Uzel arazisinin gerçek değerinin çok altında Vera Varlık'a satışına da mahkemede itiraz etmiş, davayı kazanmıştı. 25 Eylül günü Çağlayan Adliyesi'nde yapılan duruşmaya kitlesel bir şekilde katılan Uzel İşçileri, mahkeme çıkışında da konu ile ilgili bir basın açıklaması yaptı.

5. Asliye Ticaret Mahkemesi'nde görülen duruşmada Uzel arazisinin satışı iptal edildi. Bunun kendileri için bir kazanım olduğunu söyleyen işçiler, bu karardan sonra Uzel arazisinin bağımsız bir bilirkişi tarafından arazinin gerçek değerinin belirlenmesi ve bu değer üzerinden satışının gerçekleşerek işçilerin tazminatlarının ödenmesini talep edecek. Mahkeme sonrası Çağlayan Adliyesinin önünde yapılan basın açıklamasına Nakliyat İş Sendikası yöneticileri, Real ve Uyum/Makro işçileri de katıldı.

Açıklamada verilen kararı değerlendiren Uzel işçileri, haklarını alana kadar mücadeleye devam edeceklerini söylediler.

Uzel işçileri, 2 Ekim günü de Uzel Makine Arazisinin satışına hile ve fesat karıştıran, Genel Merkezi

"Yıllarca Hizmet Verdiğimiz AKP Bizi İşten Çıkardı"

Belediye seçimlerinin ardından AKP'li Üsküdar Belediyesi'ndeki işlerinden çıkarılan işçiler Üsküdar Belediye binası önünde eylemlerini sürdürüyor. 1 Ekim günü işçilerin "İşimizi Geri İstiyoruz" dövizleri ile yaptıkları eyleme Cargill işçileri, İşçi Temsilcileri Konseyi Hazırlık Komitesi, İşçi Dayanışma Derneği, Biz İşçiyiz Org üyeleri destek verdi.

İşten çıkarılan işçilerden Mustafa Kasap, kuruluş yıllarından itibaren AKP'ye destek verdiklerini ifade ederek "Gündüz işimizi yapıp dinlenmeden evimizden, ailemizden ve cebimizden fedakarlıklar yapmamızın sebebi işte bu sevdandı. 18 sene AK Parti teşkilatlarında gece gündüz demeden çalıştık bizdik. Hafta sonları ailemizle geçirmek yerine teşkilatların programlarına iştirak eden bizdik. Seçim dönemi en yükseklere bayrakları asan da bizdik" dedi.

Emek-sermaye çelişkinde önemli olanın sınıf olduğunu bu yolla fark eden belediye işçi-

leri, "Bugüne kadar benim de arkadaşlarımızın herhangi birinin de hakkında böyle bir işlem, bir tutanak, uyarı yok. Biz keyfi şekilde işten atıldık" diyerek haklarını arıyor.

Üsküdar Belediyesi işçilerinin, "yıllarca hizmet verdik bir gecede atıldık" diyerek 8 Ekim günü yaptıkları basın açıklamasında açıklamayı okuyan Ercan Yılmaz, "Bizler senelerce Üsküdar halkına hizmet verdik, alın teri döktük. Üs-

küdar'ımızın her yerinde bizim ayak izimiz bizim alın terimiz var. Biz sokakları temizleyen temizlik görevlileriyiz, çöpleri toplayan kamyon şoförleriyiz, ağaçları yetiştiren, ilçemizi yeşilinden sorumlu park bahçe görevlileriyiz, güvenlik görevlileriyiz, büro çalışanlarıyız. Onca sene emek verdiğimiz Üsküdar Belediyesi haksız hukuksuz yere bir gecede bizleri işten çıkardı" diyerek, evlerine emek götürmediklerini, çocuklarına harçlık veremediklerini belirtti.

Üyesi oldukları Hak İş'e bağlı Hizmet İş Sendikası'nın kendilerini yalnız bıraktığını da hatırlatan Yılmaz, "Sendikamız Hak İş ne yazık ki bu süreçte bizim yanında olmadı. İsterdik ki, arkamızı dayayabileceğimiz bari bir sendikamız olsun. Maalesef sürecin sonuna kadar bizi destekleyen bir sendikamız olmadığı için bugün haklarımızı sahip çıkma konusunda zaman kaybı yaşadık" diyerek emekten yana basın kuruluşlarının seslerini duyurmalarına yardımcı olduğunu belirtti.

"Tazminatlarımızı Gasp Ettirmeyeceğiz"

MetroCity AVM'de bulunan Vera Varlık'ı protesto etmek için MetroCity önünde bir eylem yaptı.

Basın açıklamasında Uzel İşçileri adına söz alan Orhan Soyluer, Uzel Makine tarafından kendilerine ödenmeyen tazminatları ve maaşları için mücadele ettiklerini, verdikleri mücadelenin onurlu bir mücadele olduğunu söyleyerek kendilerini bu mücadelede yalnız bırakmayan Nakliyat-İş Sendikasına teşekkür etti.

Uzel Makine'de çalışırken üye oldukları Türk Metal-İş Sendikası'nın da kendilerini sattığını ve verdikleri sözü tutmadıklarını belirten Orhan Soyluer, haklarını alıncaya kadar mücadeleye devam edeceklerini belirtti.

Nakliyat İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu da Uzel Makinenin büyük tekelin oyunları ile iflasa sürüklendiğini ve bu iflas sonucunda da 2200 kişinin işinden ve ekmeğinden olduğunu, yasal alacakları olan tazminatlarının ve diğer alacaklarının da ödenmediğini anlattı.

Küçükosmanoğlu arazinin değerinde satılması durumunda tüm borçlarını fazlasıyla karşılayacağını, ancak kimi finans tekelininin bu araziye yok pahasına satın alıp büyük rant sağlamak istediklerini belirtti.

Eylem, yapılan konuşmaların ardından sloganlarla sona erdi.

Ataşehir Belediyesi İşçileri Oturma Eyleminde

Ataşehir Belediyesi'nde DİSK Genel İş Sendikası Anadolu Yakası 1 Nolu Şube Temsilcisi ve Destek Birimi'nde çalışan Melike Şahin ile DİSK Özel Güvenlik İşçileri Sendikası Temsilcisi ve Ataşehir Belediyesi Güvenlik Birimi'nde çalışan Ali Şan İpşiroğlu'nun gerekçe gösterilmeksizin işten atılması üzerine, DİSK Genel İş Sendikası Anadolu Yakası 1 Nolu Şube üyeleri, işten atılmaları protesto etmek için ve işçilerin işe iadesi talebiyle Ataşehir Belediyesi önünde basın açıklaması yaptı

9 Ekim günü basın açıklaması öncesinde polisin belediye binasının özel mülk olduğu gerekçesiyle önünde eylem yapılamayacağını söylemesi üzerine uzun bir tartışma yaşandı.

"Ataşehir Belediyesi bizim iş yerimiz, arkadaşlarımız da burada çalışırken atıldı. Biz açıklamamızı burada yaparız" diyen işçiler "İşlerine Son Verilen İşçi Arkadaşlarımız Bir An Önce İşlerine Geri Alınsın" pankartını Belediye binası önünde açtılar ve alkışlarla eylemi başlattılar.

Açıklamayı yapan Genel İş Sendikası Anadolu Yakası 1 Nolu Şube Başkanı Ahmet Arıkan, Ataşehir Belediyesi'nde örgütlü bir sendikamız olduğunu ve belediyenin toplu sözleşmenin varlığını görmezden geldiğini belirtti.

"Zafer Direnen Emekçinin Olacak", "İşçiler Birleşin Direnişe Ses Verin", "Atılan İşçiler Geri Alınsın" sloganları ve alkışlarla işten atılan Melike Şahin ve Ali Şan İpşiroğlu, Ataşehir Belediyesi önünde oturma eylemine başladı.

Ali Şan İpşiroğlu, Ataşehir Belediyesi işçilerinin taleplerini şöyle sıraladı:

-2018 yılı Nisan ayında bir günlük ücretimiz eksik ya-

tırdı, ki ödemesi yeni yapıldı.

-2018 yılı Nisan ayında yemek ücretlerimiz 104 lira eksik yatırıldı ve halen yatırılmıyor.

-Fazla mesailerimizi eksik yatırılıyor. 12 saat çalışan arkadaşlarımızın ücretleri 8 saat üzerinden yatırılıyor, düzeltmesini istedik. Daha bu ay düzeltildi.

-Bayramlara ait mesaileri eksik yatırılıyor dedik. Halen eksik yatırılıyor.

-Çalışma şartlarımızın insanı olmadığını, düzeltilmesi gerektiğini söyledik. En tepedekiyle bizim çalışma koşullarımız aynı olmalı.

-Neşet Ertaş Kültür Merkezi'nde giyinme alanımız yok. Eksi ikinci katta merdiven altında giyiniyoruz. Burada kadın arkadaşlarımız da var. Bir çözüm bulunsun dedik. Hala çözüm bulunacak. Sanat Merkezi'nde tuvalet kağıdına oda ayrımlar bize giyinme yeri bulamıyorlar.

-Türkan Saylan Kültür Merkezi'nde erkek arkadaşlarımız kalorifer daireesinde giyinmek zorunda kalıyor.

-Temizlik birimlerinde 'İt bağlasan durmaz' denilecek yerde baz istasyonu altında lağım deresi yanında güvenlik potası olamaz. Başka bir yer sağlanmalı.

Dört yıldır Ataşehir Belediyesi'nde Destek Biriminde çalışan Melike Şahin ise 2018 yılında KHK uygulaması nedeniyle işten çıkarılan işçilerden olduğunu aktardı, "Bu bir hak mücadelesi ve ben mücadelemi sürdüreceğim işime geri döneceğim. Eğer hak mücadelesi vermek suçsa biz bu suçu işlemeye devam edeceğiz" dedi.

KHK'lılara Ankara Yasağı

KHK ile ihraç edilen kamu emekçileri 5-6 Ekim tarihlerinde Çankaya Belediyesi Yılmaz Güney Salonu'nda "KHK'lılar Büyük Buluşması" etkinliği gerçekleştirme kararı almıştı. Fakat Ankara Valiliği etkinliğe 24 saat kala etkinliği yasakladı.

KHK'lılar "Yasağı tanımıyoruz" diyerek İstanbul başta olmak üzere farklı şehirlerden etkinliği gerçekleştirmek üzere yola çıktı.

İstanbul KHK'lılar Platformu da 5 Ekim gecesi Avrupa ve Anadolu Yakası'ndan yola çıktı. Şarkıarla marşlarla Ankara girişine gelen KHK'lılar sabah 06.00 sıralarında trafik polisi tarafından durduruldu. "Rutin kontrol" denilerek kimlikler alındı ve GBT yapıldı. GBT sırasında KESK üyesi Seher Darılmaz'ın araması olduğu ve ifade vermesi gerektiği belirtilerek gözaltına alınarak Batıkent Susuz Jandarına Karakolu'na götürüldü.

KHK'lıların beklediği uzun sürünce, polis önce "talimat bekliyoruz" dedi. Ardından bir kez daha GBT yapıldı. KHK'lılar bekleyiş uzayıp itiraz edince "Ankara'ya girişiniz yasaklandı" denilmesi üzerine araçlardan inip yürüyerek Ankara'ya gitmeye karar verdi. Fakat bu kez de çevik kuvvet barikatıyla karşılaştı.

Yaşanan tartışma ve arbede sırasında bir kaç KHK'lı darp edildi. Polis KHK'lıların polis eskortu eşliğinde İstanbul'a dönmelerini istedi. Bu tartışmalar sırasında KHK'lı emekçiler avukatlar ve milletvekillerine ulaşmaya çalıştı. Bu kez polis, Kazan ilçesi sınırındaki gişelerde görüşme yapılabileceğini söyledi.

Araçlara binen KHK'lılar, polis eskortu eşliğinde yola çıktı; fakat polis iki otobüsü bilmedikleri bir noktaya kadar götürdü. Telefonlardan konum aramasıyla Eryaman civarında olduklarını anlayan emekçiler, burada Saadet Partisi Milletvekili Karaduman ile görüştüler. Polisle yapılan tartışmalar sonunda "Ankara'ya girişte ısrar edilmesi halinde kesin olarak gözaltına alınma" talimatı olduğu belirtildi.

KHK'lı emekçiler bu görüşmelerin ardından çoğunluk kararıyla İstanbul'a

döndü.

İstanbul'a Dönüş ve Basın Açıklaması

İstanbul KHK'lılar Platformu, İstanbul'a dönerek Kadıköy Beşiktaş İskele Meydanı'na gelen emekçiler, saat 17.00'de bir basın açıklaması yaparak yaşadıkları hukuksuzluk, keyfilik ve polis şiddetini teşhir ettiler.

"KHK'lılar Büyük Buluşması" için Ankara'ya gidişlerinin polis tarafından hukuksuzca ve keyfi şekilde engellendiğini ve bazı arkadaşlarının darp edildiğini aktaran emekçiler, yaşadıklarını protesto ettiler. Yaşanan polis şiddeti hakkında da suç duyurusunda bulunacaklarını belirterek, hiçbir baskı ve engellenen kendilerini mücadeleden alkoyamayacağını ve KHK'lılar olarak buldukları her yerde mücadeleyi sürdüreceklerini belirten Kenan Güngördü sözlerini "KHK'lar Gidecek Biz Kalacağız!"

diyerek tamamladı.

Filiz Soylu ise "Gördük ki, yalnız vatandaşlık hakkımız değil, yaşam hakkımız elimizden alınmış. Biz bir kez daha ilan ediyoruz KHK'lar Gidecek Biz Kalacağız. KHK'lılar olarak ve

sizler de çeşitli haksızlıklara maruz kalan milyonlar olarak birleşmeli ve her türlü haksızlığa karşı birlikte mücadele etmeliyiz" diyerek birlikte mücadele çağrısında bulunuldu.

İstanbul KHK'lılar Platformu "İşimizi Geri Alacağız", "OHAL Komisyonu Lağvedilsin", "KHK'lar Gidecek Biz Kalacağız", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" sloganlarıyla eylemi sonlandırdı.

İşçi Kırımını Durdurmak İçin Örgütlenmemiz Gerekıyor

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi, Eylül ayı iş cinayetleri raporunu paylaştı.

"Bu işçi kırımını durdurmak için örgütlenmemiz gerekiyor" diyen İSİG Meclisi, Eylül ayında en az 145, yılın ilk dokuz ayında ise en az 1320 işçinin yaşamını yitirdiğini söyledi.

Rapora göre

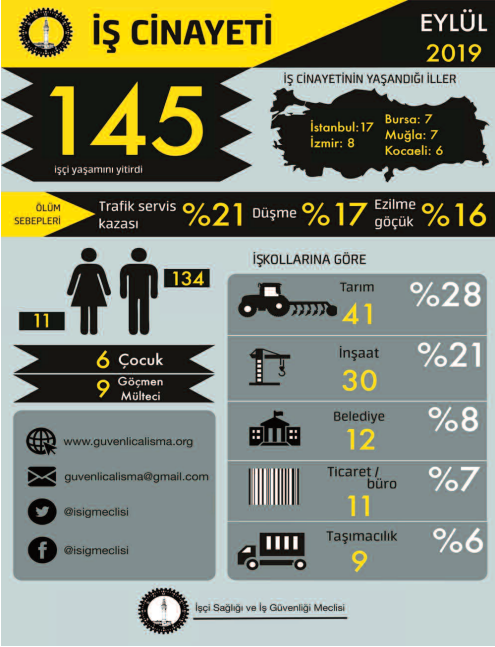
Ocak ayında en az 159 işçi, Şubat ayında en az 127 işçi, Mart ayında en az 114 işçi, Nisan ayında en az 153 işçi, Mayıs ayında en az 164 işçi, Haziran ayında en az 131 işçi, Temmuz ayında en az 178 işçi, Ağustos ayında en az 149 işçi ve Eylül ayında en az 145 işçi olmak üzere; Türkiye'de 2019 yılının ilk dokuz ayında en az 1320 işçi iş cinayetlerinde yaşamını yitirdi.

Eylül ayında ölen 145 emekçinin 122'si ücretli (işçi ve memur), 23'ü kendi nam ve hesabına çalışanlardan (çiftçi ve esnaf) oluşuyor...

Ölenlerin 11'i kadın işçi, 134'ü erkek işçi. Kadın işçi cinayetleri tarım, ticaret, eğitim, metal, konaklama ve genel işler işkollarında gerçekleşti. Ölen kadınların tamamı ücretli işçi/kamu çalışanı.

Ölümler en çok tarım, inşaat, belediye/genel işler, ticaret/büro, taşımacılık, metal, gemi/tersane, gıda, enerji, madencilik ve konaklama/eğlence işkollarında gerçekleşti.

En fazla ölüm nedenleri sırasıyla trafik/servis kazası, yüksekte düşme, ezilme/göçük, kalp krizi, elektrik çarpması, intihar ve şiddet...

"Kölelik Koşullarına Karşı Mücadele Edeceğiz"

Sinbo Elektrikli Ev

Aletlerini üreten ve Avclar Haramidere Sanayi

Mevkii'nde bulunan

Deima Elektromekanik

Ürünleri İnşaat Spor

Malzemeleri İmalat Sanayi

ve Ticaret A.Ş.'de

ağır çalışma koşullarının

değişmesi için

Tüm Otomotiv ve Metal İşçileri

Sendikası'na (TOMİS) üye olan işçiler,

sendikal faaliyetlerinin öğrenilmesinin

ardından çok daha fazla sömürü, baskı ve tehditlerle

karşılaşmaya başladı. Saldırıların boyutu her

geçen gün artarak sendikal işçilerin işten

atılmasına kadar vardı.

TOMİS, üyesi 4 işçinin işten atılması

üzerine 4 Ekim günü sendika üyeleri ve işten

atılan işçilerin geri alınması ve sendikal haklara

saldırıların son bulması talebiyle basın

açıklaması yaptı.

"SİNBO Sendikal Haklara Saldırıyor

Atılan İşçiler Geri Alınsın" pankartı açılan

eylemde "Yaşamın İşçilerin Birliği" "Yaşamın

Onurlu Mücadelemiz", "Atılan İşçiler Geri

Alınsın", "İşçilerin Birliği Patronları Yenecek",

"Kahrolsun Ücretli Kölelik Düzeni" sloganları atıldı.

İş çıkış saatinde sendikanın basın açıklaması

yapacağını öğrenen patronlar, paydos

saatini bir saat öne aldı.

Basın açıklamasını okuyan işten atılan

işçilerden Ömer Kocaman, ağır çalışma

koşulları, yasadışı uygulamalar, mobbing ve

benzeri saldırıların yoğun olduğu SİNBO'da

sorunlarının çözülmesini istedikleri için işten

atıldıklarını belirterek, "Maaşlarımız düzenli

yatırılmıyor, işçi sağlığı ve güvenli önlemleri

alınmadığı için her gün birçok ciddi

kaza riskiyle karşı karşıya kalıyoruz, 2 vardiya çalışan bölümler dâhil günde 12 saat çalıştırılıyor. Gece vardiyasında 12 saat çalışmak iş kazası riskimizi daha da artırıyor.

Bunlar da yetmiyor 2-3 kişinin bakması gereken makinelere 1 kişi bakmamızı dayatıyorlar" dedi.

SİNBO yönetiminin en temel insani taleplerini karşılamak bir yana, suç üstüne suç işleyerek sendikaya üye olma haklarını engellemeye çalıştığını aktaran Kocaman, bir yandan işten atılmaya başlarken bir yandan da, sendikal faaliyetlere yönelik baskı ve tehditlerle karşılaştıklarını belirtti.

SİNBO'da başlattıkları emek ve onur mücadelesini kazanımla sonuçlandırana kadar sürdüreceklerini vurgulayan Ömer Kocaman "Bizim kaybedeceğimiz hiç bir şeyimiz yok ama kazanacağımız çok şey var. Geleceğimiz ve insan onuruna yakışır çalışma koşulları bunların başında geliyor" diyerek arkadaşlarını sendika üyesi olmaya ve birlikte mücadeleye çağırdı.

TOMİS Yönetim Kurulu üyesi Sabit Yıldırım da servislerine binmek üzere olan işçilere SİNBO'da kendilerine dayatılan ağır çalışma koşullarına, iş kazalarına, onur kırıcı davranışlara katlanmalarında zorunda olmadıklarını, birlik olduklarında bu saldırılara karşı koyabileceklerini belirterek sendikaya üye olmalarını ve hep birlikte mücadele ederek insanca çalışma koşullarını sağlayabileceklerini söyledi.

Servis sürücülere ve geçen araçlar da eyleme korna çalarak destek verdi.

Eaton'da İşçi Kırımını

Petro kimya sanayi alanında üretim yapan Çerçezköy Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan dünya tekellerinden

biri olan Eaton'da "daralmaya gidildiği" gerekçesiyle Eylül ayı ortasında başlayan işten çıkarmalar devam ediyor. Çıkarılan işçi sayısının 300'ü bulunduğu belirtilirken, yıl sonuna kadar 700 civarında işçinin işten çıkarılmış olacağı söyleniyor. İşçiler, 2300 civarında işçinin çalıştığı fabrikada işçi sayısının 1800 civarına kadar düştüğünü söylüyor.

Eaton patronlarının krizi fırsata çevirmeye çalıştığını belirten işçiler, "üretimde daralma" gerekçesinin doğru olmadığını ve şimdiye kadar sürekli mesai yaparak çalıştıklarını söylüyor. Hidrolik hortum üretimi yapılan fabrikada halen bazı bölümlerin 12 saat çalıştığını, depoların ise dolduğunu aktaran işçiler, eyleme karar verdi.

İşten çıkarmalar devam ederken, 20'ye yakın işçi fabrika önünde beklemeye başladıklarını ve çadır kurmayı düşündüklerini söylüyor.

İşten çıkarılan işçilerden Bahattin Yalçın, çalışmaya

devam eden işçilerin mesai giriş ve çıkışlarında yanlarına geldiklerini ve polisin bunu engellemek ve işçileri yalnızlaştırmak için gelen işçilere "Onlar solcu, bozguncu. Sizin onlarla ne işiniz var" gibi söylemlerle işçileri desteğini de engellemeye çalıştığını fakat, bu baskıların kendilerini engellemeyeceğini ve mücadele edip haklarını arayacaklarını söyledi.

İSİG tedbirleri alınmadığı için hem çok ağır koşullarda çalıştıklarını ve sık sık iş kazalarının yaşandığını aktaran işçiler, kimyasalları solumanın yanında, sürekli ağır kaldırmaktan bel fitiği olduklarını ve fabrikada hemen tüm işçilerin meslek hastalıklarına maruz kaldıklarını belirtiyorlar.

İşten atılan işçilere hukuki olarak hiç bir geçerli gerekçenin gösterilemediğini belirten işçiler, işten atılacak işçilerin Eaton yönetimi ve sendika tarafından belirlendiğini de ifade ediyorlar.

İşten atılan yaklaşık yirmi kişinin fabrika önünde beklemeye başladığını ve işten atılmalarını sürdürdüğünü söyleyen Yalçın, şubeden kimsenin gelip kendileriyle görüşmediğini, durumu sendika genel merkezine aktardıklarını fakat oradan da "Önce şube ile işinizi halledin, olmazsa devreye biz gireriz" yanıtı aldıklarını belirtti.

"Saraya Yürüyeceğiz!"

Eskişehir'in köklü sanayi kuruluşlarından Zeytinoğlu grubu bünyesinde yer alan Entil Endüstri, Hapalki Döküm ve Tarkon Makine'de işçiler, 4 aydır ücret alamıyor.

Kriz nedeniyle borçlarının artması üzerine TMSF tarafından el konulan Zeytinoğlu Grup işçilerinin 4 aydır maaş alamaması ve üretimin de durdurulması üzerine, işyerlerinde örgütlü olan Birleşik Metal İşçileri Sendikası, Şişli'de bulunan TMSF binasının önünde bir basın açıklaması düzenledi.

4 Ekim günü yapılan eylemde "İşimizi, Ekmeğimizi Geri İstiyoruz. Tüm Sorumlular Göreve" pankartı

açan işçiler, "Babalar İşsiz, Çocuklar Aç", "Her Şey Çocuklarımızın Geleceği İçin", "İşçi Burada, Hükümet Nerede?" dövizleri taşıdı ve sık sık "Direne Direne Kazanacağız", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganları attı.

Basın açıklamasında Birleşik Metal-İş Sendika Entil İşyeri Baş Temsilcisi Tuncay Alagöz, Zeytinoğlu Grup bünyesindeki Entil Endüstri, Hapalki Döküm ve Tarkon Makine işçilerinin 4 aydır maaş alamadığını ve bu fabrikalarda üretimin durdurulduğunu hatırlattı.

Üç şirketin de hâlihazırda müşte-

rilerinin bulunduğunu ve siparişleri olduğunu aktaran Alagöz gelinen durumu "Ancak bırakılan borç yükü nedeniyle şirketler hammadde satın alamamakta, enerji temin edememektir. Üretim ve ücretlerin aksamaması nedeniyle işten ayrılan işçilerin özlük hakları ve tazminatları ödenememiştir. Şirkette kalan yaklaşık 400 işçi ise dört aydır ücret alamamıştır" diyerek açıkladı.

BMİS Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu da ekonomik krizin saraydan görülmediğini vurgularken "Önümüzdeki günlerde Ankara'ya Çalışma Bakanlığına, Halk Bankası'nın genel merkezine yürüyeceğiz. Krizi görmeden Saray'a yürüyeceğiz. Bu işçiler Saray'a gidecek. Ali Ağaoğlu'nu değil 500 işçiyi kurtarın" diyecek" dedi.

Çetaş Cam Fabrikası da Kapatıldı

Okan Grup, Düzce Cam ve Birlik Cam fabrikalarından sonra Samsun'daki cam fabrikasında da sendika ve işçi düşmanlığını kanıtladı. Kristal İş Sendikası'nın yaklaşık 4 yıldır örgütlü olduğu fabrikada işçilerin sendikal olmasını engelleyemeyen Okan Grup, sendikal işçileri işten çıkarıp fabrikayı kapattı.

Kristal İş Sendikası, 26 Eylül günü süreci aktaran bir açıklama yayımlayarak, Okan Grup'un 25 Eylül Çarşamba günü Çetaş Cam Fabrikası'nı kapatıp ve fabrikada çalışan üyelerinin iş akdini feshettiğini anlattı, örgütlenme sürecinde iş akti feshedilen toplam sendikal işçi sayısının 140'a ulaştığını söyledi.

Kristal İş Sendikası Düzce Cam fabrikasında 26 Temmuz'da greve çıktı, 63 gündür grevi sürdürüyor.

Kapatılan Çetaş Fabrikası işçileri de, 27 Eylül itibarıyla fabrika önünde eyleme geçeceklerini açıkladı.

Tüvtürk İşçileri İşe İade Davalarını Kazanıyor

Tüvtürk Reysaş'ta Nakliyat İş Sendikasına üye olan işçiler, işten atıldıkları için bir yıla yakındır eylemde idi. Reysaş işçileri, işe iade davalarını kazanmaya başladı.

30 Eylül günü Eskişehir'de sendikalaştıkları için işten atılan 15 Tüvtürk Reysaş işçisi, Tüvtürk patronlarının kendilerine yönelik "iftira" suçlaması ile açtıkları davadan beaat ettiler. İşçilerin patronlara yönelik açtığı "sendikal mücadeleyi engellemesine yönelik" suç duyurusu takipsizlikle sonuçlanmıştı.

2 Ekim günü görülen işe iade ve sendikal tazminat davasında 4 işçi daha işe iade davasını kazandı; işe iade ve sendikal tazminat davasını toplamda 7 işçi kazanmış oldu.

Duruşma sonrasında açıklama yapan Nakliyat İş Sendikası, "İşverenlerin sendikal örgütlenmenin önünü kesmek için uyguladıkları bu haksız ve hukuksuz yöntemler başarıya ulaşamayacaktır. Üyelerimiz sendikali ve toplu iş sözleşmeli olarak işyerlerine geri döneceklerdir. O güne kadar ekmeğine, onurlarına, sendikalarına sahip çıkarak yürüttükleri direnişler de devam edecektir" dedi.

TÜRKİYE'NİN İŞGALİNE FIRSAT VERİLMEMELİ

Taylan Işık

Malum olan ilan edildi: ABD' Suriye'nin kuzeyinde -şimdilik- bazı noktalardan çekileceğini resmen açıkladı ve dahası çekilmeye başladı. İleride, tam kesin olmasa da, Suriye'nin tüm topraklarından çekilebileceğini de ilan etti.

ABD, bununla kalmadı, Türkiye'nin girişeceği işgal hareketinde SDG'yi korumayacağını, onun yanında yer almayacağını da açıkladı. Bunun anlamı açık: ABD, Türkiye ile PYD-YPG arasında tercih yapmak durumunda kalınca PYD-YPG'yi satışa getirdi; sattı ve Türkiye'nin önüne koyup bıraktı.

Bu "satış" emperyalizmi, emperyalist politikaları bilenler için sürpriz olmadı. Aksine, bu, beklenen bir satış ve Leninistler, bu "satış"ın er geç gerçekleşeceğine uzun süre önce işaret etmişlerdi. Leninistlerin yaptığı kahince bir öngörü değil ama emperyalizme, emperyalist politikalara, emperyalist pratiğe ilkeli, bilimsel, günlük gelişmelerin baskısından uzak yaklaşımın sonucuydu.

ABD, diğer emperyalist güçler ve onların güdümündeki BM (Birleşmiş Milletler), Türkiye'nin işgaline oldu-bitti gözüyle bakıyor, hazırlıklarını buna göre yaptıklarını ilan ediyorlar.

Bu, büyük bir aldatmacadır, Türkiye'nin işini kolaylaştırma amaçlı moral bozma operasyonudur. Türkiye'nin, ABD'nin açık-gizli desteğiyle işgale hazırlandığı bir gerçektir; ama her şey olup bitmiş değildir; bu işgal önlenbilir ve önlenmelidir de.

Bunun yolu, Leninist Parti'nin haftalar önce açıkladığı gibi, Kuzey Suriye yönetimi-Suriye devleti arasında görüşme yapılmasından ve bu görüşmelerden işgali önleyecek bir sonuçlara ulaşmaktan geçiyor.

Elbette, Suriye'nin ilhakçı bir devlet olması, bu konuda sonuca ulaşmada zorlaştırıcı bir faktördür. Ancak, Suriye'nin içinde bulunduğu koşullardan dolayı, bu ilhakçı devletle varılacak bir anlaşma, her durumda Türkiye'nin işgalinden on defa, yüz defa yeğdir. Afrin, Türkiye'nin işgalinin ne anlama geldiğini ve ne gibi sonuçlara yol açacağını gösteren canlı bir örnektir. Daha önemlisi, Türkiye'nin şimdiki işgaliyle hedeflediği, Afrin işgalinden çok daha beterdır. İşgal edeceği toprakların demografisini değiştireceğini, "bahçeli evler" kuracağını, dinci faşist çeteleri aileleriyle birlikte işgal topraklarına yerleştireceğini BM kürsüsünden ilan etti. Türkiye'nin amaçlarını görmek için daha ne lazım!

Arima-Menbiç konusunda Suriye devletiyle varılan anlaşma, Türkiye'nin eli kulağında bekleyen işgal hareketini önlemede örnek teşkil edebilir. Bu, Türkiye'nin işgalini önlemede atılabilecek acil adımdır. Kürt halkının kazanımlarının korunması ve Suriye'nin demokratikleştirilmesi için yapılacak görüşmeler için gerekli zaman da böylece kazanılmış olacak.

Türkiye, Suriye ve Rojava topraklarına geçici bir işgal için değil, işgal ve ilhak için girmek istiyor. Amaç, işgal ve arkasından ilhak. Hali-hazırda işgal ettiği toprakları ilhak etmenin hazırlığını dünyanın gözü önünde yapıyor. İlhak süreci, işgal edilmiş topraklarda üniversite açacak kadar ilerlemiş durumda.

ABD ve diğer emperyalistlerin bu işgal ve ilhak planına itiraz edebilecekleri sadece ahmaklar ve iflah olmaz Amerika-severler inandırılabilir. Halkların kanına batmış bu akbabalardan bu işgal ve ilhaka bir itirazları olamaz çünkü Türkiye'nin bu toprakları kendi sınırlarına dahil etmesi, NATO üzerinden, kendilerinin de o topraklarda var olmaları demektir. RTE, BM'de işgal ve ilhak planını açıklarken bu akbabalardan tekini bile çıkarmaması bundandır.

Türkiye, emperyalist-kapitalist sistemin bir halkasıdır. Üstelik, emperyalist-kapitalist sistemin çöküş süreci Türkiye'yi, önemli halka durumuna getirmiştir. Emperyalistler, Ortadoğu'daki varlıklarını ve İsrail'in güvenliğini Türkiye üzerinden sağlıyorlar. Suriye'yi düşürebilselerdi, buna bir de Suriye'yi eklemiş olacaktı. Plan tutmayınca ellerinde sadece Türkiye kaldı.

Bu anlamda ABD, şimdi çekilirken, gerçek bir çekilme yapmış olmuyor ama, yerine Türkiye'yi ikame etmiş oluyor.

Kürt halkının kazanımlarını ve Rojava'nın durumunu korumak, öncelikle Rojava işçi sınıfı, emekçileri yoksulları ve Suriye emekçi halklarına, onların devrimci güç ve enerjisine dayanmaktan geçer. Bu, uzun vadeli bir politika olmakla birlikte, devrimci bir gücün izlemesi gereken temel politikadır. Rojava işçi sınıfına, emekçilerine, yoksullarına dayanmak, onların çıkarlarını temel alan, en başa koyan politikalar izlemeyi gerektirir.

Emperyalistlerin, Rojava topraklarındaki varlığı sadece askeri olarak değil, sermaye gücü olarak da görülmeli. Bunun anlamı, emperyalistlerin, sermaye güçlerine dayanarak, Rojava topraklarında kendilerine bağlı bir sermaye sınıfı, bir güç oluşturmaya çalıştıklarıdır. Rüşvet, adam satın alma, paraya boğarak kendine bağlama bu yollardan bazıdır. Emperyalist sermayenin yarattığı/yaratacağı bu asalaklar, Rojava yoksul halklarının, emekçilerinin, işçilerinin en büyük düşmanıdır. Bu nedenle, Rojava devrimci güçleri, yoksulların, emekçilerin, işçilerin devrimci gücünü, enerjisini arkasına almak ve harekete geçirmek için Rojava topraklarını emperyalistlerden ve bu asalaklardan temizlemelidir.

Bazan bir musibet geleceğimizi kurtaracak dersler çıkarmamıza imkan sağlar. ABD ve diğer emperyalistlerin şimdiki "satış"ı işte böyle bir musibete dönüştürülebilir. Emperyalizm, hiç bir zaman bir halkın özgürlüğünden yana olmaz; olamaz. Bu onun doğasına aykırıdır. Emperyalizm, dünya uluslarını, ezen ve ezilen uluslar olarak ayırmaya; özgürlük değil, egemenlik peşinde koşmaya dayanır.

Kürdistan ve Kürt halkı bundan muaf değil.

Türkiye'nin işgal hareketi önlenbilir ve önlenmelidir. Rojava, Suriye ve Ortadoğu halkları, devrimci enerjileriyle, mücadele güçleri ve devrimci politikalarıyla bunu başaracak güç, deney ve birikime sahipler.

Dinci faşist iktidarın hevesleri kursağında kalacak!

İşgale Karşı Mücadeleyi Yükseltelim!

TKEP/Leninist Merkez Komitesi, Türkiye ve Kürdistan halklarına "İşgale Karşı Mücadeleyi Yükseltelim" diyerek çağrı yaptı.

leninist.net sitesinde 7 Ekim günü yapılan açıklamada "Türkiye'nin Rojava topraklarını işgal ve ilhak etmesi için ABD'den beklediği 'yeşil ışık' nihayet geldi. ABD emperyalizmi, askerlerini Rojava'nın belli bölgelerinden çekerek, Türkiye'ye işgal, ilhak yolunu; Kürt halkını katletme, göçettirme, malına, mülküne el koyma yolunu açtı.

Böylece, Türkiye'nin iki-üç yıldır sözünü edip durduğu işgal tehdidi, şimdi yakın, elle tutulur; somut bir tehlike haline gelmiş bulunuyor" denilirken, 48 saat sonra işgal saldırısı başladı.

"Eli kulağında olan bu savaş, sizin savaşınız değildir. Dinci faşist iktidar ve faşist devlet, sizin oğullarınızı, gençlerinizi sizin olmayan bir savaş için ölüme götürüyor. Bu savaş, zenginler, sömürücüler daha çok seversin, daha çok kazansın, servetlerine servet katsın diye yapılan bir savaştır.

Dinci faşist iktidar ve faşist devlet, Rojava'ya işgal için başlatacağı savaşı, Türkiye'nin güvenliği için yaptığını iddia ediyor; yalan söylüyor; sizi kandırıyor; aldatıyor. Bu savaşın Türkiye'nin güvenliği ile hiç bir alakası yoktur. Türkiye'nin güvenliğine yönelik Rojava'dan gelen hiç bir tehdit ya da tehlike yoktur. Aksine, Rojava halklarını her gün savaşla, ölümlerle, yoketmeyle tehdit eden dinci faşist iktidar ve faşist devletin bizzat kendisidir. Buna karşı olduğunuzu, sokaklarda, alanlarda mücadelenizi yükselterek gösterin" denilen açıklamada bu savaşın, emekçi halkların yaşam koşullarını ağırlaştırarak ve katlanılmaz hale getireceği; ölüm ve gözyaşının yanı sıra vergi, zam, yokluk ve yoksulluk demek olduğu vurgulandı.

"Kardeş Kürt halkı ve diğer ezilen halklar üzerindeki bir zafer; boyununuzdaki kölelik zincirine eklenen yeni ve ağır bir halka olacaktır. Savaşa ve işgale izin vermeyin; önlemek için alanlara çıkın" vurgusunun yapıldığı açıklama, "Dinci faşist

iktidar ve faşist devlet, bu savaş ve işgal planında yalnız değil. Başta ABD olmak üzere, Fransa, Almanya, İngiltere gibi belli başlı emperyalist devletlerin hükümetleri bu planın arkasında duruyorlar. ABD'nin bu işgal ve savaş planına 'yeşil ışık' yaktığını biliyoruz. Ama diğer emperyalistler de gerçekte işgale karşı değiller. Hepsisi de 'üzgünüz, kaygılıyız, endişeliyiz' diyor ama hiç biri para musluklarını kesmeye, silah ambargosu uygulamaya, ticareti durdurmaya, yatırımlarını çekmeye yanaşmıyor; bunların sözünü dahi etmiyorlar. Oysa dinci faşist iktidarı durduracak olan yol budur. Onlar; 'üzüntü, kaygı, endişe' bildirmekle gerçekte dinci faşist iktidara 'yola devam et' mesajını veriyorlar. Dinci faşist iktidar; bu mesajı gayet iyi

anlıyor ve değerlendiriyor. Bu, dünya burjuvazisinin emekçi sınıflara karşı her zamanki 'kardeşleşmesidir.'

Burjuvaların bu 'kardeşleşmesine' karşılık, halkların mücadele birliğini sağlamanın ve bu temel üzerinde emperyalistlere, gericiğe, İsrail siyonizmine karşı mücadeleyi yükseltmenin zamanıdır" denilerek; "Savaşın gerçeğe dönüşmesi halinde, ortaya çıkacak bu koşullardan dinci faşist iktidarı, faşist devleti ve onun dayandığı tekeli sermaye düzenini yıkmak için yararlanmaya hazırlanın.

Devrimimiz sadece Türkiye ve Kürdistan halklarını değil, bütün Ortadoğu halklarını, hatta dünya halklarını büyük bir beladan kurtaracaktır. Rojava'ya İşgal Savaşına Karşı Ayağa Kalk!" çağrısıyla sonlandı.

"Bu Savaş Sizin Savaşınız Değil! İzin Vermeyin"

TKEP/Leninist Merkez Komitesi, 11 Ekim günü www.leninist.net sitesinde bir açıklama yaparak Türkiye ve Kürdistan Emekçi Halklarına çağrıda bulundu.

"Savaşla birlikte, sizi aldatmak, sizi kandırmak ve şovenizmle zehirlemek için bütün burjuva güçler harekete geçti. Burjuva muhalefet denen CHP bunların başında geliyor. CHP, her zaman yaptığı gibi, bu işgal ve ilhak savaşında da dinci faşist iktidara ve faşist devlete tam destek verdiğini açıkladı. Burjuva basının bütün kalemlerini dinci faşist iktidarın ve faşist devletin arkasında sıraya dizdiler" denilen açıklamada emekçi sınıfların milliyetçi-şoven havayla, şoven duygularla zehirlenmeye çalışıldığı söylendi.

"Bu savaşın sizin savaşınız olduğunu söylüyorlar; yalan söylüyorlar. Bu savaş, emperyalist çıkarları korumak, tekellerin kasalarını doldurmak, toprak işgal ve ilhak etmek için yapıyor.

Bu savaş sizin savaşınız değil! Bu savaştan emekçi sınıfların, ezilen halkların payına sadece ölüm, kan, yokluk, yoksulluk düşecek. Bu savaştan sizin payınıza sadece savaşın masraflarını karşılamak düşecek.

Bu savaş, Rojava'nın topraklarını işgal ve ilhak etmek için yapıyor. Bu savaş, Kürt halkını yerinden, topraklarından, malından mülkünden ederek oraya dinci faşist çeteleri aileleriyle birlikte yerleştirmek için yapıyor.

Faşist devletin bu adımı zafere ulaşırsa, Suriye ve Kürdistan toprakları, onunla birlikte sizin yaşadığınız topraklar sonu gelmez bir savaş, çatışma, halkların boğazlaşması sürecine sokulmuş olacak.

Burjuva güçler bu alçağca amaçlarını 'milli çıkarlar' diye gizlemeye çalışıyorlar. Bunların 'milli çıkar' dedikleri, zenginlerin, ABD'nin, İngiltere'nin ve diğer emperyalistlerin çıkarlarıdır" diye devam eden açıklamada buna izin verilmemesi gerektiği, harekete geçmek gerektiği vurgulandı.

Açıklama, "Savaşla eylemle karşı çıkarak, Kürt halkıyla, Kürdistan halklarıyla omuz omuza mücadele ederek, burjuvaların, sömürücüler sınıfının; bu sınıfın çanak yalayıcılarının oyununu bozun! Yaşasın Halkların Mücadele Birliği!" sözleriyle sona erdi.

Boğulmak İstenen Bir Devrim

Dünya nasıl bir cehenneme döndü böyle! Göstermelik de olsa değişimler, nasıl da alınıyor ayaklar altına! Artık her şey bir "iş", "nothing is personal." Binlerce, milyonlarca insanın yaşamlarını çalmak, onların hayatlarıyla kumar oynamak, yerinden yurdundan etmek, sürmek, yakıp yıkmak... Eskiden tüm bunlar için güçlü yalanlara ihtiyaç duyarlardı. Şimdi basit bir iş pazarlığı kıvamında yürütülüyor işler!

Gireyim şuraya, inşaat işleri bende olsun, bahçeli evler yapayım... Tamam şu kamptaki esirlerle de sen ilgileniver bir zahmet. Dil, üslup böyle! Kuşkusuz bu görüntüden ibaret. Gerçek sa-

ikler, niyetler, arzular, hesaplar başka. Ve bilin ki NATO işgal kuvvetleri yerleşecek ilk fırsatta.

Ne demişti hatırlıyor musunuz bir Gaziantep mitinginde? "Kobane düştü düşecek!" Bayram müjdesi verir gibi, şen, mutlu... Kelle kesen, ortaçağdan kalma katil ve tecavüzçüler sürüsü, bugünlerde masum rolü oynayan birilerinin "öfkeli gençler"i kan ve katliam için saldıranken, yüzünde müstehzi gülümsemeyle sarfetmişti bu sözleri. Damarlarımızdaki kan çekilmiş, öfkemiz kabına sığmaz olmuş, patlamıştı. Hatırlıyorsunuz değil mi?

Peki ne oldu da şimdi, çekilmiyor davarlarımızdaki kan? "Amerikan alerjisi" mi suskun kıldı sizi? Müstahak bunlara mı der olunuz içinizden? Kan içmeye hazırlanan katil sürüleri hazır kıta bekler, saldırı için yığınaklar sürerken... bir şey olmamış gibi devam mı edecek yaşamlarınız? Bu katiller bizim, farkında mısınız? Kanını içmeye hazırladıkları ise yanı başımızdaki kardeşlerimiz. Ortak bir tarihsel, kültürel geçmişimiz.

Neden saldıracaklar sahi? "Terörü engellemek" ve "sınır güvenliği" meselesi mi? Siz de inanmıyorsunuz bu zirvaların hiçbirine,

besbelli. Yok hayır, inşaat, TOKİ, yandaş da değil mesele. Evet elbette toprak kazanmak... işgal ve mümkünse ilhak etmek istiyorlar. Elbette hedefleridir petrol bölgelerine kadar sarmak. Elbette depresif duruyor yüz yıldır dillerinden eksik etmedikleri "misak-ı milli" dertleri. Ama değil asıl dertleri bunlardan hiçbirisi.

Bir devrim boğulmak isteniyor. Bir umut, bir başka dünya... Hani sloganlar atıp duruyoruz ya... "başka bir dünya mümkün". O "dünyalardan biri" yanı başımızdaki. Kan ile boğulmak isteniyor şimdi.

Kiminize devrim beğendi remiyoruz, tamam. Elbette pek çok eleştirilecek yönü var bu devrimin de... yaptıklarında ve ideolojilerinde.

Yazdık, söyledik, eleştirdik geçmişte. Ve elbette söylemeye devam edeceğiz gelecekte. Ama bir halk devrimi var orada. Ve şimdi o devrim boğulmak isteniyor. Bir halkın devrimi.

Nerde enternasyonal dayanışma duygularımız? 170 yıl önce, Proletaryanın vatanı yoktur, denmişti. Devrimciler ise başka halkların davaları için başka göğün altında ölmesini bilirlerdi...

Sahi, Komün'ün sahibi kimdi? Rusya'da kimler vardı saflarda? Görev ve sorumluluk üstlenen arasında? İspanya'nın enternasyonal tugayı silindi mi hafızalarınızdan? Ya yarım asırdır adı bir savaş nidası olarak yankılanan? Hemen şarıcaktaki Filistin değil miydi kanlarımızın birbirine karıştığı dava?

Anımsamıyor musunuz Donbass'ta "Hayalet Tugay"da saf tutmuşluğumuzu? Kobane'yi unuttuk mu bu kadar kısa zamanda? Paramaz'ı, Mustafa'yı, onlarcasını... Ya Afrin? Sinan... Taylan...

Bir devrim boğulmak isteniyor, farkında mısınız? Devrim biziz. Rojava, tüm diğerleri gibi, bizim devrimimiz.

"Saraylara Savaş Kulübelere Barış!"

Devrimci Hukukçular, Rojava'ya yönelik işgal saldırısı üzerine bir açıklama yaptı:

"AKP gericiği eli ile TC devleti krizlerini aşabilmek için Kürt halkının kanı üzerinden bir savaşa girişiyor. Bütün faşist ve şoven odaklar savaş çığırtıklığı yapıyor. Düzen partileri AKP-CHP-MHP-İYİ PARTİ mecliste kanlı bir tezkereye oyluyor. Bunlar bizi şaşırtmıyor. Hepsisi sermayenin istek ve arzularının ürünü olan bu partili aparatlar; hizmetkari oldukları sınıfın çıkarlarını elbette savunacaklar. Bize düşense bu coğrafyada ezilen tüm halklar; inançlar; cinsler ve emekçi sınıflar ile dayanışmak ve mücadeleyi yükseltmek" denilen açıklamada, devrimci hukukçular, bu işgal savaşının "bizim" savaşımız olmadığını, TC devleti ve onun çürümüş iktidarı AKP'ye karşı Kürt halkının yanında olduklarını söylüyorlar.

Ve Hessen köylülerine seslenen George Büchner'ın o tarihsel şiarını hatırlatıyorlar: "Saraylara Savaş, Kulübelere Barış"

Strazburg'daki Anti-Komünist Kararın Jeopolitik Yönü

ÇEVİRİ

Avrupa Parlamentosu, nazizmi ve komünizmi aynı kefeye koyan bir kararı parlamentodan geçirdi. Bu karar, jeopolitik amaçları da olan revizyonist bir ideolojik operasyondur. Kararın ideolojik yönü hakkında çokça şey yazılırken, jeopolitik yönü hakkında çok az yazıldı.

Jeopolitik büyüleyici, heyecan verici, bazen aydınlatıcı, ancak neredeyse hiç kapsamlı bir disiplin değildir. Jeopolitik, yorumlama için tek anahtar olarak kullanılıyorsa, olayları doğru şekilde yorumlamak nadiren mümkündür. İdeolojik, dini ve kültürel alanları göz önünde bulundurmadan, olayları kendi karmaşıklığı içinde kavramak asla mümkün olmayacaktır.

Batı ülkelerinde son yıllarda, ideolojik yaklaşımın yerini jeopolitik yaklaşımlar yaygın bir şekilde almaya başladı. Bu, kısmen sosyalist bloğun çöküşüyle ilgiliydi, ancak kısmen de öngörülen bir şeydi. Pek çok siyasi gücün yeniden konumlandırılması ve dönüşümü bu durumun çok öncesinde gerçekleşmeye başlamıştı.

Bu sürecin sebep ve sonuç bağlantılarını araştırmak istemiyorsanız, bir gerçeğin üzerinde önemle durmak gerekir: Olayların ve olguların sadece jeopolitik yönlerine odaklanarak, olayların karmaşıklığını kavrayamazsınız.

1980'lerde ve 1990'ların başlarında gerçekleşen Sosyalist Blok ülkelerinin istikrarsızlaştırılması sırasında, baskın bir ideolojik bileşen vardı. Avrupa ve ABD sosyal demokrasilerinin Yugoslavya'ya karşı savaş başlattığı 1999 yılında, bu ülkelerin dışa yönelik yaklaşımlarındaki değişim gözle görülür bir hal almaya başladı.

Miloseviç'in Yugoslavyası sosyalizmin bazı unsurlarını içinde barındırıyor, kesinlikle artık Tito'nun bıraktığı Yugoslavya değildi ve uluslararası hegemonik bir gücü temsil etmiyordu. Savaş, esas olarak jeopolitik nedenlerle yapıldı,

çünkü Yugoslavya, Batı'nın yayılmacı politikalarına katılma konusunda gönüllü değildi.

İdeoloji ve jeopolitik arasındaki yer değişimi durumu 2013'te, AB (bir kez daha ön cephedeki sosyal demokratik güçlerle), ABD ve NATO'nun Ukrayna'da faşist bir darbeye ön ayak olmasıyla gerçekleşti. Avrupa'da özel jeopolitik amaçlar doğrultusunda, Nazi tarzı örgütler akları, destekleri ve iktidara getirildi: Sonuç Nazi faşizminin tüm mağdurlarına ve barışa yönelik ciddi bir tehdit yaratıldı.

Kural olarak, bu tür bir operasyonda en ateşli olanlar, bir "inanç eylemi" yapması gereken ve ideolojiyi reddettiğini belgelemeye ihtiyaç duyan Sosyal Demokratlar ve eski komünistlerdir.

Bunu, Yugoslavya'da, Ukrayna'da ve birçok "solcunun" komünizme karşı sunulan meclis tasarılarında oy kullandığı Avrupa Parlamentosu'nda gördük.

Batı ülkelerinin jeopolitik operasyonlarda kullandığı ve desteklediği İslami radikalizm konusunda da ideolojik olan benzer bir söylemde bulunulabilir. Şaşırtıcı bir iyi niyetlilik ile birçok kesim İslami radikalizmin Batı güçlerine hizmet etmeye istekli olduğunu ve görevini tamamladıktan sonra kenara çekileceğini

düşünüyordu. Sadece dünyaya jeopolitik merceklelerinden bakan kişiler böyle büyük bir hata yapabilir. Örneğin Afganistan, Kafkaslar ve Orta Doğu'daki savaşlar bize gerçeğin farklı olduğunu hatırlatıyor.

Avrupa Parlamentosu'nda alınan karar, bugün Avrupa'da politik olarak çok zayıf olan komünistlere yönelik bir saldırıdır. Avrupa'daki komünistler güçleri itibari ile bugün siyasal ve ekonomik yapılara tehdit oluşturmazlar, karar alma süreçlerini etkileme ihtimalleri yoktur. Büyük güçlerin ise bu durumu değiştirmeye hiçbir niyeti yoktur.

AB, ideolojiyi jeopolitik lehine bir kenara itti ve artık yalnızca bu alanda hareket edebiliyor. Karar, Batı'da aşırı gerici ya da Nazi yanlısı hükümetleri iktidara taşıyarak Rusya'nın kuşatılmasını hedefleyen "kara kuşak" adlı kuşatmada yer alan ülkelere tüm moda olmuş Nazi benzeri ve revizyonist söylemleri kullanıyor.

Bu kuşak Baltık Denizi'nden Karadeniz'e (ayrıca Rusya sınırlarındaki diğer devletleri de kapsamaktadır) ulaşan bir kuşatmadır ve bu nedenle Estonya, Letonya, Litvanya, Polonya, Macaristan ve henüz AB'nin bir parçası olmayan Ukrayna'yı da içermektedir. Neredeyse bu

ülkelerin hepsi komünizmin yasaklandığı ve Üçüncü Reich ile işbirlikçi döneminin aklanarak rehabilite edildiği ülkelerdir.

AB ve Rusya arasında kendi döngüsel doğasına sahip, bazen çok sert ve bazen daha bastırılmış bir jeopolitik çatışma yaşanıyor.

Bu, bir yandan ekonomik bir savaşla (en açık göstergesi yaptırımlardır) ve diğer yandan "kara kuşaktan" gelen baskı ile karakterize edilmektedir. Ancak, bu baskı, (AB'nin aptalca inandığı gibi) sadece jeopolitik alanla sınırlı değildir ama bunun ötesine giderek ideolojik alanı da kapsamaktadır. Aslında eski SSCB halkları Nazilerin geri dönüşü konusunda pasif kalmış değiller ve faşizmin karşısında ve tarihsel belleğin değerleri etrafında kenetleniyorlar.

İşte bu yüzden son yıllarda, Rusya'da (ve ötesindeki yerlerde) faşizm karşıtı sokak hareketlerine katılma ve İkinci Dünya Savaşı yıldönümünde zafer kutlamalarına büyük bir bağlılık olmasının nedeni budur.

Anti-faşist düşünce Rus toplumunun sosyal uyumunun temel yapıtaşlarıdır ve Putin'in %77 oy aldığı son başkanlık seçimlerindeki sonuç ise, Putin'in Rus toplumunda gelişen bu duyguyu nasıl yorumlayacağını bilmesinden gelmektedir.

Karar, Rusya için "demokratik bir devletin gelişiminin, hükümet, siyasi elit ve siyasi propagandasının, komünist rejimin suçlarını örtmeye ve totaliter Sovyet rejimini yüceltmeye devam ettiği sürece engellenmeye devam edeceğini" savunuyor. Kararın devamında Avrupa Parlamentosu "Rus yönetiminin tarihsel gerçekleri çarpıtma ve Sovyet totaliter rejimi tarafından işlenen suçları örtbas etme çabalarından derinden endişe duyduğunu belirtiyor [...] ve bu nedenle bu çabalara karşı Komisyon'u kararlı bir şekilde muhalefet etmeye davet ediyor."

Rusya artık sosyalist bir ülke değil ve yaptıklarıyla SSCB'yi yüceltmiyor; Rus hükümetinin yücelttiği şey, anti-fa-

şist ruh ve Üçüncü Reich'in yenilmesinde oynadığı roldür. Teoride bu AB tarafından da paylaşılması gereken bir yaklaşımdır. Dolayısıyla, bu kararın ne kadar sahte olduğunu görebiliyoruz, bu karar ile ideolojik bir sahnenin arkasındaki jeopolitik çatışma gizlenmek isteniyor. Karar, AB, NATO ve ABD tarafından Rusya'ya karşı yeni bir saldırı evresine meşruiyet kazandırmaya hizmet ediyor.

Son kertede alınan bu karar, hem iç barışa hem de uluslararası barışa yönelik bir saldırıdır; çünkü hem Avrupa tarihinde haksız yere önemli bir siyasi güç suçlu olarak gösteriliyor, hem de emperyalizmin saldırganlığı için yeni girişimlere ön hazırlık teşkil ediyor gibi görünüyor.

AB, en başta Rusya'nın bu karardan korkmayacağı ve hepsinden öte, jeopolitiği tek başına kullanmanın AB için kısa vadeli çözümler yaratacağı gerçeği dahil, pek çok şeyi anlamadığını gösteriyor. Eğer jeopolitik amaçlar için AB, faşizmi (kendi kararlarının içeriğine rağmen, Doğu Avrupa ülkelerinde yaptığı gibi) rehabilite edip aklarsa, tarihi belleğe karşı suç işler ve ona hakaret eder. Ama her şeyden önce, barikatın yanlış tarafında durmaktadır. Böyle davranmaları yanlış, çünkü bu gerçek anlamda "kötülüğün" tarafını tutmaktadır ve aynı zamanda kaybeden taraf olduğu için de yanlıştır. Tarih bize böyle söyler ve komünistler hala bunu kanıtlamaya hazırlar.

Komünistler jeopolitik çıkarlar karşılığında ideolojiyi asla feda etmeyecekler ve faşizme, revizyonizme ve emperyalizme karşı mücadelelen her zaman ön saflarında olacaklar.

Yazar Alberto Fazolo'nun, "Donbass non si passa"(Donbass'ta geçmeyi başarmayacaklar) dergisine yazdığı, Greg Butterfield'in İngilizceye çevirdiği metinden, Redstaroverdonbass sitesinden çevrilmiştir.

Çeviri Kolektifi

"İŞİD Tehlikesi Unutulmuşsa Benziyor"

HDP İstanbul İl Yönetimi, Türkiye'nin "Barış Pınarı" operasyonunu protesto etmek için bugün HDP İl Binasında bir basın açıklaması düzenledi.

Aralarında Mücadele Birliği'nin de olduğu pek çok kişinin katıldığı basın açıklamasını HDP adına Mahmut ÇAVLI okudu. "AKP-MHP ortaklığında Rojava'da yaşayan halkların yaşam haklarına müdahale ederek sivil insanların da olduğu binlerce kişinin ölümüne sebebiyet verecek 'Barış Pınarı' Operasyonu bir kan pınarına dönüşecektir" denilen açıklama, yoğun polis yığılması altında gerçekleştirildi.

Açıklamada "Böyle bir askeri müdahalenin anlamı Türkiye toplumu için daha çok baskı, daha çok zam, daha çok yoksulluk daha derin kriz daha yaygın hukuksuzluk ve demokrasizlik demek olacaktır" denildi. Açıklamanın sonunda basının sorularına cevap verildi.

Bundan sonra ne yapmayı düşündükleri, Avrupa'nın tutumunu nasıl değerlendirdikleri ve savaşa karşı bir ortak bir cephe oluşturma fikirlerinin olup olmadığı üzerine sorulara "Henüz basına yansıyan dışında bir gelişme yok. Ama biz HDP, tüm demokrasi güçleri, sivil toplum kuruluşları, bu toplumun ezilenlerinin tümüyle birlikte bu savaşa karşı alanlarda olacağız. Bu savaşın olmaması için her tür eylem ve etkinliği meşru olarak görmekteyiz. Bu meşru hakkımızı her yerde kullanacağız. Uluslararası

ilişkilerin tümünde diplomasi yürütülüyor. Tek tek ülkeler bu operasyonun olmaması gerektiğini ve sonuçların olacağı ifade etmekle birlikte; İŞİD gibi bir tehlikeyi unutmaya benziyorlar. Oysa İŞİD hem Ortadoğu, hem Avrupa, hem de dünya geneli için ciddi bir tehlikedir. Fırsat bulursa tekrar büyük katliamlara girişebileceğini düşünüyoruz. İstanbul açısından bakıldığında Emek, Demokrasi, Barış Güçleri Platformu var. Operasyon fikriyatı gelişmeden önce de zamlara, krize karşı ciddi bir politika uygulamaktaydı ve yeni dönem için bir takım hazırlıkları var. Önümüzdeki günlerde çok ciddi bir şekilde anti-faşist mücadeleyi yükseltici eylemlerin örgütlenmesini yapacağız" denildi.

CHP ile ittifakları sonucunda, şu anda CHP'nin tezkereyi onaylamasına ilişkin de, "kurumların iç işlerine karışmıyoruz, bunu doğru da bulmuyoruz" denildi.

Avrupa'da Rojava'ya Destek Eylemleri

Stuttgart'ta Eylemler

Rojava'ya yönelik TC saldırısı, Avrupa'da pek çok merkezde günlerdir eylemlerle protesto edildi.

12 Ekim günü Stuttgart'ta 5000'in üstünde insanın katıldığı bir işgal protestosu yapıldı.

Leninistlerin de katıldığı yürüyüş, 18.00 civarı sona erdi. Eylem sonrası polis saldırısı üzerine 70 kişi gözaltına alındı.

Eylemler 13 Ekim günü de devam etti. Binlerce kişinin katıldığı eylemde polis saldırısı nedeni ile son üç günde 200'ün üzerinde insan gözaltına alınmış oldu.

"Türkiye İŞİD'dir İŞİD de Türkiye'dir"

İngiltere Manchester'da da saat 12.00 civarında Piccadilly Garden'da başlayan eylemde "Türkiye İŞİD'dir İŞİD de Türkiye'dir" sloganları atan kitle, aynı zamanda, sloganlarla, BM'in ilhaka göz yuman tavrını da kınadı.

İki farklı dilde yapılan Kürtçe ve İngilizce açıklamalarda Kürt halkının öz iradesinin önemi, T.C'nin işgalciliğine karşı birlik olunması gerektiği

güçlü bir şekilde vurgulandı, enternasyonal dayanışma sergilendi. Bütün dini ve etnik grupların Rojava'daki işgale karşı mücadelede önemi vurgulandı.

Eylem Manchester'daki Halepçe anıtına çiçek bırakılarak sonlandırıldı.

"Rojava Kaybederse İnsanlık Kaybeder"

9 Eylül'de TC'nin Rojava Halklarına karşı başlatmış olduğu saldırılar karşısında Avrupa'da yaşayan Kürdistanlı, Türkiyeli ve Avrupalı devrimci, demokratlar, saldırılar başladığı ilk saatlerden itibaren sokaklarda işgal ve imha saldırıları karşısında eylemlere devam ediyorlar.

İsviçre'nin bir çok kantonunda da eylemler aralıksız devam ediyor. Günlerdir onlarca insanın sokaklarda, meydanlarda bir araya gelerek sürdürdüğü eylemler, faşist devletin saldırılarına karşı enternasyonal mücadelenin de beraber geliştiğini gösteriyor.

Bu eylemlerden en kitleseli, 12 Eylül Cumartesi günü Zürih Kantonu'nda gerçekleşen ve binlerce insanın katıldığı merkezi eylem oldu. Helvetia Platz'da buluşan kitle, şehrin merkezi caddelerinden yaklaşık 1 saat yürüyerek, tekrar Helvetia Platz'a geldi.

Yürüyüş sırasında kitle sık sık Almanca ve Kürtçe "Yaşasın Rojava Direnişi", "Kahrölsun Erdoğan Faşizmi", "Halklar İşgale Karşı", "Rojava Kaybederse İnsanlık Kaybeder", "Yaşasın Enternasyonalist Dayanışma" sloganları attı.

Eylem, yapılan konuşmaların ve birçok kantonda devam edecek olan eylemlere katılım çağrısı ile son buldu.

İsviçre'den Leninistler

KÜBA EKONOMİK ABLUKAYA KARŞI KOYUYOR!

ÇEVİRİ

16 Eylül tarihinde Business Insider sitesinde yayınlanan bir yazının başlığı, okuyucularını şöyle uyardı: “Uzun mesafeli çalışan kamyon şoförleri çalışmayı bırakırsa, marketlerdeki yiyecekler yalnızca 3 gün içinde tükenir.” Peki bu kamyonlar ya yakıtları olmadığı için çalışmayı bıraktırlarsa ya da güçlü bir komşu ülke petrol ve benzin sevkiyatlarını engellediğinden kaynaklı yakıtları tükendiği için hareket edemiyorsa?

İşte Küba'nın bugün karşı karşıya olduğu şey bu değil mi? 24 Eylül'de ABD Hazine Bakanlığı, Amerika Birleşik Devletleri dışındaki Kıbrıs ve Panama ülkelerindeki dört nakliye şirketinin ve Amerika Birleşik Devletleri dışındaki dört nakliye gemisinin ve Küba'ya yakıt sağlayan dört tanker gemisinin Küba'ya sevkiyatlarını engelleyerek Küba Cumhuriyeti'ne karşı yürüttüğü ekonomik savaşı iki katına çıkardı.

ABD Hazine Bakanlığı'nın basın açıklaması, uzunca bir süredir ABD'nin ekonomik, politik ve hatta askeri baskılarına ve saldırılarına maruz kalan, Washington'un kurguladığı askeri darbe komplolarıyla yüz yüze bulunan ve bundan dolayı zor durumda kalan bağımsız bir ülke olan Venezuela'nın Küba'ya petrol sevkiyatları yaptığını kanıtlayabilmek için saldırgan ve üstü kapalı bir dil kullanıyor.

Aynı gün, Birleşmiş Milletler'deki ABD temsilcisi, tekrar tekrar ülkelerin egemenlik haklarına saygı duyulması gerektiğini büyük bir amaç olarak savunurken, Küba'nın kendi sınırları dışından bir devletin müdahalesi olmadan ticaret yapma hakkını utanmadan engellemekte

ve onlara saldırmaktadır.

Küba ve Venezuela 2004 yılında ekonomik, politik ve sosyal alanlarda işbirliği içeren Latin Amerika Halkları Ticaret Anlaşması için Halkların Bolivarcı İttifakı'nı bağımsızlık, kendi geleceğini belirleyebilme ve anlaşma dahilindeki halkların kimliğini koruyabilmek için başlattı.

ALBA-TCP kooperatif birliğinin bir ürünü ise, emperyalistlerin hâkim olduğu petrol tekelinden “pahalı ithalatlarla karşı karşıya kalan ülkelere düşük faizli petrol satışları sağlama” programı olan PetroCaribe'dir.

Küba, Amerika Birleşik Devletleri'nden petrol satın alabilir mi? Hayır, ABD yasalarına göre, Küba yalnızca ABD'den yiyecek ve ilaç satın alabilir. Bu alımlar bile çoğu zaman imkansızdır, çünkü uluslararası bankalar yasal finansal işlem yapmaktan para cezası almaktan korkmaktadır.

Peki ya diğer Batı Yarımküre'deki petrol üreticileri? Meksika, Brezilya ve Kolombiya, ABD ile ticari ilişkilere bağımlı durumdadır. Küba'ya petrol satmaya istekli olsalar bile, ABD çokuluslu şirketleriyle olan ortaklıkları bunu engelliyor.

Küba'nın petrol teslimatları gelmeye devam edecek. Tek taraflı ABD ekonomik, finansal ve ticari ablukası nedeniyle, yakıt Küba halkının diğer ihtiyaçlarından kaynaklı daha pahalıya mal olacak.

ABD Hükümetinin İftiralarının Arkasında Yatanlar

Big Oil petrol tekelci, petrol fiyatlarını yüksek tutmak istiyor ve Venezuela'nın petrolünü ve diğer doğal kaynaklarını bu şekilde kontrol etmek istiyor. Ancak Venezuela için, küçük komşulara düşük maliyetli petrol sağlayarak

ve yerli halklara, Afrika kökenli olanlara, işçilere, kadınlara ve yoksul çiftçilere ses vererek ve onları da sürecin katılımcısı haline getirecek dayanışma ekonomisini teşvik etmek önemlidir.

ABD'deki imarçılar şehirleri nezihtirip diğer taraftan işçi ailelerini sokakta yaşamaya mahkum ederken, Venezuela, en fakir Venezuelalıların onurlu ve düzgün bir şekilde yaşayabilmesi için 2.8 milyon tane ev inşa ederek başka bir dünyanın mümkün olduğunu gösteriyor.

Küba'nın ileri teknoloji tıbbi im-

kanları ve gelişkin tıp kapasitesi ile çalışmak, Kübalı doktorları hiç sağlık hizmeti almayan Venezuelalılara ulaştırıyor ve Küba daha fazla doktor yetiştirmek için tıp okulları kuruyor. Ayrıca Küba Milagro Ameliyatı operasyonu ile yaklaşık 50.000 kişiye göz ameliyatı yaparak görme yetisini yeniden kazandırmak için Venezuela ile ortak olmayı içeriyor.

Bu herkese okumayı öğrenmesi anlamına geliyor. 2005 yılında UNESCO tarafından onaylandığı gibi okuma yazma bilmeme durumu ortadan kaldırılmıştır.

Venezuela'nın Küba'nın tıbbi ve eğitimsel gücüyle ortaklaşan petrol karı, milyonlarca insanın daha iyi yaşam sürdürmesine yardımcı oldu.

Tekelci medya, çoğu insan için yaşamın eskisi gibi olmadığı ve giderek kötüleştiği

Amerika'da, işçilere ve ezilen halklara çok çekici gelebilecek bu gerçekleri görmesini engellemek için Küba ve Venezuela'ya karşı “diktatör, yolsuzluk ve tiranlık” gibi suçlamalar yöneliyor.

Bir sendika atasözü olan “Birinin yaralanması herkesin yaralanması demektir” ve “dayanışma” ifadeleri Küba ve Venezuelalı'da hala yaşıyor. Ancak ABD'de, okullar iş yaşamında kişisel ilerlemeyi ve kişisel başarıyı, zaten zengin olanın daha da zenginleştiği ve fayda sağladığı “serbest piyasanın” büyüdü dünyasını öğretiyor.

Yeryüzündeki tüm yaşamı tehdit eden iklim felaketi, 20 Eylül'de yüz binlerce genci sokaklara döktü. Birçoğu,

halkın çıkarlarının önünde olan kar mantığının kapitalist sistemin iklimi zarar verdiği inkar etmeyi desteklediğini ve şu anda ihtiyaç duyulan değişiklikleri engellediğini anlamış durumda. İnsanın öncelikli olduğu uluslararası işbirliği ve sosyalizm, birçok kişinin gözünde ve yüreğinde gerçekçi ve gerekli bir alternatif haline geliyor.

Dayanışma ve birlik, Küba'nın gizli silahlarıdır. Yalnızca dayanışma içinde olmak, Venezuela'nın bu yıl ABD'nin kurguladığı darbe girişimlerine karşı koruyucusudur. Bu egemen ve bağımsız ülkelerin her ikisi de insanları acımasızca kapitalizmi kucaklamak için aç bırakmaya çalışan devasa ABD ekonomik zorbası tarafından yürütülen ekonomik savaşa direnmiyor. Kapitalist sömürünün vaat ettiği “büyü”yü görmek için sadece Haiti ve Porto Riko'ya bakmak yeterli olacaktır.

6 ve 7 Kasım'da, Küba'nın ABD ablukasını sona erdirmeye tasarısı Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun gündeminde olacak. Dünya halkları 1992'den beri her yıl olduğu gibi #UnblockCuba'ya (Küba'ya blokajı kaldır) oy verecek.

ABD #UnblockCuba kararını vermek bize kalmış diyor. Madem öyle New York'a gelmeyi veya topluluğunuzda örgütlenmeyi şimdi planlayın. Birlikte yapabiliriz.

Chery LaBash'ın Struggle La Lucha'da yayınlanan 28 Eylül tarihli makalesinden çevrilmiştir.

Çeviri Kolektifi

ZAFERE KADAR DAİMA

Farklı türden, inançları uğruna postunu tehlikeye atan türden serüvenciler, ölümlerinin üzerinden on yıllar geçmiş olsa da her zaman büyük bir coşku ve sevgiyle anılırlar. Bu, bugünün farklı türden serüvencilerinin yoluna ışık tutmalarından olsa gerektir.

Evet, şairin de dediği gibi, biraz da serüvenciler yaşamak, ama bu serüvenciler için devrimden başka hayat yoktur; “dövüşmek ancak onlara yakışır / onlara yakışır aşklar ve yolculuklar”. Enternasyonal ruhları, bilinçleri, devrimci ısrar ve kararlılıkları bugünün enternasyonal savaşçıları için zifiri karanlıkta bir ay ışığı gibi kıymetlidir. İşte bu farklı türden serüvencilerden biri olan Che'yi, yine büyük bir saygıyla selamlamak düşüyor payımıza.

Her dilden bir adı olan, ama hiçbir ülkenin kimliğini taşımayan bu serüvenci, enternasyonal savaşçı ve cesur devrimcinin bugün hâlâ bizlere öğrettiği çok şey var.

Alberto Corda tarafından çekilmiş o ünlü portreyi hepimiz biliriz, zira dünya üzerindeki en ünlü fotoğraflardan biridir. Fotoğraftaki farklı türden serüvencimizin durumu, ciddiyeti ve bakışları hepimizde öyle veya böyle bir iz bırakır, zihnimize kazınır. Yine kendi sözleriyle, ke-

derleri teker teker birleştiren bir bağ, uyanan insanın haykırışı, yankısını bulur sanki bu fotoğraftaki bakışlarda. Biliriz ki ciddiyet ve kararlılık da, sevinç ve kahkahalar da, zafer ve yaşamak da en çok bu serüvencilere yakışır. Fakat onların ölümü dahi bize yaşamı hatırlatır; yaşamak için ne çef öldüğümüzü hatırlatır ve nefes almanın ağırlığını hissettirir.

Onlar ölüme, devrime olan inançları ve yaşama sevinçleriyle, gülerken gitmişlerdir ve bize de onların yaşama sevinçlerini omuzlamak, verdikleri mücadeleyi onların gülüşlerinin güzelliğini katarak sürdürmek düşer. Bu yüzden acı ve matem değil, inanç, coşku, cesarettir geride bıraktıkları. Bize kalan fotoğraflardaki bakışları, tebessümleri, duruşları bir parça kedelerlendirir... Doğru, fakat her zerremizle onları yaşatmaya, bir noktada bize bıraktıkları bayrağı her ne pahasına olursa en ileri taşımaya and içeriz.

'Patria o muerte!' diyen kararlı sesi kulaklarımızda çınlayan Che'nin, Castro kardeşler ve Camilo Cienfuegos ile Küba devriminin önderlerinden biri olduğunu da hepimiz biliriz. Bu devrim ki, bugün hâlâ dünyanın tüm ezilen halklarına düşlerinde kurduğu sistemin mümkün olduğunun umudunu taşır, cesaret

verir.

Latin Amerika gezisinde tanık oldukları, Arjantinli doktorumuz Ernesto'nun yürüyeceği yolun rotasını belirlemiştir. Bundan sonra, kendi sözleriyle, belki hiçbir şey yolunda gitmemiş; ama hiçbir şey onu yolundan etmemiştir. Bundan sonra Ernesto yani Bizim

C h e ,

başkasına atılan tokadı kendi yüzünde hissedenlerin, haksızlık karşısında titreyenlerin, kapitalist ahtapotların tüm kolları kesilinceye dek durmamaya yemin etmiş yılmaz savaşçıların yoldaşlarıdır. Küba'dadır, Kongo'dadır, Boliviya'dadır, devrim ateşi nerede yanmakta ise orada savaşmaktadır.

“Halkın savaştığı amacın

kesin zaferini göremezsem eğer / fikri en yüksek geleceğe götürmek için mücadele verdiğimden dir” diyor ve tüm yaşamını ortaya koyuyor serüvencimiz. Ve bugün de bu uğurda devrim savaşında yerini alan enternasyonal savaşçıları hatırlatıyor bize.

Bugün de dünyanın nere-

sinde o l u r s a olsun başkasına atılan tokadın yankısını kendi yüzünde hisseden, her dilde bir adı olup hiçbir ülkenin kimliğini taşımayan serüvencilerimizin, enternasyonal savaşçılarımızın, Denizlerimizizin, Taylanlarımızın, Sinanlarımızın gülümseyişlerini ve inançlarını hatırlatıyor. Bundan sonra bağışlamak, vazgeçmek, savaşmadan

yenilmek bize y a k ı ş m a z .

Çünkü Che de, Deniz de, Taylan da, Sinan da bizim ve bugün tüm krizleri, savaşları, işgal ve katliamlarına, azgınca saldırılarına karşın çürümekte ve çöküş içinde olduğunu bildiğimiz emperyalist-kapitalist sistemi ortadan kaldırmak için, demokratik halk devrimi için, yeni ve ileri olan, insanın insanı sömürsünü ortadan kaldıran sosyalizmi kurmak için, tarihin akışına yön vermek için Che olmalı, Deniz olmalı, Taylan olmalı, Sinan olmalı, Yeni İnsan olmalıyız.

“Yeni İnsan” diyoruz.. Nedir bu yeni insan? Belli kriterlere göre belirlenmiş bir ideal insan değildir elbette. “Yeni insan” aslında yeni insanı yaratma mücadelesi veren kişidir. İçinde bulunduğu toplumsal ve ekonomik ilişkilerin en ileri yönlerini temsil eden kişidir. Devrimi yaratmak ve yaşatmak için devrimin diğer önderleriyle birlikte verdiği mücadele ile en zor görevlerde dahi hep en önde durması ve cesareti ile “Gerçekçi ol, imkansız iste” sözündeki, somut koşulları gerçekleştirmişse, istek ve

irade ile imkansız görünenin de gerçekleşebileceği vurgusu ile ölümünden sonra geride bıraktığı “Devrim bizim” diyen insanları ile Che bizim için “Yeni İnsan”ın bir tezahürüdür.

Che'nin yarattığı örnek, enternasyonal ruh, bize de yeni insan olmaya nasıl adım atılacağını anlatıyor, ki nice yeni insanımız yetişiyor, yaşıyor, savaşıyor ve nice ölümüne yaşıyor... Ve fakat bu kan denizinin ufkundan kızıl bir güneş doğacağını daha da derinden hissediyor, anlıyoruz.

Tırnakla sökülüp koparılabilecek zafer yaşamımızı vermek ve kazanacağımız zaferin büyük coşkusunu yitirdiklerimizin yaşama sevincini kuşanarak büyütme, bu serüvencilerimizden, devrimcilerimizden, savaşçılarımızdan bize kalan mirastır.

Hasta la victoria siempre! Zafere kadar daima!